

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/870**z dnia 24 czerwca 2020 r.****nakładające ostateczne cło wyrównawcze i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła wyrównawczego nałożonego na przywóz produktów z włókien ciągłych szklanych pochodzących z Egiptu oraz stanowiące o pobraniu ostatecznego cła wyrównawczego z tytułu zarejestrowanego przywozu produktów z włókien ciągłych szklanych pochodzących z Egiptu**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 15 i art. 16 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Wszczęcie postępowania**

- (1) W dniu 7 czerwca 2019 r. zgodnie z art. 10 rozporządzenia podstawowego Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła dochodzenie antysubsydyjne dotyczące przywozu do Unii Europejskiej („Unia”) produktów z włókien ciągłych szklanych („GFR”) pochodzących z Egiptu.
- (2) Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”).
- (3) Komisja wszczęła dochodzenie w następstwie skargi złożonej w dniu 24 kwietnia 2019 r. przez European Glass Fibre Producers Association („skarżącego” lub „APFE”) w imieniu producentów reprezentujących 71 % ogólnej unijnej produkcji.
- (4) Podczas dochodzenia Komisja znalazła dodatkowe dowody na istnienie istotnych subsydiów, których nie uwzględniono w pełni w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. W związku z tym, zgodnie z art. 10 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, Komisja zdecydowała o włączeniu tych subsydiów w zakres obecnego dochodzenia oraz o wprowadzeniu odpowiednich zmian do zawiadomienia o wszczęciu postępowania.
- (5) W dniu 12 lutego 2020 r. Komisja opublikowała zawiadomienie zmieniające zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽³⁾. Do akt dodano notatkę w tej sprawie, a rząd Egiptu został zaproszony do przeprowadzenia konsultacji w sprawie tych dodatkowych subsydiów.

1.2. Środki tymczasowe

- (6) Dnia 7 marca 2020 r. rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2020/379 ⁽⁴⁾ („rozporządzenie w sprawie celów tymczasowych”) Komisja nałożyła tymczasowe cła wyrównawcze na przywóz do Unii GFR pochodzących z Egiptu.
- (7) Jak stwierdzono w motywie 27 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych, dochodzenie dotyczące subsydiowania i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 kwietnia 2018 r. do dnia 31 marca 2019 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”), a badanie tendencji mających znaczenie dla oceny szkody obejmowało okres od dnia 1 stycznia 2016 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badania”).

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55.

⁽²⁾ Dz.U. C 192 z 7.6.2019, s. 30.

⁽³⁾ Dz.U. C 48 z 12.2.2020, s. 18.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/379 z dnia 5 marca 2020 r. nakładające tymczasowe cło wyrównawcze na przywóz produktów z włókien szklanych ciągłych pochodzących z Egiptu (Dz.U. L 69 z 6.3.2020, s. 14).

1.3. Dalsze postępowanie

- (8) Na podstawie publikacji zawiadomienia zmieniającego zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (zob. motyw 4 powyżej) Komisja wystosowała wniosek o przekazanie informacji do rządu Egiptu, producenta eksportującego oraz rządu Chińskiej Republiki Ludowej („rząd ChRL”).
- (9) W celu przeprowadzenia pełnego dochodzenia w sprawie współpracy między rządem Egiptu a rządem ChRL z korzyścią dla producenta eksportującego wysłano wniosek do rządu Egiptu o przekazanie informacji. W świetle zaangażowania rządu ChRL i jego ścisłej współpracy z rządem Egiptu w związku z subsydiowaniem przyznanym na rzecz GFR pochodzących z Egiptu („produkt objęty dochodzeniem”) Komisja wskazała rząd ChRL jako zainteresowaną stronę w dochodzeniu i przekazała rządowi ChRL wniosek o udzielenie informacji wysłany do rządu Egiptu wraz z zaproszeniem do współpracy w ramach dochodzenia. Rząd ChRL nigdy jednak nie odpowiedział na zaproszenie Komisji i nie zarejestrował się jako zainteresowana strona w dochodzeniu.
- (10) Po opublikowaniu zawiadomienia zmieniającego zawiadomienie o wszczęciu postępowania oraz wniosku o udzielenie informacji otrzymanego przez rząd Egiptu rząd Egiptu zauważył najpierw, że nie można wymagać od niego przekazania informacji ani koordynacji odpowiedzi podmiotów – ani rządowych, ani prywatnych – które znajdują się poza jego jurysdykcją.
- (11) Po drugie, rząd Egiptu zauważył, że informacje, o które zwróciła się Komisja, znajdują się poza jego jurysdykcją. Według rządu Egiptu Komisja nałożyła na nią nadmierne obciążenie, zwracając się o dostarczenie informacji, które nie są niezbędne dla dochodzenia.
- (12) Po trzecie, rząd Egiptu twierdził, że Komisja faktycznie objęła Chińską Republikę Ludową („ChRL” lub „Chiny”) zakresem niniejszego dochodzenia, nie zapraszając jej do konsultacji przed jego rozpoczęciem.
- (13) Po czwarte, rząd Egiptu zauważył, że podstawowe rozporządzenie antysubsydyjne przewiduje, iż subsydium istnieje tylko wtedy, gdy „władze publiczne kraju pochodzenia lub wywozu wniosły wkład finansowy”. Rząd Egiptu zauważył, że zawiadomienie zmieniające zawiadomienie o wszczęciu postępowania dotyczyło subsydiów rzekomo przyznanych przez rząd ChRL. W związku z tym za pośrednictwem zawiadomienia zmieniającego zawiadomienie o wszczęciu postępowania Komisja naruszyła podstawowe rozporządzenie antysubsydyjne, włączając do dochodzenia wkłady finansowe, których nie można uznać za subsydia na mocy prawa UE.
- (14) Ponadto rząd Egiptu argumentował, że wniosek o udzielenie informacji był w rzeczywistości wstępnym kwestionariuszem, który miał zostać wysłany do rządu ChRL. Dlatego też, przyznając – zamiast 30 dni – 15-dniowy termin na udzielenie odpowiedzi, Komisja naruszyła art. 12.1.1 Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych (porozumienie SCM) oraz art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (15) Komisja nie zgodziła się z opiniami rządu Egiptu. W odniesieniu do braku jurysdykcji rządu Egiptu oraz faktycznego włączenia rządu ChRL do dochodzenia jako państwa wywozu Komisja uznała, że badane przez nią subsydia są przyznawane w ramach współpracy pomiędzy rządem Egiptu a rządem ChRL. Dlatego też, subsydia mogły zostać przypisane Egiptowi w związku z uznaniem i przyjęciem przez ten kraj środków przyjętych przez rząd ChRL. Ustalenia w tej kwestii zostały szczegółowo omówione w sekcji 3.2.2 poniżej.
- (16) Komisja zauważyła również, że zwróciła się do rządu Egiptu o dostarczenie informacji dotyczących ogólnych ram prawnych sektora bankowego w Chinach, jak również dotyczących instytucji finansowych w Chinach, ponieważ rząd Egiptu jest rządem, którego dotyczy niniejsze dochodzenie, a subsydia te mogły zostać mu przypisane, jak wyjaśniono w sekcji 3.2.2 poniżej. Informacje, o które wnioskowano, były zatem niezbędne Komisji do ustalenia istnienia subsydiowania.

- (17) Co więcej, Komisja dała również rządowi ChRL bezpośrednią możliwość zarejestrowania się jako zainteresowana strona i bezpośredniego dostarczenia wymaganych informacji na temat tych kwestii. Jak wyjaśniono w motywach 96 i 97 poniżej, rząd Egiptu wraz z rządem ChRL ustanowił mechanizm zarządzania na trzech poziomach administracyjnych, o którym mowa w art. 8 Porozumienia z 2016 r. w sprawie egipsko-sueskiej strefy współpracy gospodarczej i handlowej między Ministerstwem Handlu ChRL a Głównym Urzędem ds. Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego. Mechanizm ten utworzono m.in. w celu zajęcia się kwestiami, które mogą mieć wpływ na funkcjonowanie strefy współpracy (w tym nałożeniem ceł wyrównawczych na wywóz z tej strefy).
- (18) W związku z tym, nawet jeżeli niektóre informacje, o które zwrócono się do rządu Egiptu, nie były w jego posiadaniu, Komisja uznała, że rząd Egiptu posiada wszelkie środki niezbędne do uzyskania żądanych informacji od rządu ChRL.
- (19) Ponadto Komisja nie zgodziła się z rządem Egiptu w kwestii zakwalifikowania wniosku o udzielenie informacji. Wysłanie takiego wniosku nastąpiło kilka miesięcy po wysłaniu wstępnego kwestionariusza przeznaczonego dla rządu Egiptu. Wniosek o udzielenie informacji stanowił odpowiedź na potrzebę zebrania przez Komisję dodatkowych danych, które stały się niezbędne w następstwie dodatkowych dowodów zebranych przez nią w trakcie dochodzenia. W tym kontekście Komisja zauważyła, że rząd Egiptu otrzymał już wstępny kwestionariusz i dostał 37 dni na udzielenie odpowiedzi.
- (20) Komisja zauważyła także, że rzeczywista treść wniosku o udzielenie informacji dotyczyła innych odpowiednich subsydiów wykrytych w trakcie dochodzenia, a poziom i kwota określone we wniosku o udzielenie informacji nie są w żaden sposób porównywalne z poziomem i kwotą zawartymi we wstępnym kwestionariuszu. Komisja zauważyła wreszcie, że całkowity czas – przyznany rządowi Egiptu w następstwie wniosku o przedłużenie terminu – na udzielenie odpowiedzi na ten dodatkowy wniosek o udzielenie informacji wynosił 22 dni, pomimo bardzo późnego etapu postępowania.
- (21) Tak więc, porównując czas przyznany rządowi Egiptu na udzielenie odpowiedzi na najbardziej obszerny wniosek o udzielenie informacji we wstępnym kwestionariuszu z okresem przyznanym na dodatkowy wniosek o udzielenie informacji, Komisja uznała, że rządowi Egiptu przyznano wystarczający czas.
- (22) W świetle powyższych rozważań twierdzenia rządu ChRL zostały odrzucone.
- (23) Po ujawnieniu istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których nałożono tymczasowe cła wyrównawcze („ujawnienie tymczasowych ustaleń”), rząd Egiptu i egipski producent eksportujący przedłożyli oświadczenia pisemne przedstawiające ich opinie w sprawie tymczasowych ustaleń.
- (24) Rząd Egiptu i egipski producent eksportujący mieli możliwość złożenia wyjaśnień.
- (25) Rząd Egiptu został również przesłuchany przez rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.
- (26) Komisja rozpatrzyła uwagi przedstawione przez zainteresowane strony i odniosła się do nich, jak przedstawiono w niniejszym rozporządzeniu.
- (27) W związku z zagrożeniem przeniesienia wirusa COVID-19 i wynikającymi z tego środkami podjętymi w celu walki z pandemią ⁽⁹⁾ Komisja nie była w stanie w pełni zweryfikować danych przekazanych przez producenta eksportującego i rząd ChRL. Z uwagi na fakt, że sytuacja ta miała miejsce na bardzo późnym etapie postępowania oraz że żadne inne rozwiązanie (takie jak zorganizowanie sesji w celu przeprowadzenia zdalnej kontroli krzyżowej przedłożonych informacji z innymi możliwymi do zweryfikowania źródłami zgodnie z zawiadomieniem w sprawie COVID-19 wydanym przez Komisję) nie było już możliwe, Komisja wyjątkowo wykorzystwała informacje przedstawione przez te strony do celów obliczenia subsydium, które zweryfikowano na podstawie wszystkich dostępnych informacji.

⁽⁹⁾ Zob. Nota do akt w sprawie skutków, jakie pojawienie się koronawirusa ma na dochodzenia antydumpingowe i antysubsydjne, nr referencyjny t20.001226 oraz zawiadomienie Komisji w sprawie skutków, jakie pojawienie się COVID-19 ma na dochodzenia antydumpingowe i antysubsydjne, Dz.U. C 86 z 16.3.2020, s. 6.

1.4. Ujawnienie ostatecznych ustaleń

- (28) Komisja poinformowała wszystkie zainteresowane strony o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzała nałożyć ostateczne cło wyrównawcze na przywóz do Unii GFR pochodzących z Egiptu („ujawnienie ostatecznych ustaleń”).
- (29) W następstwie ostatecznego ujawnienia rząd Egiptu, grupa Jushi, skarżący i grupa europejskich użytkowników i dystrybutorów GFR przedłożyli oświadczenia pisemne, w których przedstawili swoje opinie w sprawie ostatecznych ustaleń.
- (30) Stronom, które wystąpiły z wnioskiem o wypowiedzenie się w formie ustnej, dano taką możliwość. W następstwie ostatecznego ujawnienia służby Komisji przeprowadziły przesłuchania z udziałem rządu Egiptu i grupy Jushi.
- (31) Komisja rozpatrzyła uwagi przedstawione przez zainteresowane strony po ujawnieniu ostatecznych ustaleń i odniosła się do nich w niniejszym rozporządzeniu.

1.5. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (32) Wobec braku uwag dotyczących okresu objętego dochodzeniem i okresu badanego potwierdzono informacje przedstawione w motywie 27 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Argumenty dotyczące zakresu definicji produktu

- (33) Wobec braku uwag dotyczących zakresu definicji produktu Komisja potwierdziła wnioski przedstawione w motywach 44–48 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3. SUBSYDIOWANIE

3.1. Subsydia i programy subsydiów wchodzące w zakres prowadzonego dochodzenia

- (34) Na podstawie informacji zawartych w skardze, w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, w zawiadomieniu zmieniającym zawiadomienie o wszczęciu postępowania oraz w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu Komisji i we wniosku o udzielenie dodatkowych informacji zbadano domniemane subsydiowanie w postaci następujących subsydiów udzielanych przez rząd Egiptu:
- pożyczki udzielane zgodnie z polityką preferencyjną, linie kredytowe, inne instrumenty finansowe, ubezpieczenia oraz gwarancje;
  - dostarczanie towarów i świadczenie usług przez rząd za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia:
    - dostarczanie energii przez rząd za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia;
    - przyznawanie przez rząd prawa do użytkowania gruntów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia.
  - dochody utracone w związku z programami zwolnień z podatków bezpośrednich i ulg w zakresie podatków:
    - przywileje w zakresie podatku dochodowego od przedsiębiorstw dla przedsiębiorstw zlokalizowanych w specjalnej strefie ekonomicznej;
  - dochody utracone w związku z programami w zakresie podatków pośrednich i należności celnych przywozowych:
    - zwolnienia z podatku VAT oraz obniżki przywozowych taryf celnych za stosowanie urządzeń pochodzących z przywozu;
    - zwolnienia z VAT oraz zwolnienia z przywozowych taryf celnych za stosowanie materiałów wsadowych w wywożonych wyrobach gotowych.

3.2. Sueska strefa współpracy gospodarczej i handlowej („strefa SETC”)

- (35) Domniemane subsydiowanie w Egipcie dotyczy przedsiębiorstwa w chińsko-egipskiej sueskiej strefie współpracy gospodarczej i handlowej („strefa SETC”). Strefa ta obejmuje obszar o powierzchni 7,34 km², który jest podzielony na obszar startowy o powierzchni 1,34 km², oraz obszar rozszerzony o powierzchni 6 km².
- (36) Ta specjalna strefa ekonomiczna została utworzona wspólnie przez Chiny i Egipt, a jej początki sięgają lat 90. XX w. Wtedy to ówczesny prezydent Egiptu odwiedził specjalne strefy ekonomiczne Chin i wyraził życzenie, by wykorzystać doświadczenie Chin, jeżeli chodzi o tego typu strefy, w celu ustanowienia podobnej strefy w Egipcie. W efekcie w 1997 r. premierzy Chin i Egiptu podpisali protokół ustaleń, w którym oba państwa „zgadzają się na współpracę w zakresie rozwijania wolnej strefy ekonomicznej na północy Zatoki Sueskiej, korzystając z doświadczenia Chin w zakresie tworzenia specjalnych stref ekonomicznych, uczestnicząc w unowocześnianiu badań dotyczących strefy oraz zachęcając odpowiednie sektory przemysłu w Chinach do zapewniania swojego wkładu na rzecz projektów, które mają zostać ustanowione w tej strefie” ⁽⁶⁾.
- (37) W następstwie tego porozumienia Chiny wyznaczyły Tianjin Teda Investment Holding Co., Ltd. („przedsiębiorstwo Tianjin TEDA”), przedsiębiorstwo państwowe kontrolowane przez władze samorządowe Tiencinu, do podjęcia się tego zadania po stronie chińskiej. Przedsiębiorstwo Tianjin TEDA dołączyło zatem do egipskiej administracji Kanału Sueskiego, Narodowego Banku Egiptu i czterech innych egipskich przedsiębiorstw państwowych; podmioty te utworzyły egipsko-chińską spółkę joint venture („ECJV”) w celu rozwijania i budowania strefy ekonomicznej. Strona chińska była w posiadaniu 10 % udziałów w ECJV, a strona egipska – 90 %. W 1998 r. odpowiedni teren strefy w północno-zachodniej części strefy Zatoki Sueskiej został przekazany spod władzy prowincji gubernatorskiej Suez pod władzę ECJV. Przez kilka kolejnych lat w projekcie nie dokonano jednak zbyt dużych postępów ⁽⁷⁾.
- (38) W 2002 r. rząd Egiptu oficjalnie zaklasyfikował jako specjalną strefę ekonomiczną („SSE”) większy obszar o powierzchni 20 km² obejmujący północno-zachodnią część strefy ekonomicznej Zatoki Sueskiej, w obrębie którego to obszaru znajdowała się strefa SETC ⁽⁸⁾. W efekcie w chwili obecnej do strefy SETC mają zastosowanie również przepisy egipskiej ustawy nr 83/2002 o strefach ekonomicznych o szczególnym charakterze („ustawa nr 83/2002”).
- (39) Sprawy ponownie nabrały tempa w 2006 r., kiedy Chiny zdecydowały się na dalsze wspieranie polityki „Go Global”, której celem jest zachęcanie chińskich przedsiębiorstw do zagranicznych inwestycji. W tym kontekście Ministerstwo Handlu Chin („MOFCOM”) zaproponowało ustanowienie tzw. „zagranicznych stref współpracy gospodarczej i handlowej”, a strefa SETC stała się jedną z pierwszych spośród 18 oficjalnie zatwierdzonych stref ⁽⁹⁾. Na Szczycie Forum Współpracy Chińsko-Afrykańskiej w Pekinie w 2006 r. prezydent Chin Hu Jintao ogłosił, że „w ciągu najbliższych trzech lat w krajach Afryki ustanowionych zostanie od trzech do pięciu zagranicznych stref współpracy gospodarczej i handlowej” ⁽¹⁰⁾.
- (40) W 2007 r. MOFCOM ogłosiło przetarg w celu wyznaczenia wykonawców drugiej grupy oficjalnie zatwierdzonych zagranicznych stref współpracy gospodarczej i handlowej. Przetarg dla strefy SETC wygrało przedsiębiorstwo Tianjin TEDA. W październiku 2008 r., przedsiębiorstwo Tianjin TEDA ustanowiło spółkę joint venture z chińsko-afrykańskim funduszem rozwoju i utworzyło China-Africa TEDA Investment Co., Ltd. („przedsiębiorstwo China-Africa TEDA”) jako główną chińską jednostkę inwestycyjną w strefie współpracy. Przedsiębiorstwo China-Africa TEDA połączyło się z ECJV w celu utworzenia nowego przedsiębiorstwa – Egipt TEDA Investment Co. („przedsiębiorstwo Egipt TEDA”), by było ono motorem rozwoju strefy SETC w Egipcie. Tym razem strona chińska była w posiadaniu 80 % udziałów w ECJV, a strona egipska (reprezentowana przez ECJV) – 20 %. Po oficjalnym ustanowieniu przedsiębiorstwa w 2008 r. prace w strefie zaczęły postępować w szybkim tempie. Dnia 7 listopada 2009 r. ówczesni premierzy obu państw dokonali inauguracji obszaru startowego, a strefa SETC stała się ważnym projektem gospodarczo-handlowej współpracy między Chinami a Egiptem ⁽¹¹⁾. Do końca 2011 r. zakończono budowę całej infrastruktury w obszarze startowym ⁽¹²⁾.

⁽⁶⁾ Protokół ustaleń między Arabską Republiką Egiptu a Chińską Republiką Ludową, 18 kwietnia 1997 r.

⁽⁷⁾ Sprawozdanie Centrum Rozwoju i Badań Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej pt.: „Doświadczenia w zakresie zrównoważonego rozwoju w chińsko-egipskiej sueskiej strefie współpracy gospodarczej i handlowej”, 6 sierpnia 2019 r. („Sprawozdanie Rady Państwa”).

⁽⁸⁾ Dekret prezydenta nr 35 Arabskiej Republiki Egiptu z dnia 15 lutego 2003 r.

⁽⁹⁾ Dziesięcioletnie Sprawozdanie Podsumowujące TEDA (2008–2018), s. 4.

⁽¹⁰⁾ Sprawozdanie Centrum Rozwoju i Badań Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej pt.: „Doświadczenia w zakresie zrównoważonego rozwoju w chińsko-egipskiej sueskiej strefie współpracy gospodarczej i handlowej”, 6 sierpnia 2019 r. („Sprawozdanie Rady Państwa”).

⁽¹¹⁾ Dziesięcioletnie Sprawozdanie Podsumowujące TEDA (2008–2018), s. 11.

⁽¹²⁾ Sprawozdanie Rady Państwa.

- (41) W 2012 r. po niepokojach społecznych w Egipcie prezydent Mursi udał się do Chin z oficjalną wizytą, podczas której odniósł się do strefy jako do kluczowego projektu dwustronnej współpracy między obydwojma państwami, a także wyraził nadzieję, że dzięki istnieniu strefy oraz kolejnym projektom coraz więcej chińskich przedsiębiorstw będzie dokonywać inwestycji w Egipcie, a tym samym uczestniczyć w egipskim programie naprawy ⁽¹³⁾.
- (42) W 2013 r. przedsiębiorstwo Egypt TEDA oraz organy Egiptu podpisały umowę dotyczącą terenu obszaru rozszerzonego o powierzchni 6 km². Od 2013 r. zagraniczne strefy współpracy gospodarczej i handlowej, takie jak strefa SETC, rozwijano dalej w ramach koncepcji „Jeden pas i jeden szlak”. Tym samym powstały zagraniczne parki, które stały się istotnym nośnikiem inwestycji chińskich przedsiębiorstw mających na celu pozyskanie nowych rynków. W efekcie, zwłaszcza od 2013 r., o strefie SETC pisano w niemal wszystkich istotnych publikacjach dotyczących współpracy między rządami obu państw ⁽¹⁴⁾.
- (43) W 2014 r. Egipt rozpoczął realizację „planu rozwoju korytarza Kanału Sueskiego”. W kontekście tego planu w 2015 r. oficjalnie włączono specjalną strefę ekonomiczną do szerszej Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego obejmującej cały obszar wokół Kanału Sueskiego o powierzchni równej 461 km². Zgodnie z ustawą nr 83/2002 i zmianami do niej ⁽¹⁵⁾ cały ten obszar uważa się obecnie za „obszar ekonomiczny o szczególnym charakterze”.
- (44) W grudniu 2015 r. prezydent as-Sisi złożył wizytę w Chinach, gdzie zadeklarował przyjęcie przez Egipt oferty prezydenta Xi Jinpinga dotyczącej współpracy w ramach inicjatywy „Jeden pas i jeden szlak” oraz dalszego rozwoju projektów w Egipcie. Dnia 21 stycznia 2016 r. obydwaj prezydenci dokonali oficjalnej inauguracji projektu rozszerzenia strefy SETC o dodatkowy obszar o powierzchni 6 km². W trakcie państwowej wizyty Xi Jinpinga w Egipcie obydwa rządy podpisały również „umowę między Ministerstwem Handlu Chińskiej Republiki Ludowej a Głównym Urzędem ds. Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego Arabskiej Republiki Egiptu w sprawie sueskiej strefy współpracy gospodarczej i handlowej” z dnia 21 stycznia 2016 r. („umowa o współpracy”). W umowie o współpracy wyjaśniono znaczenie statusu prawnego strefy SETC ⁽¹⁶⁾.
- (45) Głównym celem umowy o współpracy było zapewnienie jasnych pisemnych ram tej współpracy i sformalizowanie jej w ramach inicjatywy „Jeden pas i jeden szlak”, w tym wsparcie rządu ChRL dla przedsiębiorstw za granicą. Pomimo wyraźnych wniosków ze strony Komisji nie przedstawiono jednak żadnych dalszych szczegółów dotyczących prac przygotowawczych nad umową o współpracy.
- (46) Zgodnie z umową o współpracy rządy wspólnie rozwijają strefę SETC. Rozwój ten przebiega zgodnie z odpowiednimi strategiami krajowymi (w przypadku Chin jest to koncepcja „Jeden pas i jeden szlak”, a w przypadku Egiptu – planu rozwoju korytarza Kanału Sueskiego). W tym celu rząd Egiptu zapewnia grunt, pracę i pewne zwolnienia podatkowe, natomiast przedsiębiorstwa chińskie działające w strefie prowadzą zakład produkcyjny, zapewniając własne aktywa i kadrę zarządzającą. Rekompensując brak funduszy ze strony Egiptu, rząd ChRL wspiera również przedmiotowy projekt, udostępniając niezbędne środki finansowe na rzecz przedsiębiorstwa Egypt TEDA oraz chińskich przedsiębiorstw działających w strefie SETC.
- (47) Producent GFR działający w strefie SETC, przedsiębiorstwo Jushi Egypt, został utworzony na mocy przepisów prawa Egiptu i został ustanowiony przez grupę Jushi, chińską spółkę dominującą. Spółka dominująca producenta GFR należy do państwowej Komisji ds. Administracji i Nadzoru nad Aktywami Państwowymi („SASAC”). Spółka otrzymała aprobatę odpowiednich chińskich organów rządowych ⁽¹⁷⁾ w zakresie utworzenia spółki zależnej w Egipcie. Spółka-córka jest finansowana ze środków finansowych pochodzących z Chin, korzysta z materiałów wsadowych i urzędzeń przywożonych z Chin, zarządzają nią Chińczycy oraz wykorzystuje się w niej chińską wiedzę ekspercką. Produkuje ona GFR w Egipcie i dokonują ich wywozu ze strefy SETC do UE.
- (48) Aby zapewnić sprawne wdrożenie umowy o współpracy, o której mowa powyżej, oba rządy ustanowiły również trzyzaniomowy mechanizm konsultacyjny. W tym kontekście Główny Urząd ds. Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego Arabskiej Republiki Egiptu i Miejska Komisja Handlu Chińskiej Republiki Ludowej w Tiencin podpisały umowę o współpracy w sprawie utworzenia Komisji ds. administracji chińsko-egipskiej sueskiej strefy współpracy gospodarczej i handlowej do celów konsultacji międzyrządowych pierwszego stopnia. Na poziomie drugim utwo-

⁽¹³⁾ Dziesięcioletnie Sprawozdanie Podsumowujące TEDA (2008–2018), s. 53.

⁽¹⁴⁾ Sprawozdanie Rady Państwa.

⁽¹⁵⁾ Dekret Prezydenta Arabskiej Republiki Egiptu nr 330 z 2015 r. w sprawie ustanowienia Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego, 19 sierpnia 2015 r.

⁽¹⁶⁾ Sprawozdanie Centrum Rozwoju i Badań Rady Państwowej pt.: „Doświadczenia w zakresie zrównoważonego rozwoju w chińsko-egipskiej sueskiej strefie współpracy gospodarczej i handlowej”, 6 sierpnia 2019 r.

⁽¹⁷⁾ Krajowa Komisja Rozwoju i Reform („NDRC”) i Ministerstwo Handlu („MOFCOM”).

rzono Komisję ds. zarządzania sueską strefą współpracy gospodarczej i handlowej, aby umożliwić dyskusje na poziomie technicznym między kompetentnymi wydziałami administracji władz samorządowych Tiencin po stronie chińskiej a odpowiednimi kompetentnymi wydziałami władz strefy ekonomicznej Kanału Sueskiego po stronie egipskiej. Regularne posiedzenia wspomnianych Komisji odbywają się od 2017 r. Na poziomie trzecim przedsiębiorstwo Egipt TEDA i właściwi egipscy odpowiednicy zgłaszają napotkane problemy i trudności władzom rządowym wyższego szczebla, o których mowa powyżej.

3.2.1. Częściowa odmowa współpracy i wykorzystanie dostępnych faktów w związku ze strefą SETC

3.2.1.1. Stosowanie przepisów art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do rządu Egiptu

- (49) W swoim kwestionariuszu, we wniosku o informacje oraz podczas wizyty weryfikacyjnej Komisja wezwała rząd Egiptu do przekazania pewnych informacji dotyczących sueskiej strefy współpracy gospodarczej i handlowej w Egipcie. Te wnioski o informacje obejmowały m.in. pytania dotyczące ram prawnych i instytucjonalnych oraz istnienia umów międzyrządowych między Chinami i Egiptem.
- (50) W szczególności w następstwie zmiany zawiadomienia o wszczęciu postępowania Komisja zwróciła się do rządu Egiptu o udzielenie informacji na temat funkcjonowania strefy SETC oraz jej podstawy prawnej, ze szczególnym uwzględnieniem współpracy pomiędzy rządem Egiptu i rządem ChRL w zakresie tworzenia i kształtowania strefy SETC jako otoczenia biznesu mogącego przyciągać inwestorów z Chin. Ponadto Komisja zwróciła się o przekazanie informacji na temat kontroli strefy SETC przez Egipt-TEDA Investment Company, TEDA holding oraz egipsko-chińską wspólną grupę roboczą oraz zarządzania tą strefą przez te podmioty, a także na temat roli chińsko-afrykańskiego funduszu rozwoju („CAD”) w kontekście zewnętrznych inwestycji chińskich. Co więcej, Komisja zapytała również rząd Egiptu o status strefy SETC jako zagranicznej strefy współpracy gospodarczej i handlowej zatwierdzonej przez MOFCOM.
- (51) Odpowiadając na wniosek o udzielenie informacji, rząd Egiptu dostarczył tylko niektóre z żądanych informacji, natomiast znaczną część wniosku pozostawił bez odpowiedzi.
- (52) Rząd Egiptu przedstawił informacje dotyczące podstawy prawnej strefy SETC, przedstawiając umowy międzynarodowe określone przez rząd Egiptu i rząd ChRL, które stanowią podstawę prawną ich współpracy mającej na celu przyniesienie korzyści przedsiębiorstwom mającym siedzibę w strefie SETC, takim jak producent eksportujący.
- (53) Komisja nadal nie posiada jednak informacji dotyczących jakichkolwiek umów, protokołów ustaleń czy innych dokumentów podpisanych między rządem ChRL a rządem Egiptu w związku ze strefą SETC. Jako przykład Komisja znalazła publicznie dostępne odniesienia do pięcioletnich wytycznych z 2016 r. dotyczących wdrażania ukierunkowanych na wzmocnienie kompleksowego partnerstwa strategicznego między ChRL a Arabską Republiką Egiptu.
- (54) Ponadto w kwietniu 2017 r. oficjalnie utworzono komitet wspólnego zarządzania sueską strefą współpracy gospodarczej i handlowej przedsiębiorstwa China-Egipt TEDA. W lipcu 2017 r. powołano międzyrządowy komitet ds. koordynacji, który przeprowadził swoje pierwsze wspólne posiedzenie. Komisja nie otrzymała pisemnej dokumentacji dotyczącej spotkań prowadzonych w ramach różnych mechanizmów konsultacji, z wyjątkiem jednego spotkania Komisji ds. administracji.
- (55) W tych okolicznościach Komisja uznała, że nie otrzymała kluczowych informacji mających istotne znaczenie na tym etapie dochodzenia.
- (56) W związku z tym Komisja powiadomiła rząd Egiptu, że może być zmuszona do wykorzystania dostępnych faktów, zgodnie z art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, przy ocenie istnienia i zakresu domniemyanych subsydiów przyznawanych przedsiębiorstwom zlokalizowanym w strefie SETC. Rząd Egiptu wyraził sprzeciw i podkreślił, że w pełni współpracował z Komisją. Komisja uznała jednak, że informacje na temat dokładnej współpracy między obydwojema rządami w zakresie utworzenia i zarządzania strefą SETC mają kluczowe znaczenie dla oceny prawnej sprawy, jak wyjaśniono w następnej sekcji 3.2.2. Niestety Komisja otrzymała jedynie kilka istotnych dokumentów po odpowiedniej weryfikacji, w związku z czym nie mogła zweryfikować ich autentyczności. Ponadto nie mogła zaangażować się w żadne dalsze dyskusje z rządem Egiptu na temat istotnych szczegółów, które mogłyby rzucić światło na zakres i stopień współpracy między dwoma rządami w strefie.

- (57) W świetle powyższych rozważań Komisja zastosowała art. 28 rozporządzenia podstawowego i wykorzystała dostępne fakty w odniesieniu do tych punktów.

3.2.2. Ocena prawna

- (58) Działania w strefie SETC stanowią ściśle współpracę między rządem Egiptu a rządem ChRL, która przejawia się w szczególności w spółce *joint venture* należącej do Egiptu i Chin na terytorium państwa wywozu. Rządy Egiptu i Chin połączyły swoje zasoby w celu zapewnienia producentowi GFR w strefie SETC sprzyjających warunków, które przynoszą mu korzyść. To połączenie zasobów za pośrednictwem takiej bliskiej współpracy służy osiągnięciu wspólnego celu i przynosi korzyść wspólnemu beneficjentowi, przedsiębiorstwu Jushi Egypt.

3.2.3. Wkład finansowy rządu lub instytucji publicznej

- (59) Zgodnie z art. 3 pkt 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego subsydium istnieje, jeżeli władze publiczne kraju pochodzenia lub wywozu wniosły wkład finansowy. Podobnie art. 1 ust. 1 lit. a) pkt 1 porozumienia SCM stanowi, że subsydium uznaje się za istniejące, gdy „występuje finansowy wkład rządu lub jakiegokolwiek instytucji publicznej”.
- (60) Rząd Egiptu zapewnił przedsiębiorstwu Jushi Egypt grunt i zaoferował szereg zwolnień podatkowych. Subsidia te są zatem obsługiwane i przydzielane bezpośrednio przez rząd Egiptu.
- (61) Od czasu zawarcia protokołu ustaleń w 1997 r. rząd Egiptu starał się jednak aktywnie wspierać strefę nie tylko bezpośrednio poprzez zapewnianie gruntów i ulg podatkowych, ale również pośrednio, poprzez uzgodnioną pomoc rządu Chin na rzecz rozwoju strefy SETC na swoim terytorium. Rzeczywiście, zgodnie z warunkami protokołu ustaleń rząd Egiptu wyraźnie „zachęca odpowiedni sektor przedsiębiorstw w Chinach do wnoszenia wkładów na rzecz projektów, które mają być realizowane w ramach strefy”. Po wizycie prezydenta Mursiego w Chinach w sierpniu 2012 r. strefa SETC otrzymała „bezprecedensową uwagę i wsparcie ze strony rządu egipskiego”⁽¹⁸⁾. Na podstawie art. 1 umowy o współpracy z 2016 r. obie strony zgadzają się na rozwijanie strefy „zgodnie z [...] obowiązującymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi obu państw”.
- (62) Art. 1 przepisów wykonawczych do umowy o współpracy stanowi ponadto, że „Komitet zarządzający [odpowiedzialny za koordynację i nadzorowanie bieżącej pracy w strefie współpracy] jest ustanawiany zgodnie z wielostronnymi i dwustronnymi umowami, które zostały zawarte przez Chińską Republikę Ludową i Arabską Republikę Egiptu lub których to umów państwa te są stronami, oraz zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi”. Na podstawie art. 4 umowy o współpracy obie strony zobowiązują się do „wspierania i ułatwiania budowy, przedsiębiorczości i działania strefy współpracy”. W tym celu Egipt zgodził się, żeby Chiny wyznały tę strefę jako „zagraniczną strefę współpracy gospodarczej i handlowej”.
- (63) Chiny potwierdziły w art. 4 pkt 1 umowy o współpracy, że przedmiotowej strefie „przysługuje odpowiednie wsparcie i ułatwienia, jakie zapewnia rząd chiński zagranicznym strefom współpracy gospodarczej i handlowej”. Ponadto w art. 5 umowy o współpracy rząd ChRL wyraźnie zobowiązał się do „wspierania” strefy poprzez, m.in., „zachęcanie odpowiednich instytucji finansowych do zapewnienia przedsiębiorstwom i inwestycjom w strefie udogodnień finansowych”.
- (64) Ponadto art. 2 ppkt (iv) umowy o współpracy w zakresie ustanowienia Komitetu ds. zarządzania chińsko-egipską strefą współpracy gospodarczej i handlowej stanowi, że to komitet ds. zarządzania „dokłada wszelkich starań, aby płynnie wdrożyć wszystkie strategie polityczne dotyczące zachęt wynikające z chińskich i egipskich przepisów ustawowych i wykonawczych”, a zgodnie z art. 2 ppkt (v) „koordynuje i wspiera właściwe instytucje finansowe, m.in. instytucje bankowe, ubezpieczeniowe oraz różne fundusze udzielające wsparcia kredytowego na rzecz strefy współpracy oraz przedsiębiorstw tam zlokalizowanych, a także wspomaga strefę współpracy i przedsiębiorstwa tam zlokalizowane w poszukiwaniu nowych kanałów finansowania”. Co więcej, na mocy art. 7 tej samej umowy zarówno rząd Egiptu, jak i rząd ChRL zobowiązały się, że wszelkie istniejące lub przyszłe przepisy, które gwarantują bardziej uprzywilejowane traktowanie niż umowa o współpracy, będą miały pierwszeństwo przed umową o współpracy. Finansowanie preferencyjne przez rząd ChRL producenta GFR w strefie jest wynikiem tych zobowiązań i powinno być postrzegane w tym kontekście.

⁽¹⁸⁾ Dziesięcioletnie Sprawozdanie Podsumowujące TEDA, s. 41.

- (65) Połączenie sił przez rządy Egiptu i Chin służyło kilku celom.
- (66) Dla strony egipskiej, co wyrażono na najwyższym szczeblu politycznym ⁽¹⁹⁾, celem było przyciągnięcie chińskich inwestycji, wiedzy eksperckiej i kapitału na rzecz promowania rozwoju gospodarczego obszaru Kanału Sueskiego oraz tworzenia miejsc pracy. Zgodnie z perspektywnym długoterminowym planem Egiptu do roku 2022 opublikowanym przez egipski departament planowania w listopadzie 2013 r. strefa SETC będzie odgrywać bardzo istotną rolę w rozwoju gospodarczym Egiptu, sprzyjając wymianie zagranicznej dzięki wywozowi, tworząc system podatkowy oraz rozwiązując problem bezrobocia ⁽²⁰⁾.
- (67) Motywacja strony chińskiej była inna. Z perspektywy samych przedsiębiorstw Egipt ma pewne zalety, jeżeli chodzi o kwestię niższych kosztów pracy i krótszy czas dostawy na główne rynki, takie jak UE. Ponadto, jak wspomniano w prospekcie emisyjnym wydanym przez grupę Jushi w 2014 r., „bariery ochronne w handlu spowodowały ukryty wzrost cen rynkowych wywozu włókna szklanego z Chin, co negatywnie wpływa na wywóz włókna szklanego przez grupę Jushi. [...] po uruchomieniu Jushi Egyptian Glass Fiber Co., Ltd. w 2013 r. przedsiębiorstwo Jushi Egipt zaspokoił popyt na ten produkt w wymienionych powyżej trzech regionach ⁽²¹⁾. Regiony te nie będą nakładać ceł antydumpingowych na produkty Jushi Egyptian, a wpływ polityk antydumpingowych na grupę Jushi zostanie w znacznym stopniu ograniczony. Wstępna zasada ustalania cen produktów z włókna szklanego Jushi Egyptian dla klientów w powyższych trzech regionach polega na dzieleniu się z klientami oszczędnościami taryfowymi i korzystaniu z oszczędności w zakresie ceł antydumpingowych i całkowitych kosztów wysyłki ponoszonych przez emitenta”. Od 2011 r. ⁽²²⁾ i końca 2014 r. ⁽²³⁾ przywóz GFR pochodzących z Chin podlega cłom antydumpingowym i wyrównawczym w UE, a UE jest jednym z „trzech regionów”, o których mowa w prospekcie emisyjnym obligacji.
- (68) Z perspektywy rządu ChRL, zgodnie z 13. pięcioletnim planem rozwoju handlu zagranicznego MOFCOM, jednym z głównych zadań w ramach tego planu jest usprawnienie współpracy handlowej z państwami realizującymi inicjatywę „Jeden pas i jeden szlak” w celu promowania i zwiększania wywozu m.in. produktów hi-tech, takich jak GFR. Plan obejmuje następujące stwierdzenia: „Stabilizacja wywozu korzystnych produktów takich jak produkty wymagające dużych nakładów pracy do wymienionych powyżej krajów, wykorzystanie możliwości budowy infrastruktury dla tych krajów oraz pobudzenie wywozu dużych, kompletnych zestawów urządzeń, technologii, norm i usług. Dostosowanie się do tendencji transformacji i modernizacji przemysłu tych krajów oraz przyspieszenie wywozu produktów elektromechanicznych i produktów typu hi-tech. [...] Intensyfikacja ekspansji rynków wschodzących i, po kompleksowym rozważeniu skali ekonomicznej, tempa wzrostu, wyposażenia w zasoby, stopnia ryzyka i innych czynników, wybranie kilku rynków wschodzących w celu wspierania ich podstawowej ekspansji. Rozszerzenie wywozu zaawansowanych urządzeń technicznych oraz promowanie wywozu produktów wysokiej jakości, wysokiego gatunku i stosunkowo korzystnych branż i produktów”. Przewidziane działania służące realizacji tych zadań, obejmują „rozwój państwowych stref rozwoju gospodarczego i technologicznego oraz różnych parków”.
- (69) Jak stwierdzono w jednym z artykułów, „Zgodnie z wytycznymi departamentów rządowych w ramach koncepcji »Jeden pas i jeden szlak« oraz w związku ze strategią państwa przyjmującego realizowaną na najwyższym szczeblu, zagraniczne strefy współpracy stały się narzędziem wdrażania koncepcji »Jeden pas i jeden szlak« i współpracy w zakresie międzynarodowych zdolności produkcyjnych” ⁽²⁴⁾.
- (70) Strefy zagraniczne służą zatem kilku strategicznym celom Chin. Po pierwsze, mogą one pomóc w zwiększaniu popytu na produkowane w Chinach maszyny i sprzęt. Po drugie, przez prowadzenie produkcji za granicą i wywóz do Europy i Ameryki Północnej chińskie przedsiębiorstwa mogą uniknąć konfliktów w handlu i barier nakładanych na wywóz z Chin. Po trzecie, strefy te mogą być pomocne, jeżeli chodzi o starania Chin mające na celu stymulację ich własnej krajowej restrukturyzacji oraz rozwój łańcucha wartości w kraju ⁽²⁵⁾.

⁽¹⁹⁾ Uwagi prezydenta Mursiego w czasie jego wizyty w Chinach w sierpniu 2012 r., Dziesięcioletnie Sprawozdanie Podsumowujące TEDA, s. 47 i 53; Uwagi prezydenta as-Sisiego w czasie jego wizyty w Chinach w grudniu 2016 r., Dziesięcioletnie Sprawozdanie Podsumowujące TEDA (2008-2018), s. 94.

⁽²⁰⁾ Dziesięcioletnie Sprawozdanie Podsumowujące TEDA (2008–2018), s. 59.

⁽²¹⁾ Trzy regiony, o których mowa w tekście, to UE, Indie i Turcja.

⁽²²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 248/2011 z dnia 9 marca 2011 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych produktów z włókien ciągłych szklanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 67 z 15.3.2011, s. 1).

⁽²³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1379/2014 z dnia 16 grudnia 2014 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych produktów z włókien ciągłych szklanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i zmieniające rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 248/2011 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych produktów z włókien ciągłych szklanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 367 z 23.12.2014, s. 22).

⁽²⁴⁾ Sprawozdanie roczne w sprawie rozwoju w Afryce nr 19 (2016–2017, złote księgi Afryki, s. 13).

⁽²⁵⁾ D. Brautigam, Xiaoyang Tang, „Going Global in Groups: Structural transformation and China's Special Economic Zones overseas” [„Ekspansja zagraniczna w grupach: Transformacja strukturalna i chińskie zagraniczne specjalne strefy ekonomiczne”, World Development, tom 63, 2014, s. 78–91.

- (71) Wynika z powyższego, że rząd Egiptu oczekiwał chińskiego finansowania na rzecz ścisłej współpracy w ramach strefy SETC i je przyjmował, by stymulować rozwój jednego z najbiedniejszych regionów swojego kraju. Rząd Chin miał nadzieję, że chińskie przedsiębiorstwa mogłyby prowadzić działalność poza terytorium Chin i zwiększać wywóz w ramach inicjatywy „Jeden pas i jeden szlak” (prawdopodobnie w celu uniknięcia sytuacji, w której zostałyby objęte środkami ochrony handlu).
- (72) W tych okolicznościach Komisja uznała, że określenie „władze publiczne” w art. 3 pkt 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego powinno obejmować nie tylko środki pochodzące bezpośrednio od rządu Egiptu, ale także te środki wprowadzone przez rząd ChRL, które mogą być przypisane rządowi Egiptu na podstawie dostępnych dowodów.
- (73) Zgodnie z orzeczeniem Organu Apelacyjnego w sprawie dotyczącej benzyny⁽²⁶⁾ przepisy WTO nie mogą być odczytywane w oderwaniu od przepisów ogólnego prawa międzynarodowego. W szczególności ogólne zasady prawa międzynarodowego stanowią zatem część porządku prawnego WTO, który nie jest osobnym systemem⁽²⁷⁾. Zgodnie z art. 3 ust. 2 uzgodnienia w sprawie rozstrzygnięcia sporów oraz art. 31 ust. 3 lit. c) Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów przy interpretacji kontekstu warunków traktatu należy brać pod uwagę „wszelkie odpowiednie normy prawa międzynarodowego, mające zastosowanie w stosunkach między stronami”.
- (74) „Przepisy” te obejmują międzynarodowe prawo zwyczajowe⁽²⁸⁾, które z definicji jest wiążące dla wszystkich członków WTO, m.in. Egiptu, Chin oraz Unii Europejskiej. Ważną gałęzią międzynarodowego prawa zwyczajowego są przepisy dotyczące odpowiedzialności Państwa, które zgodnie ze swoim mandatem przyznanym na podstawie art. 13 ust. 1 lit. a) Karty Narodów Zjednoczonych ujednoliciła Komisja Prawa Międzynarodowego (Artykuły Komisji Prawa Międzynarodowego o odpowiedzialności państw za niezgodne z prawem międzynarodowym działania)⁽²⁹⁾.
- (75) Przepisy zawarte w artykułach Komisji Prawa Międzynarodowego są również „odpowiednie” w rozumieniu art. 31 ust. 3 lit. c) Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów, ponieważ zawierają wskazówki dotyczące interpretacji pojęcia przypisania, tj. gdy niektóre działania lub zaniechania można przypisać jednemu państwu, nawet jeśli te działania lub zaniechania nie pochodzą bezpośrednio od tego państwa. W tym względzie pojęcie przypisania staje się istotne dla interpretacji terminu „[wkład] rządu” zawartego w części wstępnej art. 1 ust. 1 lit. a) pkt 1 porozumienia SCM, a w szczególności dla określenia właściwego przypisania postępowania w sytuacji współpracy między dwoma państwami w odniesieniu do subsydiów, jak w omawianym przypadku⁽³⁰⁾.
- (76) Artykuły Komisji Prawa Międzynarodowego mogą być zatem wykorzystywane do interpretowania terminu „[wkład] rządu” zawartego w części wstępnej art. 1 ust. 1 lit. a) pkt 1 porozumienia SCM w celu przypisania postępowania (przyznawanie subsydium) rządowi Egiptu, nawet w przypadkach gdy rząd Egiptu nie wniósł bezpośredniego wkładu finansowego.
- (77) W związku z powyższym Komisja zauważyła, że zgodnie z art. 11 Artykułów Komisji Prawa Międzynarodowego „działanie, którego nie można przypisać państwu na podstawie wcześniejszych artykułów, uznaje się mimo wszystko za działanie państwa zgodnie z prawem międzynarodowym w przypadku gdy oraz w zakresie, w jakim państwo to uznaje przedmiotowe działanie i samo wdraża takie działanie”. W swoich uwagach do art. 11 Komisja Prawa Międzynarodowego wyjaśnia, że „przypadki stosowania zasady [przypisania działania państwu ze względu na uznanie i wdrażanie tego działania] można znaleźć w orzeczeniach sądów i praktykach państw”⁽³¹⁾. Jak wspomniano w motywie 6 tych samych uwag, wymaga się, aby państwo „określiło przedmiotowe działanie i przypisało je sobie”.
- (78) Od czasu przejścia projektu w 1997 r. egipski rząd uwzględnił chińskie finansowanie przedsiębiorstwa Jushi Egypt w swojej własnej polityce realizowanej w odniesieniu do tej strefy. Prezydent Mursi publicznie wyraził zadowolenie z chińskich inwestycji i kapitału podczas swojej wizyty w Chinach w sierpniu 2012 r., a egipski departament planowania przyznał w listopadzie 2013 r., że finansowana przez Chiny strefa SETC będzie odgrywać bardzo istotną rolę w rozwoju gospodarczym Egiptu. Podczas kolejnej wizyty w Chinach w grudniu 2014 r. prezydent as-Sisi „stwierdził, że propozycja prezydenta Xi Jinpinga dotycząca wspólnego utworzenia inicjatywy »Jeden pas i jeden szlak« stanowi

⁽²⁶⁾ WT/DS2/AB/R – Stany Zjednoczone – benzyna reformułowana, sprawozdanie Organu Apelacyjnego przyjęte w dniu 20 maja 1996 r., s. 17.

⁽²⁷⁾ Zob. J. Pauwelyn, „The Role of Public International Law in the WTO – How far can we go?”, *American Journal of International Law* (2001), s. 535 i nast.; Graham Cook, *Digest of WTO Jurisprudence on Public International Law Concepts and Principles* (CUP 2015).

⁽²⁸⁾ WT/DS379/AB/R USA – Stany Zjednoczone – Ostateczne cła antydumpingowe i wyrównawcze dotyczące pewnych towarów pochodzących z Chin, sprawozdanie Organu Apelacyjnego przyjęte w dniu 11 marca 2011 r., pkt 308; M.E. Villiger, *Commentary on the 1969 Vienna Convention on the Law of Treaties* (Martinus Nijhoff, 2009), s. 433.

⁽²⁹⁾ Komisja Prawa Międzynarodowego, projekt Artykułów Komisji Prawa Międzynarodowego o odpowiedzialności państw za niezgodne z prawem międzynarodowym działania, listopad 2001, suplement nr 10 (A/56/10), chp.IV.E.1.

⁽³⁰⁾ WT/DS379/AB/R, pkt 304–322.

⁽³¹⁾ Komisja Prawa Międzynarodowego, Projekt Artykułów Komisji Prawa Międzynarodowego o odpowiedzialności państw za niezgodne z prawem międzynarodowym działania, z uwagami, listopad 2001, suplement nr 10 (A/56/10), s. 52, motyw 3 do art. 11.

istotną szansę dla odbudowy Egiptu, a strona egipska jest gotowa do aktywnego zaangażowania i udzielenia wsparcia. Strona egipska pragnie współpracować z Chinami przy opracowywaniu projektów dotyczących korytarza Kanału Sueskiego, sueskiej strefy współpracy gospodarczej i handlowej itp. oraz zachęcać chińskie przedsiębiorstwa do inwestowania w Egipcie”⁽³²⁾.

- (79) Cechą charakterystyczną chińskiej inicjatywy „Jeden pas i jeden szlak” jest wiedza publiczna. W art. 30–36 wytycznych Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej z dnia 13 maja 2015 r. w sprawie wspierania międzynarodowej współpracy w zakresie mocy produkcyjnych i produkcji wyposażenia wymieniono wszystkie rodzaje wsparcia politycznego, jakie mogą otrzymać przedsiębiorstwa „rozpoczynające działalność za granicą”. Obejmują one polityki wsparcia fiskalnego i podatkowego, pożyczki preferencyjne, wsparcie finansowe za pośrednictwem kredytów konsorcyjnych, kredyty eksportowe, finansowanie projektów, inwestycje kapitałowe i wreszcie ubezpieczenie kredytu eksportowego. W art. 31 wytycznych mowa jest o „pożyczkach preferencyjnych”, które „wspierają przedsiębiorstwa w wywozie dużych kompletnych zestawów sprzętu, zawieraniu umów dotyczących projektów i realizacji dużych projektów inwestycyjnych”. W praktyce polityka ta doprowadziła do licznych przypadków finansowania preferencyjnego przez banki lub w ramach specjalnie utworzonego „Funduszu Jedwabnego Szlaku” na mocy art. 35 wytycznych, co zostało niedawno ustalone przez Komisję w innym przypadku⁽³³⁾.
- (80) Ponieważ prezydenci Egiptu zdawali sobie bez wątpienia sprawę, że chińska inicjatywa „Jeden pas i jeden szlak” wiąże się z dużym finansowaniem ze strony państwa poprzez finansowanie preferencyjne i inne instrumenty finansowe, w związku z tym istniał wyraźny akt uznania i przyjęcia na najwyższym szczeblu politycznym takiego wsparcia finansowego ze strony rządu ChRL poprzez wspólne ustanowienie strefy SETC z Chinami.
- (81) Fakt, że Egipt uznał i przyjął chińskie finansowanie preferencyjne, jest dodatkowo poparty tekstem umowy o współpracy z 2016 roku. Jak wspomniano w art. 1 umowy o współpracy, Egipt wyraźnie zaakceptował fakt, że Chiny mogą stosować swoje prawa wobec podmiotów w strefie SETC lub względem działań podejmowanych w strefie SETC. W tym celu rząd egipski wyraził również zgodę, aby Chiny wyznaczyły strefę SETC jako swój „zagraniczny obszar inwestycyjny” rządzący się ich prawami. W związku z tym, że „zagraniczne obszary inwestycyjne” są narzędziem inicjatywy „Jeden pas i jeden szlak”, o której mowa w motywie 66, i ponieważ w ramach tej inicjatywy wykorzystuje się finansowanie preferencyjne jako narzędzie, takie oznaczenie w art. 4 umowy o współpracy, w którym Chiny potwierdziły również, że przedmiotowej strefie „przysługuje odpowiednie wsparcie i ułatwienia, jakie zapewnia rząd chiński zagranicznym strefom współpracy gospodarczej i handlowej”, spowodowało, że przedsiębiorstwo Jushi Egipt zaczęło kwalifikować się do ubiegania się o kredyt preferencyjny z chińskich banków realizujących politykę rządu i preferencyjne warunki ubezpieczenia eksportowego. Egipt odwołał się ponadto do art. 5, który stanowi, że rząd chiński będzie wspierał strefę współpracy również poprzez „zachęcanie odpowiednich instytucji finansowych do zapewniania instrumentów finansowych na potrzeby [...] projektów inwestycyjnych zlokalizowanych w strefie współpracy, jeżeli spełnione są warunki udzielenia pożyczki i jej wykorzystania”. Jak już stwierdzono w poprzednim dochodzeniu, chińskie finansowanie preferencyjne nie jest oferowane w ramach jasno określonych programów finansowania o ścisłych kryteriach kwalifikowalności, ale raczej kilka promowanych sektorów jest wyznaczanych na najwyższym szczeblu politycznym⁽³⁴⁾. Oficjalne wyznaczenie strefy SETC w Egipcie jako zagranicznego obszaru inwestycyjnego dla chińskich przedsiębiorstw w następstwie wspólnego porozumienia obu prezydentów i „zachęty” zawartej w art. 5 doskonale wpisuje się w zwykły chiński schemat uruchamiania finansowania preferencyjnego przez banki realizujące politykę rządu.
- (82) Chińskie środki preferencyjne na rzecz chińskich podmiotów mających siedzibę w Egipcie zostały w ten sposób „zidentyfikowane” i „uznane za własne” przez Egipt.
- (83) Ponadto urzędnicy egipscy byli stale obecni w trójpoziomym mechanizmie wdrażania, o którym mowa w motywie 45. Zgodnie z art. 2 pkt (v) umowy wykonawczej zadaniem mechanizmu wdrożeniowego jest „koordynowanie i wspieranie właściwych instytucji finansowych, m.in. instytucji bankowych, ubezpieczeniowych oraz różnych funduszy udzielających wsparcia kredytowego na rzecz strefy współpracy oraz przedsiębiorstw tam zlokalizowanych, a także wspomaganie strefy współpracy i przedsiębiorstw tam zlokalizowanych w poszukiwaniu nowych kanałów finansowania”. Na mocy art. 2 ust. 4 tego samego dokumentu urzędnicy są upoważnieni do „dołożenia wszelkich starań, aby płynnie wdrożyć wszystkie strategie polityczne dotyczące zachęt wynikające z chińskich i egipskich prze-

⁽³²⁾ Dziesięcioletnie Sprawozdanie Podsumowujące TEDA (2008–2018), s. 94.

⁽³³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1690 z dnia 9 listopada 2018 r. nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych i o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, oraz zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1579 nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych, o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/163 (Dz.U. L 283 z 12.11.2018, s. 1), motywy 409–412.

⁽³⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/1690, motywy 377.

pisów ustawowych i wykonawczych”. Wskazuje to na wspólne zrozumienie przez Egipt i Chiny, że strona chińska nie dostarcza pieniędzy po cenach rynkowych, które przedsiębiorstwo Jushi Egipt mogło otrzymać od międzynarodowych inwestorów rynkowych, ale aktywnie dostarcza zachęty państwowe, co jest kolejnym słowem określającym korzyści lub preferencje.

- (84) Wdrażając ten przepis, Egipt wyraził również swoje pełne poparcie dla finansowania preferencyjnego z Chin na rzecz producenta GFR w tej strefie. W świetle częściowej odmowy współpracy przez rząd Egiptu w tym kluczowym aspekcie dochodzenia Komisja nie mogła ustalić więcej szczegółów w tym zakresie; z dostępnych dowodów wynika jednak, że oba rządy współpracowały, jak opisano powyżej, na rzecz producenta eksportującego GFR mającego siedzibę w strefie.
- (85) Z dowodów wynika, że wkłady finansowe w postaci finansowania preferencyjnego przez chińskie organy publiczne na rzecz przedsiębiorstwa Jushi Egipt mogą być przypisane rządowi Egiptu jako rządowi kraju pochodzenia lub wywozu zgodnie z art. 3 pkt 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Z dowodów wynika również, że rząd Egiptu popierał udzielanie preferencyjnego wsparcia finansowego producentowi GFR w tej strefie przez rząd ChRL zgodnie z uzgodnionymi zobowiązaniami do rozwijania i wspierania działalności gospodarczej w tej strefie.
- (86) W tym kontekście Komisja zauważyła ponadto, że możliwość wniesienia przez rządy wkładu finansowego pośrednio przez podmioty prywatne nie jest egzogeniczna ani w stosunku do rozporządzenia podstawowego, ani porozumienia SCM ⁽³⁵⁾. Istotnie, w przypadkach, w których rządy powierzają podmiotom prywatnym realizację określonego sposobu postępowania lub nakierowują je na taki sposób postępowania, kluczową kwestią jest istnienie „dającego się wykazać związku” między działaniem rządu a postępowaniem podmiotu prywatnego ⁽³⁶⁾. Podobnie w tym przypadku istnieje wyraźny i jednoznaczny związek między pozytywnymi działaniami podjętymi przez Chiny w celu zapewnienia uzgodnionego wsparcia finansowego producentowi eksportującemu GFR a rządem Egiptu.
- (87) W związku z tym Komisja uznała, że finansowanie preferencyjne przyznane przez rząd ChRL producentowi eksportującemu GFR w strefie stanowi wkład finansowy rządu Egiptu w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego ⁽³⁷⁾.

3.2.4. Korzyść

- (88) Następnie Komisja rozważyła, czy wkłady finansowe przypisywane rządowi Egiptu oznaczałyby przyznanie korzyści na rzecz przedsiębiorstwa Jushi Egipt zgodnie z art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego. Komisja przypomniała, że to przedsiębiorstwo prowadziło działalność w Egipcie i podlegało prawu egipskiemu. W związku z tym zasadniczo właściwe było zapytanie, czy ten odbiorca finansowania otrzymał lepsze warunki od tych, które otrzymałby na egipskim rynku finansowym. Komisja zweryfikowała tę kwestię i była przekonana, że z dużym prawdopodobieństwem tak właśnie było w tym przypadku.
- (89) Komisja wzięła jednak również pod uwagę wyjątkowe okoliczności tej sprawy. Jak zauważono w motywie 44, producent eksportujący jest ostatecznie własnością SASAC. Chińskie organy publiczne przyznały finansowanie preferencyjne po przeprowadzeniu negocjacji i podpisaniu odpowiednich dokumentów w Chinach, a odbiorcy otrzymali je bezpośrednio lub pośrednio poprzez kanał ich spółki dominującej w Chinach (pożyczki wewnątrz przedsiębiorstwa). Ponadto, zgodnie z art. 1 umowy o współpracy, egipski rząd przyjął, że podmioty te otrzymują preferencyjne wsparcie, w tym tanie pożyczki zgodne z prawem chińskim, tj. na chińskich warunkach. Chińskie organy publiczne zapewniły tego rodzaju finansowanie zgodnie z art. 5 umowy o współpracy, stosując się do strategii politycznych w zakresie finansowania preferencyjnego wprowadzonych w Chinach. Jak wyjaśniono w motywie 42 powyżej, przedmiotowe postanowienia umowy o współpracy skodyfikowały wcześniej ustaloną praktykę.
- (90) Komisja uznała zatem, że przyjęcie i zatwierdzenie wkładu finansowego od chińskich organów publicznych na rzecz przedsiębiorstwa Jushi Egipt przez rząd Egiptu obejmowało również związany z nim element korzyści. Komisja wyznaczyła zatem stawki rynkowe dla preferencyjnego finansowania i odpowiednio obliczyła zysk. Zauważyła ona, że to uzasadnione podejście skutkowało niższymi kwotami subsydiów niż kwoty wynikające z zastosowania hipotetycznego egipskiego poziomu referencyjnego.

⁽³⁵⁾ Zob. art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego i art. 1 ust. 1 lit. a) pkt 1 ppkt (iv) porozumienia SCM.

⁽³⁶⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, USA – DRAMS (WT/DS296/AB/R), pkt 112.

⁽³⁷⁾ Nawiasem mówiąc, przedmiotowy stan faktyczny można również rozpatrywać z punktu widzenia art. 16 Artykułów Komisji Prawa Międzynarodowego. Ścisła współpraca między rządem Egiptu a rządem ChRL doprowadziła nie tylko do uznania i przyjęcia przez rząd Egiptu chińskich aktów prawnych, ale także posłużyła do potencjalnego obejścia rzeczywistych i potencjalnych ceł nałożonych przez UE na chiński wywóz produktu objętego postępowaniem z Egiptu.

3.2.5. Szczegółowość

- (91) Jeżeli chodzi o trzeci punkt dotyczący szczegółowości, Komisja zbadała, czy subsydia te były szczególne zgodnie z wymogami art. 4 ust. 2–4 rozporządzenia podstawowego.
- (92) Zatwierdzając i przyjmując wkład finansowy, rząd Egiptu stał się organem udzielającym subsydium w odniesieniu do finansowania preferencyjnego. W szczególności rząd Egiptu zatwierdził i wdrożył wyznaczenie przez rząd ChRL strefy SETC jako zagranicznego obszaru inwestycyjnego zgodnie z art. 4 umowy o współpracy i poparł jego pełną realizację przez, między innymi, zapewnienie finansowania preferencyjnego przez rząd ChRL.
- (93) Subsytia te są dostępne wyłącznie dla przedsiębiorstwa Jushi Egypt, ponieważ prowadzi ono działalność w Strefie Ekonomicznej Kanału Sueskiego (której częścią jest strefa SETC). W związku z tym Komisja stwierdziła, że były to subsytia regionalne w rozumieniu art. 4 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, podlegające jurysdykcji organu udzielającego subsydium zgodnie z art. 4 ust. 2 do 4 rozporządzenia podstawowego.

3.2.6. Wniosek

- (94) Podsumowując, Komisja ustaliła, że zarówno subsytia udzielone działającym w strefie SETC przedsiębiorstwom bezpośrednio przez Egipt (zapewnienie gruntów, ulgi podatkowe), jak i subsytia przyznane pośrednio przez rząd ChRL w formie finansowania preferencyjnego stanowią podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 2–4 rozporządzenia podstawowego. Drugie z wymienionych subsydiów można przypisać Egiptowi w związku z uznaniem i przyjęciem przez ten kraj środków przyjętych przez rząd ChRL jako własne, na przykład poprzez umowę o współpracy, ścisłą współpracę i poszczególne poziomy mechanizmów współpracy. Wkład finansowy obejmował również przekazanie korzyści i miał szczególny charakter. Poniżej Komisja szczegółowo przeanalizowała wszystkie stosowne subsytia.
- (95) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń ⁽³⁸⁾ rząd Egiptu i producent eksportujący zakwestionowali te ustalenia, przedstawiając pięć punktów. Po pierwsze, zgodnie z prawem międzynarodowym niemożliwe było przypisanie suwerennych aktów rządu Chin rządowi Egiptu. Po drugie, Komisja nie uwzględniła własnego rozporządzenia podstawowego, zgodnie z którym organ udzielający subsydium musi być podmiotem znajdującym się na terytorium kraju pochodzenia lub wywozu, a nie poza nim. Po trzecie, przypisanie chińskich aktów prawnych Egiptowi stanowiło również naruszenie prawa WTO, którego nie można było interpretować w świetle art. 11 Artykułów Komisji Prawa Międzynarodowego o odpowiedzialności państw. Po czwarte, art. 11 Artykułów Komisji Prawa Międzynarodowego nie miał nawet zastosowania do dostępnych faktów. Po piąte, wkłady finansowe na rzecz przedsiębiorstw Jushi nie spełniały wymogów dotyczących szczegółowości określonych w art. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (96) W swoim pierwszym punkcie rząd Egiptu i producent eksportujący podkreślili zasadę suwerenności w prawie międzynarodowym. Z ich punktu widzenia czynność może zostać przypisana państwu tylko wtedy, gdy przyznało ono uprawnienie do jej dokonania. W związku z tym działania podmiotów uprawnionych przez Chiny mogą być przypisane tylko państwu chińskiemu.
- (97) Komisja odrzuciła ten argument. Zasada suwerennej równości w prawie międzynarodowym zapisana w art. 2 ust. 1 Karty Narodów Zjednoczonych zakazuje, aby jedno państwo wykonywało swoje uprawnienia na terytorium innego państwa wbrew woli państwa terytorialnego. Państwa mogą jednak swobodnie zezwalać na działania innego państwa na swoim terytorium. Działania zaproszonego państwa na terytorium państwa przyjmującego mogą następnie stać się możliwe do przypisania państwu przyjmującemu. Na przykład zasada ta wynika bezpośrednio z rezolucji nr 3314 (XXIX) Zgromadzenia Ogólnego ONZ z 1974 r. w sprawie definicji agresji, którą powszechnie uważa się za kodyfikację międzynarodowego prawa zwyczajowego. Zgodnie z art. 3 lit. f) tej rezolucji agresję ze strony jednego państwa przeciwko drugiemu definiuje się nie tylko jako bezpośredni atak za pośrednictwem jego własnych organów państwowych, ale również jako „działanie państwa polegające na zezwoleniu na wykorzystanie jego terytorium, które zostało przekazane do dyspozycji innego państwa, w celu popełnienia przez to inne państwo aktu agresji przeciwko państwu trzeciemu”. Oczywiście jest, że gdyby Kuba zezwoliła Związkowi Radzieckiemu na atakowanie Stanów Zjednoczonych rosyjskimi pociskami z terytorium Kuby w 1962 roku, wywołałoby to międzynarodową odpowiedzialność Kuby za akty agresji przeciwko Stanom Zjednoczonym. W związku z tym w prawie międzynarodowym uznaje się możliwość przypisania działania państwa zaproszonego państwu przyjmującemu, a nawet karania państwa przyjmującego za takie działanie, jeżeli działanie państwa zaproszonego szkodzi państwu trzeciemu.

⁽³⁸⁾ „Ujawnienie ostatecznych ustaleń” oznacza to samo, co „ostateczne ujawnienie”, o którym mowa w sekcji 1.4 poniżej.

- (98) Po drugie, rząd Egiptu i producent eksportujący stwierdzili, że nie ma miejsca na przypisywanie postępowania rządu chińskiego Egiptowi na mocy rozporządzenia podstawowego UE. Definicja „władzy publicznej” zawarta w art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego jest wyraźnie powiązana z terytorium organu udzielającego subsydium. Słowa „na terytorium” zawarte w tym przepisie miały na celu zapewnienie bezpieczeństwa prawnego i nie mogły być interpretowane w świetle WTO lub prawa międzynarodowego.
- (99) W tym kontekście Komisja zauważyła, że art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego stanowi: „władza publiczna» lub »rząd« oznacza każdy organ publiczny na terytorium kraju pochodzenia lub wywozu”. Komisja zgodziła się, że przepis ten obejmuje działania rządu, z którego terytorium wywozi się subsydiowane produkty do Unii Europejskiej. Tak właśnie jest w omawianym przypadku. Produkt będący przedmiotem dochodzenia jest produkowany w Egipcie i wywożony z Egiptu do Unii Europejskiej. Rząd Egiptu, jako organ udzielający subsydium, ma swoją siedzibę na terytorium Egiptu.
- (100) Art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego nie odnosi się jednak do osobnego pytania, na jakie działania rząd może zezwolić na swoim terytorium i uznać je za swoje własne. Tak jak w przypadku pojęcia „organu publicznego” pojęcie „władzy publicznej” jest otwarte na interpretację, biorąc pod uwagę jego kontekst oraz przedmiot i cel. Działania, które można przypisać rządowi kraju pochodzenia lub wywozu, mogą zatem być nie tylko działaniami bezpośrednio wywodzącymi się z takiego rządu, ale także działaniami, które można z takim rządem powiązać. Potwierdzają to również warunki określone w art. 3 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego, w którym odniesiono się do sytuacji, gdy władze publiczne [...] „wniosły” wkład finansowy. Z tych samych powodów argumenty rządu Egiptu, w których przywołano kilka postanowień porozumienia SCM (np. art. 1 ust. 1 lit. a) pkt 1, art. 13, art. 18 ust. 1 lit. a) i przypis 63, są bezużyteczne. Podczas gdy prawdą jest, że przepisy rozporządzenia podstawowego „należy interpretować, w możliwym zakresie, w świetle odpowiadających im postanowień porozumienia w sprawie subsydiów” ⁽³⁹⁾, postanowienia te nie są sprzeczne z propozycją, aby wkład finansowy mógł być wniesiony przez inne państwo, które rząd terytorialny uznaje i przyjmuje jako swoje własne.
- (101) W konsekwencji odrzucono drugi argument wynikający z domniemanego ścisłego pojęcia terytorialności zgodnie z art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego i art. 1 ust. 1 lit. a) pkt 1 porozumienia SCM.
- (102) Trzecie zastrzeżenie było związane ze znaczeniem w tym względzie Artykułów Komisji Prawa Międzynarodowego o odpowiedzialności państw. Zdaniem rządu Egiptu i producenta eksportującego nie istnieją uprawnienia do powoływania się na art. 11 Artykułów Komisji Prawa Międzynarodowego, ponieważ w sprawie USA – Cła antydumpingowe i wyrównawcze (Chiny) ⁽⁴⁰⁾ Organ Apelacyjny odniósł się jedynie do art. 4, 5 i 8 tych Artykułów.
- (103) Komisja odrzuciła ten argument. Nie ma podstaw do stwierdzenia, że tylko niektóre zasady międzynarodowego prawa zwyczajowego, zapisane w art. 4, 5 lub 8 Artykułów Komisji Prawa Międzynarodowego o odpowiedzialności państw, mają znaczenie dla interpretacji zasad WTO, a inne nie. Organ Apelacyjny WTO zawsze stosował koncepcje ogólnego prawa zwyczajowego, które były właściwe do oceny przedmiotowych faktów. Oprócz zasad dotyczących przypisywania części porządku prawnego WTO jest również na przykład zasada estoppel lub zasada dobrej wiary. W przedmiotowej sprawie rząd Egiptu nie zakwestionował faktycznych okoliczności zaproszenia, uznania i ułatwienia realizacji chińskiego finansowania preferencyjnego dla przedsiębiorstw działających w Egipcie. W odniesieniu do tego zestawu okoliczności wskazówki interpretacyjne można czerpać z art. 11 Artykułów Komisji Prawa Międzynarodowego, do którego odnosi się również międzynarodowe orzecznictwo w zakresie inwestycji ⁽⁴¹⁾. Art. 11 Artykułów Komisji Prawa Międzynarodowego stanowi zatem odpowiednią normę prawa międzynarodowego w rozumieniu art. 31 ust. 3 lit. c) Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów w odniesieniu do interpretacji wyrażenia „przez rząd” w porozumieniu SCM.
- (104) Zgodnie z czwartym zastrzeżeniem art. 11 Artykułów Komisji Prawa Międzynarodowego nie ma zastosowania do przedmiotowych faktów. Zgodnie z tym artykułem państwo może przyjąć na siebie odpowiedzialność za postępowanie jako państwo sukcesor w następstwie nabycia gruntów. Rząd może również uznać prywatne postępowanie jego obywateli jako swoje własne. W artykule tym nie przewidziano jednak, że państwo przyjmuje akty obcego suwerena jako swoje własne.

⁽³⁹⁾ Wyrok Sądu (pierwsza izba w składzie powiększonym) z dnia 10 kwietnia 2019 r., Jindal Saw Ltd i Jindal Saw Italia SpA/Komisja Europejska, T-300/16, ECLI:EU:T:2019:235, pkt 101; również sprawa T 67/14, Viraj Profiles/Rada, wyrok z dnia 11 lipca 2017 r., nieopublikowany, EU:T:2017:481, pkt 88.

⁽⁴⁰⁾ WT/DS379/AB/R, Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, USA – Ostateczne cła antydumpingowe i wyrównawcze nałożone na niektóre produkty pochodzące z Chin, pkt 309.

⁽⁴¹⁾ Mondev International Ltd./Stany Zjednoczone Ameryki (sprawa Instrumentu Dodatkowego ICSID nr ARB(AF)/99/2), orzeczenie z dnia 11 października 2002 r., pkt 115 i uwaga 47.

- (105) Komisja obaliła również to zastrzeżenie. Art. 11 Artykułów Komisji Prawa Międzynarodowego nosi tytuł „Postępowanie uznane i przyjęte przez państwo jako jego własne”, bez kwalifikacji co do autora pierwotnego aktu. Zasada ta wynika bezpośrednio z rezolucji nr 3314 (XXIX) Zgromadzenia Ogólnego ONZ z 1974 r. w sprawie definicji agresji, którą powszechnie uważa się za kodyfikację międzynarodowego prawa zwyczajowego. Zgodnie z art. 3 lit. f) tej rezolucji agresję ze strony jednego państwa przeciwko drugiemu definiuje się nie tylko jako bezpośredni atak za pośrednictwem jego własnych organów państwowych, ale również jako „działanie państwa polegające na zezwoleniu na wykorzystanie jego terytorium, które zostało przekazane do dyspozycji innego państwa, w celu popełnienia przez to inne państwo aktu agresji przeciwko państwu trzeciemu”.
- (106) Obok Zgromadzenia Ogólnego ONZ w rezolucji 3314 (XXIX) z 1974 r. (zob. motyw 97 powyżej) również Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości potwierdził swobodę państw w zakresie przyjmowania aktów zagranicznych jako własnych⁽⁴²⁾. Praktyka międzynarodowa nie potwierdza zatem opinii Egiptu, zgodnie z którą przypisanie na podstawie art. 11 Artykułów Komisji Prawa Międzynarodowego jest ograniczone do przypadków sukcesji terytorialnej lub uznania i przyjęcia przez rząd niezgodnych z prawem czynów prywatnych na własnym terytorium państwa.
- (107) W swoim piątym zastrzeżeniu rząd Egiptu i producent eksportujący utrzymywali, że wkład finansowy ze strony rządu ChRL na rzecz podmiotów w Egipcie nie miał charakteru szczególnego. Przytoczyli oni art. 4 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, zgodnie z którym odbiorca wkładu finansowego musi „podlega[ć] jurysdykcji organu udzielającego subsydium”. Ich zdaniem sformułowanie „organ udzielający subsydium” nie oznacza „organu uznającego i przyjmującego”. Ponadto w poprzednich dochodzeniach organem udzielającym subsydium dla chińskich podmiotów zawsze był chiński rząd. Rząd Egiptu stwierdził, że wkład finansowy rządu ChRL nie może być szczególny, „ponieważ przedsiębiorstwa zlokalizowane w Egipcie nie podlegają jurysdykcji Chin”.
- (108) Komisja przypominała, że uznała rząd Egiptu za organ udzielający subsydium z racji przyjęcia i uznania przez niego chińskich kredytów preferencyjnych. Ponieważ przedsiębiorstwo Jushi Egypt działa w specjalnej strefie ekonomicznej, ono również podlega jurysdykcji rządu Egiptu. Otrzymanie tego wsparcia finansowego było również ograniczone do przedsiębiorstw działających w tej strefie, a zatem miało charakter szczególny.
- (109) Nawet jeśli konieczne było wykazanie, że rząd ChRL sprawował jurysdykcję nad tymi przedsiębiorstwami przez tym, jak rząd Egiptu mógł przyjąć postępowanie ChRL jako swoje własne, co nie jest prawdą, rezultat byłby taki sam. Poprzez podpisanie art. 1 i art. 4 ust. 1 umowy o współpracy rząd Egiptu zgodził się, że przedsiębiorstwa działające w tej strefie będą otrzymywały „odpowiednie wsparcie i ułatwienia, jakie zapewnia rząd chiński zagranicznym strefom współpracy gospodarczej i handlowej” oraz że rozwój strefy będzie się odbywał zgodnie z prawem „obu krajów”. W związku z tym oprócz sprawowania swojej własnej właściwości miejscowej rząd Egiptu umożliwił również Chinom udzielanie szczególnej pomocy dla przedsiębiorstw zlokalizowanych wyłącznie w „zagranicznych strefach współpracy gospodarczej i handlowej”. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (110) Podsumowując, Komisja potwierdziła swoje ustalenie, że rząd Egiptu uznał i przyjął jako swoje własne wsparcie inwestycji kapitałowej pożyczki na rzecz przedsiębiorstwa Jushi Egypt oraz przyznanie gruntów przez przedsiębiorstwo TEDA Egypt, a tym samym przyznał szczególne subsydia w rozumieniu art. 2–4 rozporządzenia podstawowego.

3.3. Finansowanie preferencyjne

3.3.1. Pożyczki banków realizujących politykę rządu dla przedsiębiorstwa Jushi Egypt

3.3.1.1. Częściowa odmowa współpracy i wykorzystanie dostępnych faktów

Stosowanie przepisów art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do rządu Egiptu

- (111) Jak wspomniano w motywie 8 powyżej, Komisja wysłała wniosek do rządu Egiptu o przekazanie informacji w celu przeprowadzenia pełnego dochodzenia w sprawie współpracy między rządem Egiptu a rządem ChRL z korzyścią dla producenta eksportującego.

⁽⁴²⁾ MTS, Stosowanie Konwencji w sprawie zapobiegania zbrodniom ludobójstwa i karania za nie (Bośnia i Hercegowina przeciwko Serbii i Czarnogórze), wyrok z dnia 27 lutego 2007 r., pkt 414. W sprawie tej Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości wyszedł z założenia, że państwo federalne Serbii i Czarnogóry może z prawnego punktu widzenia uznać i przyjąć akty ludobójstwa popełnione przez zorganizowane siły zbrojne „Republiki Serbskiej”, *de facto* państwa serbskiego, na terytorium Bośni i Hercegowiny w czasie wojny domowej w tym kraju w latach 1991–1995. Ustalił jednak, że takie uznanie i przyjęcie nie odbyło się w praktyce.

- (112) W szczególności część wniosku o udzielenie informacji dotyczyła postępowania chińskich instytucji finansowych będących własnością państwa, a w szczególności ich postępowania jako organów publicznych w rozumieniu art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego w związku z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego oraz zgodnie z odpowiednim orzecznictwem WTO przy udzielaniu pożyczek producentowi eksportującemu w ramach współpracy między rządem ChRL a rządem Egiptu.
- (113) W tym celu Komisja zwróciła się do rządu Egiptu o przekazanie informacji na temat przeglądu sektora finansowego Chin, roli banków realizujących politykę rządu, takich jak CDB i EXIM, w udzielaniu pożyczek lub kredytów eksportowych grupie Jushi. Komisja zwróciła się do rządu Egiptu bezpośrednio lub za pośrednictwem rządu ChRL o przekazanie dodatku A do wniosku o udzielenie informacji wyżej wymienionym bankom.
- (114) Rząd Egiptu nie dostarczył żadnych wymaganych informacji i twierdził, że nie posiada żadnych informacji dotyczących podmiotów mających siedzibę w Chinach i przepisów obowiązujących w Chinach oraz że nie jest właściwy do żądania takich informacji. W opinii rządu Egiptu, zwracając się do niego o udzielenie takich informacji, Komisja naruszyła prawo rządu Egiptu do obrony oraz zasadę suwerenności państw.
- (115) Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem. Jak stwierdzono wcześniej, rząd Egiptu i ChRL zdecydowały o podjęciu współpracy w celu utworzenia strefy SETC tak, aby subsydia rządu ChRL można było przypisać rządowi Egiptu. Komisja zauważyła ponadto, że rząd Egiptu wraz z rządem ChRL ustanowił mechanizm zarządzania na trzech poziomach administracyjnych, o którym mowa w art. 8 Porozumienia z 2016 r. w sprawie egipsko-sueskiej strefy współpracy gospodarczej i handlowej między Ministerstwem Handlu ChRL a Głównym Urzędem ds. Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego. Przepis ten odnosi się do obowiązku współpracy w odniesieniu do kwestii mających wpływ na funkcjonowanie strefy (co może obejmować sytuacje, w których wywóz z tej strefy może podlegać cłom wyrównawczym ze strony państw trzecich). Mechanizm ten zapewnił rządowi Egiptu możliwość gromadzenia wymaganych informacji od rządu ChRL. Komisja uznała również, że zgodnie z prawem międzynarodowym (art. 27 Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów z 1969 r.) uznaje się, iż rząd ChRL wypełnia swoje zobowiązania wobec rządu Egiptu w dobrej wierze, odpowiadając na wniosek o udzielenie informacji przekazany przez rząd Egiptu.
- (116) W związku z tym Komisja uznała, że rząd Egiptu był w stanie uzyskać wymagane informacje od rządu ChRL, ale tego nie uczynił. Nawet jeżeli niektóre z żądanych informacji mogły zostać przekazane jedynie przez rząd ChRL, Komisja uznała, że brak współpracy ze strony rządu Egiptu i rządu ChRL w tym zakresie oznacza, iż Komisja może oprzeć swoje wnioski dotyczące tego aspektu dochodzenia jedynie na dostępnych informacjach. Ani rząd Egiptu, ani żadna z zainteresowanych stron (w tym rząd ChRL) nie kwestionowała faktów, na podstawie których Komisja oparła swoją ocenę (lecz jedynie prawną kwalifikację tych faktów).
- (117) W tych okolicznościach Komisja uznała, że nie otrzymała kluczowych informacji mających istotne znaczenie na tym etapie dochodzenia.

3.3.1.2. Banki EXIM i CDB

- (118) W świetle braku współpracy ze strony rządu Egiptu i rządu ChRL, wyjaśnionego w sekcji 3.2.1, Komisja odwołała się do przepisów art. 28 rozporządzenia podstawowego w celu oceny postępowania banków EXIM i CDB jako organów publicznych.
- (119) W tym względzie w celu ustalenia, czy przedsiębiorstwo będące własnością państwa jest organem publicznym, należy zastosować następujący test ⁽⁴³⁾: „Istotną kwestią jest to, czy danemu podmiotowi powierzono wykonywanie funkcji rządowych, a nie sposób, w jaki zostało to osiągnięte. Istnieje wiele różnych sposobów, w jakie rząd w wąskim rozumieniu tego słowa może nadać podmiotom tego rodzaju uprawnienie. W związku z tym fakt przekazania danemu podmiotowi tego rodzaju uprawnienia można wykazać w oparciu o wiele różnego rodzaju dowodów. Dowód świadczący o tym, że dany podmiot w praktyce wykonuje funkcje rządowe, może służyć jako dowód na to, że posiada on lub powierzono mu władzę publiczną, szczególnie jeżeli tego rodzaju dowód wskazuje, że takie dzia-

⁽⁴³⁾ WT/DS379/AB/R USA – Cła antydumpingowe i wyrównawcze dotyczące pewnych towarów pochodzących z Chin, sprawozdanie Organu Apelacyjnego z dnia 11 marca 2011 r., rozstrzygnięcie sporu 379, pkt 318. Zob. również WT/DS436/AB/R (USA – stal węglowa (Indie)), sprawozdanie Organu Apelacyjnego z dnia 8 grudnia 2014 r., pkt 4.9–4.10, 4.17–4.20 i WT/DS437/AB/R (USA – Cła wyrównawcze dotyczące pewnych towarów pochodzących z Chin) sprawozdanie Organu Apelacyjnego z dnia 18 grudnia 2014 r., pkt 4.92.

lanie stanowi stałą i regularną praktykę. W związku z tym w naszej opinii dowód na to, że rząd sprawuje znaczną kontrolę nad podmiotem i jego postępowaniem może w niektórych przypadkach świadczyć o tym, iż podmiot ten dysponuje władzą publiczną i sprawuje taką władzę w ramach wykonywania funkcji rządowych. Należy jednak podkreślić, że oprócz wyraźnego przekazania uprawnienia w ramach instrumentu prawnego mało prawdopodobne jest, aby istnienie zwykłych formalnych powiązań między danym podmiotem a rządem w wąskim znaczeniu tego słowa wystarczyło do ustalenia koniecznego sprawowania władzy publicznej. Dlatego też przykładowo sam fakt, że rząd jest akcjonariuszem większościowym w danym podmiocie nie oznacza, że dysponuje on znaczną kontrolą nad postępowaniem tego podmiotu, a tym bardziej nie oznacza, że powierzył mu sprawowanie władzy publicznej. W niektórych przypadkach, gdy dowody wskazują jednak, że formalne znamiona kontroli rządu są liczne, oraz istnieją też dowody na to, że taka kontrola jest sprawowana w sposób znaczący, takie dowody mogą umożliwiać stwierdzenie, że dany podmiot sprawuje władzę publiczną”.

- (120) Komisja dążyła do uzyskania informacji na temat struktury własności państwa, a także na temat formalnych znamion kontroli rządu w odniesieniu do banków będących własnością państwa. Komisja zbadała również, czy kontrolę sprawowano w znaczący sposób. W tym celu Komisja musiała w pełni polegać na dostępnych faktach ze względu na odmowę dostarczenia jakichkolwiek dowodów przez rząd Egiptu i banki będące własnością państwa.

Własność i formalne znamiona kontroli

- (121) W odniesieniu do własności i formalnych znamion kontroli ze strony rządu ChRL w ramach poprzednich dochodzeń antysubsydyjnych ⁽⁴⁴⁾ Komisja ustaliła, że EXIM został utworzony i prowadzi działalność na podstawie obwieszczenia o utworzeniu Eksportowo-Importowego Banku Chińskiego wydanego przez Radę Państwa Chińskiej Republiki Ludowej oraz na podstawie statutu EXIM. Zgodnie ze statutem EXIM jego kadre kierowniczą powołuje bezpośrednio państwo. Radę nadzorczą powołuje Rada Państwa Chińskiej Republiki Ludowej zgodnie z „Regulaminem przejściowym rad nadzorczych kluczowych instytucji finansowych będących własnością państwa” (dekret Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej nr 282) oraz innymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi; rada nadzorcza podlega Radzie Państwa Chińskiej Republiki Ludowej.
- (122) W statucie zaznaczono również, że komitet partii w ramach EXIM odgrywa przewodnią i kluczową rolę polityczną w dążeniu do tego, aby strategię polityczną i istotne działania partii i państwa były wdrażane przez EXIM. Kierownictwo partii jest zaangażowane we wszystkie aspekty ładu korporacyjnego. W statucie stwierdzono również, że EXIM jest zaangażowany w wspieranie rozwoju handlu zagranicznego i współpracy gospodarczej, inwestycji transgranicznych, koncepcji „Jeden pas i jeden szlak” oraz międzynarodowej współpracy w zakresie mocy produkcyjnych i produkcji wyposażenia. Zakres jego działalności gospodarczej obejmuje udzielanie krótko-, średnio- i długoterminowych kredytów zatwierdzonych przez państwo i zgodnych ze strategiami politycznymi państwa w zakresie handlu zagranicznego i otwarcia na pozyskanie nowych rynków (ang. going out), takich jak kredyty eksportowe, kredyty importowe, kredyty na obsługę zagranicznych zleceń w zakresie inżynierii, kredyty na inwestycje zagraniczne, kredyty chińskiego rządu na pomoc zagraniczną oraz kredyty eksportowe dla nabywców.
- (123) Ponadto, zgodnie ze swoją stroną internetową ⁽⁴⁵⁾, EXIM jest „finansowanym przez państwo i będącym własnością państwa bankiem realizującym politykę rządu, posiadającym status niezależnego podmiotu prawnego. Jest to bank działający bezpośrednio pod kierownictwem Rady Państwa, którego celem jest wspieranie chińskiego handlu zagranicznego, inwestycji i międzynarodowej współpracy gospodarczej”.
- (124) W odniesieniu do CDB w poprzednich dochodzeniach antysubsydyjnych Komisja ustaliła, że bank ten jest w całości własnością państwa ⁽⁴⁶⁾. Komisja podtrzymała ten sam wniosek w obecnym dochodzeniu, ponieważ nie przedstawiono żadnych informacji wskazujących inaczej w odniesieniu do CDB.

⁽⁴⁴⁾ Zob. motywy 183–185 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/72 z dnia 17 stycznia 2019 r. nakładającego ostateczne cło wyrównawcze na przywóz rowerów elektrycznych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 16 z 18.1.2019, s. 5) („rowery elektryczne pochodzące z Chin”); motyw 91 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/969 z dnia 8 czerwca 2017 r. nakładającego ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, i zmieniającego rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/649 nakładające ostateczne cło antidumpingowe na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 146 z 9.6.2017, s. 17) („wyroby płaskie walcowane na gorąco pochodzące z Chin”) oraz motywy 175–177 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/1690 („opony pochodzące z Chin”).

⁽⁴⁵⁾ <http://english.eximbank.gov.cn/Profile/AboutTB/Introduction/> (ostatni dostęp 14.4.2020).

⁽⁴⁶⁾ Zob. motyw 132 rozporządzenia w sprawie wyrobów płaskich walcowanych na gorąco pochodzących z Chin oraz motyw 210 rozporządzenia w sprawie opon pochodzących z Chin.

Sprawowanie znacznej kontroli

- (125) Komisja zwróciła się również o informacje w kwestii, czy rząd ChRL sprawował znaczną kontrolę nad funkcjonowaniem banku będącego własnością państwa w odniesieniu do jego polityki w zakresie udzielania kredytów oraz oceny ryzyka, w przypadku gdy udzielał on kredytów przemysłowi GFR. Ze względu na brak współpracy ze strony rządu Egiptu Komisja odwołała się do najlepszych dostępnych faktów, a w szczególności do publicznie dostępnych informacji i ustaleń z poprzednich dochodzeń antysubsydyjnych ⁽⁴⁷⁾.
- (126) W tym względzie wzięto pod uwagę następujące dokumenty regulacyjne:
- art. 34 ustawy ChRL w sprawie banków komercyjnych („ustawa bankowa”),
  - art. 15 zasad ogólnych dotyczących kredytów (wdrożonych przez Ludowy Bank Chin („PBOC”),
  - tymczasowe przepisy w zakresie promowania dostosowania struktury przemysłowej (decyzja nr 40 2005 Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej) („decyzja nr 40”),
  - środki wykonawcze Chińskiej Komisji Regulacyjnej ds. Banków i Ubezpieczeń („CBIRC”) w odniesieniu do zagadnień administracyjnych dotyczących licencji dla banków komercyjnych finansowanych ze środków chińskich (zarządzenie CBIRC [2017] nr 1),
  - środki wykonawcze CBIRC w odniesieniu do zagadnień administracyjnych dotyczących licencji dla banków finansowanych ze środków zagranicznych (zarządzenie CBIRC [2015] nr 4),
  - środki administracyjne dotyczące kwalifikacji dyrektorów i urzędników wyższego szczebla w instytucjach finansowych sektora bankowego (CBIRC [2013] nr 3).
- (127) Podczas przeglądu tych dokumentów regulacyjnych Komisja stwierdziła, z następujących powodów, że instytucje finansowe w ChRL funkcjonują w ogólnym otoczeniu prawnym, które wymaga od nich, by podczas podejmowania uchwał w kwestiach finansowych dostosowywały się one do celów polityki przemysłowej rządu ChRL.
- (128) Publiczny mandat polityczny EXIM ustanowiono w obwieszczeniu o utworzeniu Eksportowo-Importowego Banku Chińskiego oraz w jego statucie.
- (129) Na poziomie ogólnym art. 34 ustawy bankowej, który ma zastosowanie do wszystkich instytucji finansowych prowadzących działalność w Chinach, stanowi, że „banki komercyjne prowadzą swoją działalność kredytową stosownie do potrzeb krajowego rozwoju gospodarczego i społecznego oraz zgodnie z polityką przemysłową państwa”. Choć art. 4 ustawy bankowej stanowi, że „zgodnie z prawem w działalność gospodarczą banków komercyjnych nie ingerują żadne jednostki ani osoby fizyczne. Banki komercyjne samodzielnie ponoszą odpowiedzialność cywilną całością majątku, jaki posiadają jako osoby prawne”, dochodzenie wykazało, że art. 4 ustawy bankowej jest stosowany z zastrzeżeniem art. 34 ustawy bankowej, tj. gdy państwo ustanawia politykę publiczną, którą banki realizują i przestrzegają poleceń państwa.
- (130) Dodatkowo art. 15 zasad ogólnych dotyczących kredytów stanowi, że: „zgodnie z polityką państwa odpowiednie departamenty mogą subsydiować oprocentowanie pożyczek w celu promowania rozwoju określonych sektorów oraz promowania rozwoju gospodarczego pewnych obszarów”.
- (131) Podobnie w decyzji nr 40 poinstruowano wszystkie instytucje finansowe, aby udzielały wsparcia kredytowego w szczególności na rzecz projektów „promowanych”. W rozdziale III decyzji nr 40 mowa o „katalogu wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłowej”, który składa się z trzech rodzajów treści, a mianowicie treści dotyczących projektów promowanych, projektów ograniczonych i projektów zlikwidowanych. Zgodnie z art. XVII decyzji, jeżeli „projekt inwestycyjny należy do grupy projektów promowanych, jest on badany i zatwierdzany oraz rejestrowany zgodnie z odpowiednimi krajowymi przepisami dotyczącymi inwestycji; wszystkie instytucje finansowe udzie-

⁽⁴⁷⁾ Zob. motywy 195–202 rozporządzenia w sprawie rowerów elektrycznych pochodzących z Chin, motywy 100–101 rozporządzenia w sprawie wyrobów płaskich walcowanych na gorąco pochodzących z Chin oraz motywy 188–192 rozporządzenia w sprawie opon pochodzących z Chin.

lają wsparcia kredytowego zgodnie z zasadami udzielania kredytów; urządzenia samoobsługowe importowane w łącznej kwocie inwestycji, z wyjątkiem towarów uwzględnionych w katalogu niezwołnionych z cła towarów importowanych w ramach krajowych projektów inwestycyjnych (zmienionym w 2000 r.) wydanym przez Ministerstwo Finansów, mogą być zwolnione z należności celnych przywózowych i podatku od wartości dodanej związanego z przywozem, chyba że pojawią się nowe przepisy dotyczące niezwołnionych z cła projektów inwestycyjnych. Inne polityki sprzyjające w zakresie promowanych projektów przemysłowych wdraża się zgodnie z odpowiednimi przepisami krajowymi”.

- (132) W Katalogu wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu (wersja z 2011 r.) (poprawiona w 2013 r.)⁽⁴⁸⁾ w kategorii I „Promowanie” wymieniono: „XII. „Materiały budowlane: [...] 6. Rozwój technologii i produkcja bezzasadowego włókna szklanego w piecu szklarskim oraz wysokowydajnych włókien szklanych i produktów z roczną wydajnością 50 000 ton”.
- (133) Projekty związane z produkcją GFR należą zatem do kategorii projektów „promowanych”.
- (134) Decyzja nr 40 potwierdza zatem wcześniejsze ustalenia w odniesieniu do ustawy bankowej, że banki sprawują władzę publiczną w postaci udzielania kredytów preferencyjnych. Komisja stwierdziła również, że Chińska Komisja Regulacyjna ds. Banków i Ubezpieczeń („CBIRC”) ma daleko idące uprawnienia do zatwierdzania wszystkich aspektów dotyczących zarządzania wszystkimi instytucjami finansowymi mającymi siedzibę w ChRL (w tym instytucjami finansowymi będącymi własnością prywatną i własnością zagraniczną), takie jak⁽⁴⁹⁾:
- zatwierdzenie powołania wszystkich osób sprawujących funkcje kierownicze w instytucjach finansowych, zarówno na poziomie siedziby głównej, jak i oddziałów lokalnych;
  - zatwierdzenie przez CBIRC jest wymagane w przypadku rekrutacji na wszystkie szczeble kadry kierowniczej, od najwyższych stanowisk, aż do poziomu kierowników oddziałów, i dotyczy nawet kierowników powołanych w oddziałach zagranicznych oraz kierowników pełniących funkcje pomocnicze (np. kierowników IT); oraz
  - bardzo długa lista zezwoleń administracyjnych, w tym zezwoleń na otwarcie oddziałów, na stworzenie nowych linii biznesowych lub sprzedaż nowych produktów, na zmianę statutu banku, na sprzedaż ponad 5 % udziałów, na podwyższenie kapitału, na zmianę siedziby, na zmianę formy organizacyjnej itd.
- (135) Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że rząd ChRL utworzył ramy normatywne, do jakich muszą stosować się osoby sprawujące funkcje kierownicze i nadzorcze, które to osoby zostały powołane przez rząd ChRL i które ponoszą przed nim odpowiedzialność. W związku z tym rząd ChRL uciekał się do ram normatywnych, aby sprawować znaczącą kontrolę nad funkcjonowaniem współpracującego banku będącego własnością państwa w każdym przypadku, gdy udzielał kredytów na rzecz przemysłu GFR.
- (136) Oprócz ogólnych ram prawnych, do pożyczek udzielanych przez EXIM i CDB na rzecz przedsiębiorstwa Jushi Egypt zastosowanie miał następujący kontekst prawny:
- (137) Przedsiębiorstwo China-Africa TEDA i EXIM podpisały w dniu 6 listopada 2009 r. protokół ustaleń dotyczący współpracy strategicznej, przedstawiając plan pakietowy, w którym przewidziano całkowitą kwotę do 6 mld CNY na prowadzenie ogólnej strategicznej współpracy w zakresie zagranicznych stref współpracy gospodarczej i handlowej.
- (138) W dniu 7 listopada 2009 r. sześć afrykańskich stref współpracy gospodarczej i handlowej, m.in. strefa SETC, podpisało pakt dotyczący wspólnych spotkań w ramach porozumienia między chińską gospodarką zagraniczną (afrykańską) i strefami współpracy handlowej oraz chińsko-afrykańskim funduszem na rzecz rozwoju – jednostką zależną CDB.
- (139) Co więcej, w 2013 r. MOFCOM wydał „Informację na temat aspektów wsparcia Chińskiego Banku Rozwoju na rzecz ustanowienia i rozwoju zagranicznych stref współpracy gospodarczej i handlowej”. Zgodnie z tą informacją MOFCOM i CDB „zapewnią wsparcie polityczne w zakresie inwestycji i finansowania na rzecz przedsiębiorstw i przedsiębiorstw wchodzących do strefy w kwalifikujących się strefach współpracy”. CDB „wyjaśni podstawowe warunki priorytetowego finansowania w strefie współpracy zgodnie z wymogami Ministerstwa Handlu i Ministerstwa Finansów” oraz „będzie w sposób wybiórczy wspierało opracowywane projekty oraz projekty współpracy, którym MOFCOM wraz z rządem-gospodarzem danej strefy współpracy poświęciły dużo uwagi”.

⁽⁴⁸⁾ Katalog wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu (wersja z 2011 r.) (poprawiona w 2013 r.) (wydany na podstawie zarządzenia nr 9 Krajowej Komisji Rozwoju i Reform w dniu 27 marca 2011 r., zmieniony decyzją Krajowej Komisji Rozwoju i Reform w sprawie zmiany odpowiednich pozycji w katalogu wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu (wersja z 2011 r.) wydanej na podstawie zarządzenia nr 21 Krajowej Komisji Rozwoju i Reform z dnia 16 lutego 2013 r.).

⁽⁴⁹⁾ Zgodnie ze środkami wykonawczymi CBIRC w odniesieniu do zagadnień administracyjnych dotyczących licencji dla banków komercyjnych finansowanych ze środków chińskich (zarządzenie CBIRC [2017] nr 1), środkami wykonawczymi CBIRC w odniesieniu do zagadnień administracyjnych dotyczących licencji dla banków finansowanych ze środków zagranicznych (zarządzenie CBIRC [2015] nr 4) oraz środkami administracyjnymi dotyczącymi kwalifikacji dyrektorów i urzędników wyższego szczebla instytucji finansowych w sektorze bankowym (CBIRC [2013] nr 3).

- (140) Art. 4 umowy o współpracy między Chinami i Egiptem z 2016 r. stanowi, że „chiński rząd identyfikuje strefę współpracy jako chińską zagraniczną strefę współpracy gospodarczej i handlowej. Strefie współpracy [...] przysługuje odpowiednie wsparcie i ułatwienia, jakie zapewnia rząd chiński zagranicznym strefom współpracy gospodarczej i handlowej”. Ponadto art. 5 stanowi, że rząd chiński będzie wspierał strefę współpracy również poprzez „zachęcanie odpowiednich instytucji finansowych do zapewniania instrumentów finansowych na potrzeby [...] projektów inwestycyjnych zlokalizowanych w strefie współpracy, jeżeli spełnione są warunki udzielenia pożyczki i jej wykorzystania”.
- (141) W art. 2 ppkt (iv) „Umowy o współpracy w zakresie ustanowienia Komitetu ds. zarządzania chińsko-egipską strefą współpracy gospodarczej i handlowej”, którą wdraża się wyżej wymienioną umowę, doprecyzowano, że komitet ds. zarządzania powołany w celu koordynacji prac między odpowiednimi działami funkcjonalnymi rządu ludowego Tiencinu i Głównego Urzędu ds. Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego „dołoży wszelkich starań, aby płynnie wdrożyć wszystkie strategie polityczne dotyczące zachęt wynikające z chińskich i egipskich przepisów ustawowych i wykonawczych”, a w art. 2 ppkt (v) dodano, że „będzie koordynował i wspierał właściwe instytucje finansowe, m.in. instytucje bankowe, ubezpieczeniowe oraz różne fundusze udzielające wsparcia kredytowego na rzecz strefy współpracy oraz przedsiębiorstw tam zlokalizowanych, a także wspomagał strefę współpracy i przedsiębiorstwa tam zlokalizowane w poszukiwaniu nowych kanałów finansowania”.
- (142) Komisja ustaliła, że wykonując funkcje rządowe w odniesieniu do sektora GFR, wszystkie chińskie instytucje finansowe będące własnością państwa, w tym EXIM i CDB, wdrożyły określone powyżej ramy prawne. Instytucje były zatem organami publicznymi w rozumieniu art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego w związku z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego oraz zgodnie z odpowiednim orzecznictwem WTO.

3.3.1.3. Banki będące własnością państwa, działające jako organy publiczne

- (143) Zgodnie z wnioskami przedstawionymi w motywach powyżej, Komisja zdecydowała się wykorzystać dostępne fakty w celu określenia, czy wspomniane banki będące własnością państwa można zaliczyć do organów publicznych.
- (144) We wcześniejszych dochodzeniach antysubsydyjnych⁽⁵⁰⁾ Komisja ustaliła, że następujące banki, które udzieliły kredytów grupom producentów eksportujących objętych próbą w przedmiotowych dochodzeniach, były w części lub całości własnością samego państwa lub osób prawnych będących w posiadaniu państwa: China Development Bank, China Construction Bank, Industrial and Commercial Bank of China, Bank of Communications, China Everbright Bank, Postal Savings Bank, China Merchants Bank, Shanghai Pudong Development Bank, China Industrial Bank, Shenyang Rural Commercial Bank, Bank of Shanghai, Ningbo Bank, China CITIC Bank, China Guangfa Bank, China Bohai Bank, Huaxia Bank, Bank Hankou, Bank Hubei, Huishang Bank, Bank Dongying, Bank Tiencinu, Bank Kunlunu, Bank Komercyjny Shanghai Rural, China Industrial International Trust Limited, Daye Trust Co., Ltd., Sinotruk Finance Co., Ltd. Komisja podtrzymała ten sam wniosek w obecnym dochodzeniu, ponieważ nie przedstawiono żadnych informacji wskazujących inaczej.
- (145) Komisja stwierdziła ponadto – ze względu na brak konkretnych informacji od instytucji finansowych wskazujących inaczej – że ustalenie własności i kontroli rządu ChRL opierało się na formalnych przesłankach z tych samych powodów, co powody opisane w sekcji 3.3.1.2 powyżej. W szczególności na podstawie najlepszego dostępnych faktów wydaje się, że menedżerowie i osoby nadzorujące w bankach będących własnością państwa są powoływani przez rząd ChRL i odpowiadają przed nim w ten sam sposób, jak w przypadku EXIM.
- (146) Jeżeli chodzi o sprawowanie znacznej kontroli, Komisja uznała, że ramy normatywne poddane analizie w sekcji 3.3.1.2 powyżej mają do nich zastosowanie w identyczny sposób. Z powodu braku jakichkolwiek wskazań prowadzących do przeciwnych wniosków na podstawie dostępnych faktów można przyjąć, że brakuje konkretnych dowodów na to, że przeprowadzano oceny zdolności kredytowej, tak więc analiza dotycząca konkretnego stosowania ram normatywnych określonych w sekcji 3.3.1.2 powyżej ma zastosowanie do innych niewspółpracujących instytucji finansowych w identyczny sposób.
- (147) Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że pozostałe banki będące własnością państwa, które udzielały kredytów przedsiębiorstwom objętym próbą, były organami publicznymi w rozumieniu art. 2 lit. b) w związku z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego.

3.3.1.4. Wnioski dotyczące instytucji finansowych będących własnością państwa

- (148) W związku z powyższymi ustaleniami Komisja ustaliła, że wszystkie chińskie instytucje finansowe będące własnością państwa, które udzieliły kredytów lub leasingu finansowego producentowi eksportującemu lub jego grupie, były organami publicznymi w rozumieniu art. 2 lit. b) w związku z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego.

⁽⁵⁰⁾ Zob. sprawa dotycząca wyrobów płaskich walcowanych na gorąco oraz sprawa dotycząca opon, odpowiednio w motywach 132 oraz 211.

- (149) Co więcej, Komisja ustaliła, że nawet gdyby instytucje finansowe będące własnością państwa nie zostały uznane za organy publiczne, uznano by – z tych samych powodów, co te określone w motywach 131–133 poniżej – że rząd ChRL powierzył lub wyznaczył tym instytucjom wykonywanie funkcji, które zazwyczaj należą do zadań rządu, w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego. W każdym przypadku zachowanie tych instytucji zostanie zatem przypisane rządowi ChRL.

3.3.1.5. Powierzenie lub wyznaczenie zadań prywatnym instytucjom finansowym

- (150) Następnie Komisja zwróciła się do pozostałych instytucji finansowych. Poniższe instytucje finansowe uznano za prywatne w oparciu o ustalenia w ramach wcześniejszych dochodzeń antysubsydyjnych⁽⁵¹⁾, w tym także dostępnych publicznie informacji: China Minsheng Bank, Sumitomo Mitsui Banking (China) Co., Ltd, Standard Chartered Bank, Ping An Bank. Komisja sprawdziła, czy rząd Chin powierzył lub wyznaczył tym instytucjom finansowym zadanie polegające na udzieleniu subsydiów na rzecz sektora GFR w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego.
- (151) Zdaniem Organu Apelacyjnego „powierzenie” ma miejsce, gdy rząd nakłada odpowiedzialność na organ prywatny, a „wyznaczenie” odnosi się do sytuacji, w których rząd sprawuje władzę nad organem prywatnym⁽⁵²⁾. W obu przypadkach władza publiczna wykorzystuje podmiot prywatny jako pełnomocnika przekazującego wkład finansowy i „w większości przypadków można spodziewać się, że powierzenie lub wyznaczanie odnoszące się do podmiotu prywatnego wiąże się z pewną formą groźby lub nakłaniania”⁽⁵³⁾. Jednocześnie postanowienia ppkt (iv) nie zezwalają członkom na wprowadzanie środków wyrównawczych względem produktów, „gdy władza publiczna wykonuje jedynie swoje funkcje regulacyjne”⁽⁵⁴⁾ lub gdy interwencje rządu „niekoniecznie mogą przynieść konkretny wynik z prostego powodu związanego z okolicznościami faktycznymi i dokonywaniem wolnego wyboru przez podmioty na danym rynku”⁽⁵⁵⁾. Powierzenie lub wyznaczanie wiąże się raczej z „bardziej aktywną rolą władzy publicznej niż tylko samo zachęcanie”⁽⁵⁶⁾.
- (152) Komisja zauważyła, że ramy normatywne dotyczące przemysłu, o których mowa w sekcji 3.3.1.2 powyżej, mają zastosowanie do wszystkich instytucji finansowych w ChRL, w tym do instytucji finansowych będących własnością prywatną. Na przykład ustawa bankowa i poszczególne zarządzenia CBIRC odnoszą się do wszystkich banków finansowanych ze środków chińskich i z kapitałem zagranicznym zarządzanych przez CBIRC.
- (153) Wobec braku rozbieżności między informacjami otrzymanymi od prywatnych instytucji finansowych Komisja stwierdziła, że – w odniesieniu do przemysłu GFR – państwo powierzyło lub wyznaczyło w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego wszystkim instytucjom finansowym prowadzącym działalność w Chinach pod nadzorem CBIRC (w tym prywatnym instytucjom finansowym) zadanie polegające na realizowaniu polityki rządu i udzielaniu kredytów podmiotom z przemysłu GFR po stawkach preferencyjnych.
- (154) Dodatkowo ramy normatywne mające zastosowanie do wszystkich banków w Chinach są znacznie szersze niż dwa rozporządzenia regulujące CBIRC, jak pokazano w motywie 106 powyżej.
- (155) Jeżeli chodzi o sprawowanie znacznej kontroli, Komisja uznała, że ramy normatywne poddane analizie w sekcji 3.3.1.2 powyżej mają do nich zastosowanie w identyczny sposób. Z powodu braku jakichkolwiek wskazań prowadzących do przeciwnych wniosków na podstawie dostępnych faktów można przyjąć, że brakuje konkretnych dowodów na to, że przeprowadzono oceny zdolności kredytowej, podobnie jak to miało miejsce w przypadku współpracującego banku będącego własnością państwa, tak więc analiza dotycząca konkretnego stosowania ram normatywnych określonych w sekcji 3.3.1.2 powyżej ma zastosowanie do innych niewspółpracujących instytucji finansowych w identyczny sposób.
- (156) Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że pozostałe banki będące własnością państwa, które udzielały kredytów przedsiębiorstwu Jushi Egypt, były organami publicznymi w rozumieniu art. 2 lit. b) w związku z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego.

⁽⁵¹⁾ Zob. sprawa dotycząca wyrobów płaskich walcowanych na gorąco i sprawa dotycząca opon.

⁽⁵²⁾ WT/DS/296 (rozstrzygnięcie sporu 296, Stany Zjednoczone – dochodzenie w sprawie celów wyrównawczych dotyczących pochodzących z Korei układów pamięci dynamicznej (DRAM)), sprawozdanie Organu Apelacyjnego z dnia 21 lutego 2005 r., pkt 116.

⁽⁵³⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, rozstrzygnięcie sporu 296, pkt 116.

⁽⁵⁴⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, rozstrzygnięcie sporu 296, pkt 115.

⁽⁵⁵⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, rozstrzygnięcie sporu 296, pkt 114, potwierdzające stanowisko zespołu orzekającego w tej kwestii, rozstrzygnięcie sporu 194, pkt 8.31.

⁽⁵⁶⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, rozstrzygnięcie sporu 296, pkt 115.

3.3.1.6. Ratingi kredytowe

- (157) Już w trakcie wcześniejszych dochodzeń antysubsydyjnych⁽⁵⁷⁾ Komisja ustaliła na podstawie badania opublikowanego przez Międzynarodowy Fundusz Walutowy⁽⁵⁸⁾, wskazującego na rozbieżności pomiędzy międzynarodowymi a chińskimi ratingami kredytowymi, oraz na podstawie ustaleń wynikających z dochodzenia dotyczącego przedsiębiorstw objętych próbą, że krajowe ratingi kredytowe przyznane chińskim przedsiębiorstwom są niewiarygodne. Jak podaje MFW, ponad 90 % chińskich obligacji lokalne agencje ratingowe przyznały rating od AA do AAA. Nie jest to porównywalne z innymi rynkami, takimi jak rynek unijny lub amerykański. Na rynku amerykańskim na przykład takimi doskonałymi ratingami może się pochwalić mniej niż 2 % przedsiębiorstw. Oceny chińskich agencji ratingowych są zatem mocno przesunięte w kierunku najwyższych wyników na skali ratingowej. Agencje te stosują skale ratingowe o bardzo dużej rozpiętości i zazwyczaj uwzględniają obligacje o znacznie zróżnicowanych poziomach ryzyka kredytowego w jednej szerokiej kategorii ratingowej⁽⁵⁹⁾.
- (158) Co więcej, gdy zagraniczne agencje ratingowe, takie jak Standard & Poor's i Moody's, dokonują oceny chińskich obligacji emitowanych za granicą, stosują zazwyczaj podwyższenie ratingu w stosunku do bazowego ratingu kredytowego emitenta w oparciu o szacunkowe strategiczne znaczenie przedsiębiorstwa dla chińskiego rządu oraz istotność wszelkich dorozumianych gwarancji⁽⁶⁰⁾. Przykładowo agencja Fitch jednoznacznie wskazuje, w stosownych przypadkach, że takie gwarancje są jednym z kluczowych czynników, które wpływają na ratingi kredytowe przyznawane przez nią chińskim przedsiębiorstwom⁽⁶¹⁾.
- (159) Na podstawie publicznie dostępnych informacji Komisja ustaliła w pierwszej kolejności, że państwo może wywierać pewien wpływ na rynek ratingów kredytowych. Jak wynika z dwóch badań opublikowanych w 2016 r., na rynku chińskim działało około 12 agencji ratingowych, z których większość jest własnością państwa. Ogółem 60 % wszystkich obligacji korporacyjnych ocenionych w Chinach oceniały agencje ratingowe będące własnością państwa⁽⁶²⁾.
- (160) We wcześniejszych dochodzeniach⁽⁶³⁾ rząd ChRL potwierdził, że na chińskim rynku obligacji działało 12 agencji ratingowych, wśród których znajdowało się 10 krajowych agencji ratingowych, w tym Global Credit Rating Co. Ltd, Shanghai Brilliance Credit Rating & Investors Service Co. Ltd, Golden Credit Rating International Co. Ltd, China Chengxin Securities Rating Co. Ltd, Pengyuan Credit Rating Co. Ltd, Shanghai Fareast Credit Rating Co., Ltd, China Bond Rating Co. Ltd, China Securities Index Co. Ltd, Shanghai Credit Information Services Co. Ltd. Ponadto działały 2 agencje ratingowe joint venture z kapitałem mieszanym, chińsko-zagranicznym, tj. China Lianhe Credit Rating Co. Ltd i China Chengxin International Credit Rating Co., Ltd. i wobec braku informacji potwierdzających przeciwne twierdzenie Komisja uznała, że sytuacja nie zmieniła się.
- (161) Po drugie, dostęp do chińskiego rynku ratingów kredytowych jest ograniczony. Jest to zasadniczo rynek zamknięty, ponieważ rozpoczęcie działalności przez agencje ratingowe wymaga wcześniejszego zatwierdzenia przez Chińską Komisję Papierów Wartościowych („CSRC”) lub LBCh⁽⁶⁴⁾. W połowie 2017 r. LBCh ogłosił, że zagraniczne agencje ratingowe będą mogły pod pewnymi warunkami wystawiać ratingi kredytów na części krajowego rynku obligacji. Niemniej w okresie objętym dochodzeniem żadna zagraniczna agencja ratingowa nie została jeszcze dopuszczona⁽⁶⁵⁾. W międzyczasie agencje zagraniczne i niektóre lokalne agencje ratingowe tworzyły jednak spółki *joint venture*, które zapewniają ratingi kredytowe dla obligacji krajowych. Niemniej ratingi te opierają się na chińskich skalach ratingowych i tym samym nie są dokładnie porównywalne z ratingami międzynarodowymi, jak wyjaśniono powyżej.

⁽⁵⁷⁾ Sprawa dotycząca e-rowerów, motywy 238–244, sprawa dotycząca opon, motywy 237–242.

⁽⁵⁸⁾ Dokument roboczy MFW „Resolving China's Corporate Debt Problem” sporządzony przez Wojciecha Maliszewskiego i in., Jiangyan, październik 2016 r., WP/16/203.

⁽⁵⁹⁾ Livingston, M. Poon, W.P.H. i Zhou, L. (2017 r.). *Are Chinese Credit Ratings Relevant? A Study of the Chinese Bond Market and Credit Rating Industry*, [w:] *Journal of Banking & Finance*, s. 24.

⁽⁶⁰⁾ Price, A.H., Brightbill T.C., DeFrancesco R.E., Claeys, S.J., Teslik, A. and Neelakantan, U. (2017). *China's broken promises: why it is not a market-economy*, Wiley Rein LLP, s. 68.

⁽⁶¹⁾ Konkretny przykład – zob. Reuters. (2016). *Fitch Rates Shougang's USD Senior Notes Final 'A-'* <https://www.reuters.com/article/idUSFit982112> (ostatni dostęp 21.10.2017).

⁽⁶²⁾ Lin, L.W. i Milhaupt, C.J. (2016). *Bonded to the State: A Network Perspective on China's Corporate Debt Market*. Columbia Law and Economics Working Paper, nr 543, s. 20; Livingstone, M. Poon, W.P.H. i Zhou, L. (2017 r.). *Are Chinese Credit Ratings Relevant? A Study of the Chinese Bond Market and Credit Rating Industry*, [w:] *Journal of Banking & Finance*, s. 9.

⁽⁶³⁾ Sprawa dotycząca e-rowerów, motyw 241, sprawa dotycząca opon, motyw 240.

⁽⁶⁴⁾ Zob. „Wstępne środki w zakresie zarządzania działalnością ratingową dotyczącą rynku papierów wartościowych ogłoszone przez Chińską Komisję Papierów Wartościowych”, zarządzenie Chińskiej Komisji Papierów Wartościowych [2007] nr 50, 24 sierpnia 2007 r.; obwieszczenie Ludowego Banku Chin w sprawie kwalifikacji przedsiębiorstwa China Cheng Xin Securities Rating Co., Ltd. i innych instytucji zajmujących się działalnością ratingową dotyczącą obligacji korporacyjnych, Yinfa [1997] nr 547, 16 grudnia 1997 r. oraz ogłoszenie nr 14 [2018] Ludowego Banku Chin i Chińskiej Komisji Papierów Wartościowych w sprawie kwestii dotyczących świadczenia usług wydawania ratingów dla obligacji przez agencje ratingowe na międzybankowym rynku obligacji i na giełdzie obligacji.

⁽⁶⁵⁾ Zob. „Ogłoszenie LBCh w sprawie kwestii dotyczących działalności ratingowej prowadzonej przez agencje ratingowe na międzybankowym rynku obligacji”, data wejścia w życie: 1 lipca 2017 r.

- (162) Ponadto w niedawnym badaniu przeprowadzonym przez sam LBCh potwierdzono ustalenia Komisji, stwierdzając we wnioskach, że „jeżeli poziom inwestycyjny obligacji zagranicznych określono ratingiem międzynarodowym BBB- lub wyższym, rating na poziomie inwestycyjnym obligacji krajowych można określić na poziomie AA lub wyższym, uwzględniając różnice między ratingiem krajowym i ratingiem międzynarodowym na poziomie 6 punktów lub większej ich liczby”⁽⁶⁶⁾.
- (163) Z uwagi na sytuację opisaną w motywach 137–142 powyżej Komisja stwierdziła, że chińskie ratingi kredytowe nie umożliwiają wiarygodnego oszacowania ryzyka kredytowego aktywów bazowych. W związku z powyższym, mimo że chińska agencja ratingowa przyznała przedsiębiorstwu producenta eksportującego lub jego grupie dobry rating kredytowy, Komisja uznała ten rating za niewiarygodny. Ratingi te zostały również zniekształcone przez cele polityki promujące kluczowe gałęzie przemysłu o znaczeniu strategicznym, jak np. przemysł GFR.

3.3.1.7. Korzyść i obliczanie kwoty subsydiów

- (164) Jak zauważono w motywie 85, Komisja uznała, że w odniesieniu do beneficjenta mającego siedzibę w Egipcie, zasadniczo należałoby postawić pytanie, czy przedmiotowi odbiorcy pożyczek otrzymali lepsze warunki niż te, które otrzymałyby na egipskim rynku finansowym. Komisja zweryfikowała ten punkt i potwierdziła, że kwota subsydiowania byłaby wyższa przy wykorzystaniu porównywalnych stawek pożyczek w Egipcie (17,8 %) ⁽⁶⁷⁾. W świetle wyjątkowych okoliczności wymienionych w motywie 86 powyżej Komisja obliczyła jednak kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych, biorąc pod uwagę fakt, że beneficjenci uzyskali finansowanie preferencyjne w Chinach. Na potrzeby tych obliczeń Komisja oceniła korzyść przyznaną odbiorcom w okresie objętym dochodzeniem. Zgodnie z art. 6 lit. b) rozporządzenia podstawowego za korzyść przyznaną odbiorcom uznaje się różnicę między kwotą odsetek, jaką przedsiębiorstwo płaci od kredytu preferencyjnego, a kwotą, jaką firma zapłaciłaby za porównywalny kredyt komercyjny, jaki mogłaby faktycznie uzyskać na wolnym rynku.
- (165) Komisja postanowiła wyznaczyć stawki rynkowe dla preferencyjnych pożyczek udzielonych przez EXIM i CDB względem hipotetycznych poziomów referencyjnych dla inwestorów na rynku chińskim, zgodnie z art. 6 lit. b) rozporządzenia podstawowego. Ze względu na brak współpracy przedmiotowy bank (lub przedmiotowe banki) nie przekazał (lub nie przekazały) żadnych dodatkowych szczegółów. Komisja postanowiła zatem użyć takiej samej metody obliczeń co w przypadku innych pożyczek denominowanych w walutach obcych, a udzielonych przez chińskie instytucje finansowe w ChRL, dodając premię za ryzyko związane z inwestycją w Egipcie w opisany poniżej sposób.
- (166) Komisja w pierwszej kolejności ustanowiła więc rating kredytowy dla przedsiębiorstwa Jushi Egypt odzwierciedlający sytuację finansową przedsiębiorstwa. Komisja odnotowała, że chińska agencja ratingowa przyznała różnym przedsiębiorstwom z grupy CNBM rating od AA– do AA+. W świetle ogólnych nieprawidłowości związanych z chińskimi ratingami kredytowymi wspomnianych w motywach 137–143 Komisja stwierdziła, że rating ten jest niewiarygodny.
- (167) Komisja uznała zatem, że ogólna sytuacja finansowa grupy Jushi odpowiada ratingowi BB, będącemu najwyższym ratingiem, który nie kwalifikuje się już jako „rating na poziomie inwestycyjnym”. W świetle istnienia kredytów odnawialnych Komisja doszła do wniosku, że zastosowanie obligacji korporacyjnych ocenionych w USA na B (zamiast BB) byłoby odpowiedniejszym środkiem służącym określeniu rynkowych poziomów referencyjnych.
- (168) Tak jak w przypadku innych pożyczek denominowanych w walutach obcych i udzielonych przez chińskie instytucje finansowe w ChRL, do określenia właściwego poziomu referencyjnego wykorzystano obligacje korporacyjne z ratingiem B wydane w USD. Przedsiębiorstwo Jushi Egypt jest zlokalizowane w państwie opanowanym przez konflikty społeczne i polityczne, w którym w czasie, gdy udzielano pożyczek, miały miejsce różne ataki terrorystyczne, a zatem państwo to posiada ryzyko kredytowe różniące się od tego, z którym mierzą się chińskie przedsiębiorstwa, a które wiąże się z zewnętrznymi warunkami panującymi w samym państwie. Komisja dodała zatem zapis podwyższający wartość referencyjnej stopy procentowej w celu uwzględnienia ryzyka kraju w stopie rynkowej.
- (169) Premię z tytułu ryzyka kraju określono na podstawie klasyfikacji OECD dotyczącej ryzyka krajów w odniesieniu do kredytów eksportowych oraz odpowiadającej minimalnej składki określonej przez OECD ⁽⁶⁸⁾. Ryzyko kraju w przypadku pożyczek udzielonych przez bank EXIM ustalono na poziomie 2,37 %, natomiast w przypadku pożyczek udzielonych przez CDB – na 2,44 %.

⁽⁶⁶⁾ Dokument roboczy LBCh nr 2017/5, 25 maja 2017 r., s. 28.

⁽⁶⁷⁾ Dane statystyczne Centralnego Banku Egiptu: średnie oprocentowanie pożyczek w EGP w okresie objętym dochodzeniem, na podstawie średnich ważonych stóp procentowych dla próby banków, których depozyty stanowią około 80 % wszystkich depozytów systemu bankowego i obliczone w skali miesiąca, zob. <https://www.cbe.org/en/EconomicResearch/Statistics/Pages/MonthlyInterestRatesHistorical.aspx>

⁽⁶⁸⁾ Aby uzyskać więcej szczegółowych informacji, zob. Porozumienie w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych, styczeń 2019 r., TAD/PG(2019)1 oraz Country Risk Classifications of the Participants to the Arrangement on Officially Supported Export Credits [Klasyfikacja ryzyka krajowego uczestników Porozumienia w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych].

- (170) W następstwie ostatecznego ujawnienia przedsiębiorstwo Jushi Egypt stwierdziło, że jako poziom referencyjny do obliczenia korzyści z pożyczek Komisja powinna była wykorzystać dwie oferty przedstawione przedsiębiorstwu przez egipski bank w latach 2013 i 2016. Komisja dokonała przeglądu tych ofert, ale zdecydowała, że nie są one reprezentatywne dla porównywalnej pożyczki handlowej, którą przedsiębiorstwo mogło faktycznie uzyskać na rynku.
- (171) Komisja ustaliła, że w ofertach tych nie zawarto żadnego opisu rzeczywistego oferowanego przedsiębiorstwu produktu finansowego, ale odniesiono się do stopy procentowej w odniesieniu do zapewniania „instrumentów kredytowych” ogółem. W związku z tym nie jest możliwe stwierdzenie przez Komisję, czy oferta rzeczywiście odnosi się do pożyczki jako takiej czy do innych produktów finansowych, takich jak np. otwarcie linii kredytowej, finansowanie handlu (akredytywy dokumentowe, weksle, faktoring itp.). Nawet jeśli oferty zostałyby uznane za odnoszące się do pożyczki, brakuje innych kluczowych informacji, takich jak czas spłaty domniemanej pożyczki oferowanej przez bank oraz zakres oferowanych instrumentów kredytowych (tj. maksymalna kwota, jaką bank byłby skłonny przekazać przedsiębiorstwu). W tym względzie Komisja zauważyła, że pożyczki przyznane przez CDB i EXIM były długoterminowymi pożyczkami na duże projekty z zakresu środków trwałych w wysokości kilkuset milionów USD. W związku z tym Komisja uznała, że nie mogła wykorzystać odpowiednika przedstawionego przez przedsiębiorstwo Jushi Egypt.
- (172) Ponadto Komisja zauważyła, że nawet jeśli Komisja uwzględniłaby poziom referencyjny przedstawiony przez przedsiębiorstwo, nie przyniosłoby to żadnej istotnej zmiany w obliczeniu korzyści, ponieważ zaproponowana stawka egipskiego banku była zgodna ze stawką podstawową ustaloną przez Komisję w odniesieniu do poziomu referencyjnego, odpowiadającą pożyczce w USD przyznanej przez chiński bank na rzecz krajowego (chińskiego) klienta ocenionego na BB. Tak więc o ile pożyczki te w ogóle coś potwierdziły, to fakt, że Jushi Egypt rzeczywiście korzysta z niższych stóp procentowych w porównaniu z rynkowymi poziomami referencyjnymi. W związku z tym argument przedsiębiorstwa został odrzucony.

3.3.2. Pożyczki udzielane przez banki realizujące politykę rządu na rzecz przedsiębiorstwa Jushi Egypt za pośrednictwem spółki dominującej Jushi w Chinach

- (173) W okresie od 2014 r. do zakończenia okresu objętego dochodzeniem spółka Jushi (China) udzieliła szeregu pożyczek wewnątrz przedsiębiorstwa na rzecz przedsiębiorstwa Jushi Egypt na całkowitą kwotę ok. 281,5 mln USD.
- (174) Komisja ustaliła jednak, że spółka Jushi (China) sama sfinansowała te pożyczki wewnątrz przedsiębiorstwa za pomocą zewnętrznego finansowania ze strony chińskich instytucji finansowych. Innymi słowy, zamiast bezpośrednio zaciągania pożyczek przez przedsiębiorstwo Jushi Egypt w chińskich bankach spółka Jushi (China) uzyskała preferencyjne finansowanie z tych instytucji, a następnie przyznała korzyści z owych pożyczek na rzecz swojej działalności produkcyjnej w Egipcie (tj. na rzecz przedsiębiorstwa Jushi Egypt). Pożyczki udzielane bezpośrednio przez EXIM i CDB same w sobie nie wystarczają, aby zapewnić całkowitą kwotę zewnętrznego finansowania niezbędną do rozwoju działalności wytwórczej w strefie SETC. Konieczne było zatem dodatkowe finansowanie pośrednie w formie pożyczek wewnątrz przedsiębiorstwa. Komisji nie udało się ustalić konkretnej pożyczki bankowej bezpośrednio powiązanej z projektami realizowanymi w Egipcie. W 2014 r. spółka Jushi (China) wyemitowała jednak obligację w celu zastąpienia różnych pożyczek bankowych i poprawy swojej struktury zadłużenia. Wspomniana obligacja, w której znajdują się różne odniesienia do potrzeb kapitałowych projektu w Egipcie, stanowi potwierdzenie, że spółka Jushi (China) potrzebowała zewnętrznej pomocy finansowej w celu wsparcia swojej działalności produkcyjnej w Egipcie. W związku z tym Komisja uznała, że pożyczki na preferencyjnych warunkach przekazane za pośrednictwem spółki Jushi (China) również można przypisać rządowi Egiptu w taki sam sposób jak pożyczki bezpośrednio udzielone przedsiębiorstwu Jushi Egypt przez chińskie instytucje finansowe.
- (175) Ponieważ wszystkie te pożyczki można zasadniczo przyrównać do pożyczek udzielanych przez rząd ChRL chińskiemu przedsiębiorstwu, które potem kieruje te korzyści do swojej działalności produkcyjnej w innym miejscu, Komisja zdecydowała, że będzie traktowała te pożyczki jak każdą inną chińską pożyczkę krajową na rzecz chińskiego producenta GFR. W tym kontekście, jak wspomniano w motywie 128 powyżej, Komisja ustaliła, że wszystkie chińskie instytucje finansowe będące własnością państwa, które udzielały pożyczek na rzecz spółki Jushi (China) i przedsiębiorstwa Jushi Egypt były organami publicznymi w rozumieniu art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego w związku z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego oraz zgodnie z odpowiednim orzecznictwem WTO.
- (176) Następnie Komisja obliczyła kwotę subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych. Pod tym względem Komisja zauważyła, że nominalna stopa procentowa stosowana przez spółkę Jushi (China) względem przedsiębiorstwa Jushi Egypt wynosiła 7,5 %. Żadne finansowanie udzielone na rzecz spółki Jushi (China) nie było jednak tak wysoko oprocentowane. W rzeczywistości średnia stopa procentowa stosowana wobec spółki Jushi (China) w okresie objętym dochodzeniem wynosiła ok. 4 %. Komisja porównała zatem średnią stopę procentową płaconą przez spółkę Jushi (China) od pozostającej kwoty należności pożyczki wewnątrz przedsiębiorstwa w okresie objętym dochodzeniem z kwotą, którą przedsiębiorstwo musiałoby zapłacić za porównywalną pożyczkę komercyjną możliwą do uzyskania na rynku.

- (177) W celu uwzględnienia zwiększonej ekspozycji banków na ryzyko związane z istnieniem kredytów odnawialnych Komisja podjęła decyzję o obniżeniu oceny ryzyka o jeden punkt i zastosowaniu obligacji korporacyjnych ocenionych w USA na B (zamiast BB) w celu określenia rynkowych poziomów referencyjnych.
- (178) Wszystkie elementy dotyczące przedmiotowego finansowania opisane powyżej w niniejszej sekcji wyraźnie wskazują na fakt, że spółka Jushi (China) przyznała przedsiębiorstwu Jushi Egypt wszystkie korzyści wynikające z finansowania preferencyjnego otrzymanego od chińskich instytucji finansowych. Z powyższych względów tak obliczone korzyści przypisano przedsiębiorstwu Jushi Egypt.
- (179) W następstwie ostatecznego ujawnienia przedsiębiorstwo Jushi Egypt stwierdziło, że Komisja nie powinna była obniżyć ratingu kredytowego Jushi Egypt z AA do B na podstawie faktu, że przedsiębiorstwo Jushi Egypt nie dotrzymało harmonogramu spłat wobec swojej spółki dominującej lub, w niektórych przypadkach, spółka dominująca przedsiębiorstwa Jushi Egypt spłacała pożyczki w jego imieniu. Fakt, że grupa przedsiębiorstw, do której należało Jushi Egypt, zdecydowała, iż lepiej jest, jeśli inny podmiot w grupie ponosi koszty, aby zachować przepływy pieniężne w innym podmiocie, nie wskazuje, że ten inny podmiot nie wywiązałby się ze swojego obowiązku, gdyby ten istniał w odniesieniu do instytucji bankowej.
- (180) Po pierwsze, Komisja zauważyła, że nie znalazła żadnego ratingu kredytowego przyznanego przedsiębiorstwu Jushi Egypt przez jakąkolwiek zewnętrzną stronę oraz że Jushi Egypt również nie przedstawiło żadnych dowodów w tym zakresie. W związku z tym przedsiębiorstwo Jushi Egypt nigdy nie miało ratingu kredytowego „AA” jako punktu wyjścia. Komisja musiała zatem określić rating kredytowy przedsiębiorstwa Jushi Egypt z wykorzystaniem dostępnych faktów w tej sprawie. W świetle istotnej kwoty pożyczek wewnątrz przedsiębiorstwa ze strony spółki dominującej oraz faktu, że grupa Jushi działała jako gwarant w przypadku pożyczek ze strony CDB i EXIM, Komisja określiła, że rating kredytowy przedsiębiorstwa Jushi Egypt jest ściśle związany z ratingiem spółki dominującej, który był ustanowiony na poziomie „BB”, jak wspomniano w motywie 168 powyżej. Ten rating kredytowy BB był zatem punktem wyjścia dla Komisji.
- (181) Po drugie, jak wyjaśniono w motywie 178 powyżej, Komisja postanowiła obniżyć ocenę ratingu o jeden punkt, tj. z BB do B, w świetle braku spłaty zobowiązań na przestrzeni lat. W istocie Komisja zauważyła, że chociaż pożyczki na rzecz CDB i EXIM zostały spłacone zgodnie z harmonogramem, całkowite zobowiązania przedsiębiorstwa w rzeczywistości zwiększyły się z biegiem lat. W związku z tym przedsiębiorstwo Jushi Egypt zastąpiło zewnętrzny dług długiem wewnątrz grupy, ale w rzeczywistości nie wywiązało się ze swoich zobowiązań wobec samych instytucji bankowych. Wbrew twierdzeniom Jushi Egypt istnieją również oznaki, że przedsiębiorstwo nie byłoby w stanie wywiązać się ze swoich zobowiązań, gdyby wszyscy jego dłużnicy byli zewnętrznymi instytucjami bankowymi. Na przykład chociaż w latach 2015 i 2016 przedsiębiorstwo ponosiło straty, a w 2016 r. miało ujemny kapitał własny, nadal dokonywało w tych latach dużych spłat kapitałowych na rzecz CDB, wynoszących łącznie 54 mln USD (ok. 546 mln EGP). Przedsiębiorstwo nie byłoby zatem w stanie wywiązać się ze swoich zobowiązań zewnętrznych bez wsparcia finansowego ze strony spółki dominującej.
- (182) Ze względu na powyższe okoliczności Komisja odrzuciła te twierdzenia.
- (183) Wszystkie stwierdzone subsydia zostały ustalone w odniesieniu do całkowitego obrotu przedsiębiorstwa. Wspomnianą kwotę subsydium przydzielono następnie do kwoty obrotu produktu objętego postępowaniem sprzedawanego do Unii.
- (184) Kwoty subsydium ustalone dla preferencyjnego finansowania poprzez pożyczki od chińskich banków realizujących politykę rządu, bezpośrednio lub za pośrednictwem spółki dominującej Jushi (China), wynosiły w odniesieniu do przedsiębiorstwa Jushi Egypt 6,46 %.

3.3.3. Wsparcie inwestycji kapitałowej

- (185) Oprócz bezpośrednich pożyczek i pożyczek wewnątrz przedsiębiorstwa przedsiębiorstwo Jushi Egypt musiało pokryć swoje potrzeby finansowe również poprzez zwiększenie swojego kapitału.
- (186) Na podstawie dotychczasowych dochodzeń ustalono, że w celu wsparcia inwestycji zagranicznych w ramach inicjatywy „Jeden pas i jeden szlak” na poziomie spółek dominujących chińskich grup udzielone zostały znaczące subsydia w formie dotacji, finansowania preferencyjnego i zastrzyków kapitału własnego. Było tak zwłaszcza w przypadku niedawno zakończonego dochodzenia antysubsydyjnego w sprawie opon („sprawa dotycząca opon”) ⁽⁶⁹⁾.

⁽⁶⁹⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/1690, sekcja 3.7.

3.3.3.1. Podstawa prawna

- 13. plan pięcioletni na rzecz rozwoju handlu zagranicznego, wydany przez MOFCOM, 26 grudnia 2016 r.,
- wytyczne Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie wspierania międzynarodowej współpracy w zakresie mocy produkcyjnych i produkcji wyposażenia, wydane w 2015 r. („wytyczne”),
- Plan rozwoju przemysłu materiałów budowlanych na lata 2016–2020, Ministerstwo Przemysłu i Technologii Informacyjnej, GXGB [2016] nr 315,
- 13. plan pięcioletni na rzecz przemysłu materiałów z włókna i materiałów kompozytowych,
- „Made in China 2025”, Rada Państwa Chińskiej Republiki Ludowej, 7 lipca 2015 r.

3.3.3.2. Stosowanie przepisów art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do grupy Jushi

- (187) We wniosku o udzielenie informacji, o którym mowa w motywie 8, Komisja zwróciła się do grupy Jushi o udzielenie informacji m.in. na temat wszelkich zmian dotyczących struktury kapitałowej, w tym na temat zwiększenia kapitału i zmian dotyczących praw akcjonariuszy, przedsiębiorstwa Jushi Egypt oraz szeregu bezpośrednich i pośrednich spółek dominujących należących do grupy Jushi, będącej członkiem grupy China National Building Materials („grupa CNBM”).
- (188) W toku dochodzenia ujawniono, iż China National Building Material Co. Ltd. („CNBM”) jest chińskim przedsiębiorstwem państwowym należącym bezpośrednio i pośrednio w 41,27 % do przedsiębiorstwa dominującego China National Building Material Group Co., Ltd., które z kolei w całości należy do SASAC. Przedsiębiorstwo CNBM jest największym udziałowcem, posiadając 26,97 % udziałów w przedsiębiorstwie China Jushi Co., Ltd. („China Jushi”), które jest wyłącznym udziałowcem Jushi Egypt ⁽⁷⁰⁾.
- (189) Początkowo przedsiębiorstwo Jushi Egypt dostarczyło bardzo ograniczone informacje na temat bezpośrednich i pośrednich spółek dominujących.
- (190) W rezultacie w dniu 18 marca 2020 r. Komisja wysłała pismo do Jushi Egypt, w którym wskazała niedociągnięcia i poinformowała przedsiębiorstwo o możliwym zastosowaniu przepisów art. 28 rozporządzenia podstawowego. Grupa Jushi nie dostarczyła m.in. wymaganych informacji dotyczących uzasadnienia zmian w strukturze kapitałowej oraz informacji na temat sposobu finansowania zwiększenia kapitału w przypadku Jushi Egypt, grupy Jushi, China Jushi Co. Ltd. i CNBM.
- (191) W odpowiedzi na to pismo przedsiębiorstwo Jushi Egypt przedstawiło uwagi dotyczące niektórych niedociągnięć, w szczególności sposobu, w jaki zmiany w strukturze kapitałowej zostały odzwierciedlone w sprawozdaniach finansowych różnych przedsiębiorstw należących do grupy. Informacje dostarczone w odniesieniu do zaangażowania rządu i podmiotów pozarządowych (np. państwowych banków komercyjnych) były jednak jedynie oświadczeniami bez dowodów potwierdzających, a informacje dotyczące przyczyn zmian i szczegółów finansowych były bardzo ograniczone.
- (192) Jak stwierdzono powyżej, państwo posiada znaczne udziały w CNBM. Ponadto, zgodnie z publicznie dostępnymi informacjami na stronie internetowej CNBM ⁽⁷¹⁾, cały zespół zarządzający CNBM pełni funkcje partyjne, takie jak sekretarz komitetu partii, zastępca sekretarza komitetu partii lub stały członek komitetu partii. Ponadto pan Cao Jianglin, dyrektor wykonawczy CNBM i stały członek komitetu partii, od 2002 r. pełni również funkcję prezesa spółki China Jushi ⁽⁷²⁾. W związku z tym stwierdzenie, że wszystkie decyzje dotyczące podwyższania kapitału zainwestowanych przedsiębiorstw zostały podjęte niezależnie przez odpowiedni zarząd bez jakiegokolwiek zaangażowania w ten proces rządu lub innych podmiotów pozarządowych, nie jest wiarygodne, biorąc pod uwagę własność państwową i fakt, że zarząd jest zaangażowany w działania partyjne.
- (193) W tych okolicznościach Komisja uznała, że nie otrzymała kluczowych informacji mających istotne znaczenie na tym etapie dochodzenia.
- (194) Komisja stwierdziła zatem, że w przypadku swoich ustaleń dotyczących grupy Jushi, China Jushi Co. Ltd. i CNBM, była zmuszona oprzeć się częściowo na dostępnych faktach.

3.3.3.3. Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (195) W okresie objętym dochodzeniem przedsiębiorstwo Jushi Egypt korzystało z dotacji przekazywanych przez CNBM – jednostkę kontrolowaną przez państwo – za pośrednictwem zastrzyków kapitału własnego, w szczególności w formie kapitału wpłaconego.

⁽⁷⁰⁾ <http://cnbm.wsfh.hk/index.php?SectionID=FinancialReports&PageID=2019&Language=eng> (ostatnie wyświetlenie w dniu 20 listopada 2019 r.).

⁽⁷¹⁾ <http://www.cnbm.com.cn/EN/0000001600070008002/> (ostatni dostęp 24.4.2020).

⁽⁷²⁾ Roczne sprawozdanie CNBM za rok 2019.

- (196) Finansowanie przedsiębiorstwa Jushi Egypt zostało uzupełnione w 2012 r. znaczącym wkładem udziałowców w wysokości 42,6 mln USD. Od tego czasu do okresu objętego dochodzeniem kapitał przedsiębiorstwa Jushi Egypt znacząco wzrósł do 162 mln USD. Pod koniec okresu objętego dochodzeniem kapitał przedsiębiorstwa Jushi Egypt był około cztery razy większy niż w 2012 r.
- (197) Przedsiębiorstwo Jushi Egypt jest w całości własnością grupy Jushi, która należy w całości do spółki China Jushi. Głównym udziałowcem spółki China Jushi jest CNBM holding, który od 2010 r. nieprzerwanie posiada ponad 25 % udziałów tej spółki.
- (198) Jednocześnie wraz ze wzrostem kapitału w przedsiębiorstwie Jushi Egypt udział CNBM w strukturze kapitałowej spółki China Jushi wzrósł do podobnego rzędu wielkości. W szczególności CNBM sześciokrotnie zwiększył swój wkład w postaci kapitału wpłaconego na rzecz spółki China Jushi od 2011 r. do końca 2018 r., z 190 mln CNY (30,2 mln USD) w 2011 r. do 944 mln CNY (140,9 mln USD) w 2018 r.
- (199) Podobna tendencja i skala wzrostu kapitału zarówno w Jushi Egypt, jak i w China Jushi, stanowczo sugeruje, że CNBM zgromadził fundusze w celu zwiększenia kapitału przedsiębiorstwa Jushi Egypt za pośrednictwem spółki China Jushi aż do okresu objętego dochodzeniem.
- (200) Oprócz zwiększenia kapitału wpłaconego CNBM przekazywał do spółki China Jushi i grupy Jushi również znaczne kwoty środków za pośrednictwem innego rodzaju rachunków kapitałowych.
- (201) W celu określenia charakteru transferów i okoliczności, w jakich zmieniał się kapitał własnościowy w przedmiotowych przedsiębiorstwach, Komisja starała się uzyskać dostęp do odpowiednich informacji pochodzących z CNBM. Jak wyjaśniono w sekcji 3.3.3.2, przedsiębiorstwo Jushi Egypt nie współpracowało jednak w pełni w ramach dochodzenia i nie dostarczyło niezbędnych informacji. Wobec braku tych informacji i po zastosowaniu przepisów art. 28 rozporządzenia podstawowego Komisja w celu dokonania ustaleń musiała częściowo opierać się na dostępnych faktach. W szczególności Komisja musiała wykorzystać dostępne fakty w celu określenia źródła finansowania kapitału przekazanego przez CNBM na rzecz przedsiębiorstwa Jushi Egypt, między innymi za pośrednictwem spółki China Jushi.
- (202) Chcąc dojść do tego wniosku, Komisja ustaliła istnienie wyraźnego zobowiązania ze strony CNBM do inwestowania za granicą we wspierane gałęzie przemysłu. W tym kontekście, w swoim sprawozdaniu rocznym, na swojej stronie internetowej oraz w zakładkach CNBM przedstawia siebie jako „podmiot aktywnie realizujący inicjatywę »Jeden pas i jeden szlak«. Przykładowo CNBM „zrealizował 312 projektów w zakresie cementu w 75 krajach i regionach świata, ponad 60 projektów w zakresie włókna szklanego, 33 projekty inwestycyjne, budowę 5 magazynów zagranicznych, a także prowadził 14 zagranicznych sieci supermarketów z materiałami budowlanymi oraz zarządzał ponad 30 fabrykami na całym świecie” ⁽⁷³⁾.
- (203) Mówiąc dokładniej, w kontekście GFR, CNBM ustanowił przedsiębiorstwo Jushi Egypt w 2012 r.; jest to producent GFR w Egipcie oraz spółka zależna chińskiego producenta eksportującego Jushi. W kolejnych latach zrealizowano kilka istotnych projektów inwestycyjnych, aby zwiększyć zdolności produkcyjne przedsiębiorstwa Jushi Egypt.
- (204) Co więcej, grupa Jushi założyła szereg zajmujących się produkcją i handlem zagranicznych spółek zależnych, które prowadzą działalność w Republice Południowej Afryki, Korei Południowej, Włoszech, Hiszpanii, Francji, Kanadzie, Indiach, Singapurze, Japonii, USA i Hongkongu. W 2016 r. grupa CNBM zgromadziła ponad 5 mld CNY (747,38 mln USD) na swoją strategię globalizacji w ramach 13. planu pięcioletniego (2016–2020), w tym wspomniane wyżej projekty egipskie, a także 300 mln USD na inwestycję w fabrykę w USA, aby rozpocząć produkcję w 2018 r. ⁽⁷⁴⁾ Uruchomienie zakładu produkcyjnego o mocy produkcyjnej 100 000 ton w Indiach ma nastąpić do połowy 2020 r.
- (205) Wszystkie te zagraniczne projekty wpisują się w szeroko pojęty kontekst chińskiej polityki pozyskiwania nowych rynków. W tym względzie Song Zhiping, przewodniczący CNBM, stwierdził na przykład, że: „podpisanie projektu Jushi US jest celem pośrednim w strategicznym zwiększaniu globalnego zasięgu China Jushi, a zarazem przełomowym krokiem ku osiągnięciu wyższych celów. Ma ono również znaczenie referencyjne dla zwiększania globalnego zasięgu CNBM, a wręcz całego chińskiego przemysłu materiałów budowlanych”.

⁽⁷³⁾ Panel informacyjny przy wejściu do zakładu przedsiębiorstwa Jushi Egypt.

⁽⁷⁴⁾ China Jushi Online News Center oraz artykuł „Jushi plans to establish a factory in India”, JEC Composites News, 4 sierpnia 2016 r.:<http://www.jeccomposites.com/knowledge/international-composites-news/jushi-plans-establish-factory-india> (ostatni dostęp 3.2.2020).

- (206) Ponadto przemysł GFR jest również przemysłem promowanym w ramach inicjatywy „Made in China 2025”⁽⁷⁵⁾ i w związku z tym kwalifikuje się do korzystania ze znacznego finansowania ze strony państwa. Stworzono szereg funduszy w celu wspierania inicjatywy „Made in China 2025”, a w związku z tym pośrednio również przemysłu GFR, takich jak narodowy fundusz przemysłu układów scalonych, fundusz na rzecz zaawansowanej produkcji oraz fundusz inwestycyjny na rzecz powstających gałęzi przemysłu⁽⁷⁶⁾.
- (207) GFR często uznaje się za należące do kategorii „nowych materiałów”. W planie działania „Made in China 2025”⁽⁷⁷⁾ wymieniono 10 sektorów strategicznych, które dla rządu ChRL stanowią kluczowe gałęzie przemysłu. Opisuje on w części dotyczącej sektora 9 „nowe materiały” i ich podkategorie, które obejmują zaawansowane materiały podstawowe (pkt 9.1), kluczowe materiały strategiczne (pkt 9.2), w tym wysokowydajne włókna i materiały kompozytowe oraz nowe materiały energetyczne⁽⁷⁸⁾. Sektor nowych materiałów korzysta zatem z wymienionych w dokumencie mechanizmów wsparcia, w tym między innymi z polityki wsparcia finansowego, polityki fiskalnej i podatkowej, nadzoru i wsparcia Rady Państwa⁽⁷⁹⁾.
- (208) W odniesieniu do tych kluczowych gałęzi przemysłu w planie „Made in China 2025” w rozdziale 3.9 wyraźnie wspomina się, że Chiny będą:
- „wspierać przedsiębiorstwa w przeprowadzaniu fuzji, inwestycji kapitałowych i inwestycji kapitału wysokiego ryzyka za granicą,
  - *aktywnie uczestniczyć w międzynarodowej współpracy przemysłowej i promować ją oraz wdrażać główne plany strategiczne, takie jak Ekonomiczny Pas Jedwabnego Szlaku oraz Jedwabny Szlak Morski XXI w., aby przyspieszyć budowę wzajemnie powiązanej infrastruktury z otaczającymi państwami oraz dogłębnej współpracy przemysłowej,*
  - korzystać z »otwarcia« wzdłuż granic i budować szereg zagranicznych parków współpracy produkcyjnej w kwalifikujących się krajach,
  - zachęcać do międzynarodowego transferu wysokiej klasy sprzętu, zaawansowanych technologii i silnego przemysłu”.
- (209) W innym wywiadzie Song Zhiping wspomniał, że – z punktu widzenia przedsiębiorstwa – CNBM zwrócił szczególną uwagę na krajową politykę związaną z koncepcją „Jeden pas i jeden szlak” oraz że koncepcja „Jeden pas i jeden szlak” to „naprawdę jedyna w swoim rodzaju okazja dla chińskiej grupy z branży materiałów budowlanych”. Zwrócił również uwagę, że pozyskiwanie nowych rynków wiąże się ze współpracą finansową – działa tylko wówczas, gdy „łączymy finanse, współpracę z państwowym funduszem, kredyt nabywcy, leasing finansowy i inne sposoby, prowadzimy wzajemną współpracę w kontekście pozyskiwania nowych rynków”. W tym samym kontekście Song Zhiping stwierdził ponadto, że „międzynarodową współpracę w zakresie mocy produkcyjnych należy połączyć z krajową koncepcją »Jeden pas i jeden szlak«, szczególnie w zakresie polityki finansowej kraju. Kiedyś zajmowaliśmy się prostymi inwestycjami, tj. inwestycjami polegającymi na pożyczaniu pieniędzy od jednych podmiotów i pożyczaniu ich innym podmiotom, które nie miały osiągnąć skali masowej. Chciałbym przyjąć model podobny do chińskich przedsiębiorstw Guoxin Holdings, w którym przedsiębiorstwa wnoszą 10 % wkładu, a państwowy rynek walutowy – 90 %. Musimy zmienić naszą dotychczasową zależność od kredytów i poszukać nowych modeli finansowania biznesowego i nowych modeli organizacyjnych. Uważam, że powinniśmy w pełni wykorzystać obecne silne atuty finansowe kraju, zwiększyć tworzenie funduszy inwestycyjnych w zakresie materiałów budowlanych, zmobilizować więcej kapitału do udziału w inwestycjach, wspierać przedsiębiorstwa z branży materiałów budowlanych w pozyskiwaniu nowych rynków”.
- (210) Wizję tę popiera rząd chiński, co widać w przemówieniu Xiao Yaqinga, dyrektora SASAC Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej na konferencji zorganizowanej przez CNBM: „przedsiębiorstwa centralne stanowią podstawę gospodarki krajowej i powinny być ściśle zintegrowane z krajową strategią »Jeden pas i jeden szlak«, wykorzystując korzystne zdolności produkcyjne, podkreślając kluczowe obszary i promując międzynarodową zdolność produkcyjną i współpracę w zakresie sprzętu. Przewodzą w tworzeniu nowej wizytówki dla przedsiębiorstw pozyskujących nowe rynki [...]. W ostatnich latach China Building Materials i China Materials Group przyspieszyły tempo pozyskiwania nowych rynków, osiągnęły doskonałe wyniki, natomiast restrukturyzacja grupy mająca na celu doprowadzenie do umiędzynarodowienia chińskiego przemysłu materiałów budowlanych ma ogromne znaczenie [...]. Po reorganizacji wstępne planowane projekty inwestycyjne nowego przedsiębiorstwa w krajach położonych wzdłuż »Jednego pasa i jednego szlaku« wyniosą ponad 90 mld RMB”⁽⁸⁰⁾.

⁽⁷⁵⁾ http://www.gov.cn/zhengce/content/2015-05/19/content_9784.htm

⁽⁷⁶⁾ Zob. komisja ds. przeglądu amerykańsko-chińskich relacji gospodarczych i bezpieczeństwa: 13. plan pięcioletni, s. 12.

⁽⁷⁷⁾ <https://www.cae.cn/cae/html/files/2015-10/29/20151029105822561730637.pdf>

⁽⁷⁸⁾ Zob. plan działania inicjatywy „Made in China 2025”, s. 142, 152.

⁽⁷⁹⁾ Zob. „Made in China 2025”, rozdział 4: Wsparcie strategiczne i zaopatrzenie.

⁽⁸⁰⁾ „Xiao Yaqing: to build »going out« national new business card after the reorganization of the enterprise”, Źródło: Sina Finance, autor: Sina Finance, opublikowano: 29.8.2016 r.

- (211) W toku dochodzenia ujawniono, iż China National Building Material („CNBM”) jest chińskim przedsiębiorstwem państwowym należącym bezpośrednio i pośrednio w 41,27 % do przedsiębiorstwa dominującego CNBM, które z kolei w całości należy do SASAC. Przedsiębiorstwo CNBM posiada 26,97 % udziałów w przedsiębiorstwie China Jushi Co., Ltd., które jest wyłącznym udziałowcem Jushi ⁽⁸¹⁾.
- (212) CNBM jest zatem chińskim przedsiębiorstwem państwowym należącym bezpośrednio i pośrednio do przedsiębiorstwa dominującego CNBM, które z kolei w całości należy do SASAC. SASAC jest kluczowym narzędziem, za pomocą którego rząd chiński na różne sposoby kontroluje przedsiębiorstwa państwowe, wykorzystując tę Komisję jako środek do realizacji własnej polityki i planów rządowych, nie kierując się logiką rynkową w swojej działalności gospodarczej ⁽⁸²⁾. Bez uszczerbku dla wniosków dotyczących charakteru organu publicznego CNBM w rozumieniu art. 3 rozporządzenia podstawowego, na podstawie wszystkich wyżej wymienionych dowodów można stwierdzić, że CNBM i cała grupa Jushi prowadzą politykę przemysłową i rządową, w tym w odniesieniu do inicjatywy „Jeden pas i jeden szlak” oraz polityki pozyskiwania nowych rynków w kontekście produkcji i wywozu produktu objętego postępowaniem.
- (213) W tym właśnie kontekście CNBM otrzymał od rządu wkład finansowy w celu wdrożenia wspomnianej polityki, w tym sfinansowania swoich inwestycji na rzecz produkcji produktu objętego postępowaniem w Egipcie. Ze względu na brak pełnej współpracy ze strony Jushi Egypt w tej kwestii Komisja nie była w stanie określić rzeczywistego źródła finansowania i szczegółowo wykazać, czy ten wkład finansowy został wniesiony przez SASAC bądź przez Fundusz Jedwabnego Szlaku („SRF”) jako narzędzie służące wdrażaniu strategii „Jeden pas i jeden szlak”. Na podstawie dostępnych faktów zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego Komisja stwierdziła jednak, że zarówno SASAC ⁽⁸³⁾, jak i SRF ⁽⁸⁴⁾ uznaje się za organy publiczne w rozumieniu art. 3 i art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego, jeżeli wnoszą one wkład finansowy do CNBM. W każdym przypadku, nawet gdyby nie stanowiły one organów publicznych, SASAC i SRF byłyby uznane za podmioty, którym rząd powierzył lub wyznaczył realizację polityki i funkcji rządowych zgodnie z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego ⁽⁸⁵⁾.
- (214) Podobnie ze względu na brak współpracy, opierając się na wszystkich powyższych dowodach dotyczących finansowania projektów poza Chinami – w tym w Egipcie – w ramach inicjatywy „Jeden pas i jeden szlak” oraz na ustaleniach w sprawie dotyczącej opon, Komisja stwierdziła, że CNBM otrzymał wkład finansowy w postaci dotacji, które zostały następnie wykorzystane na kolejne wkłady kapitałowe w celu zwiększenia kapitału dostępnego dla przedsiębiorstwa Jushi Egypt na jego działalność w Egipcie.
- (215) Wobec braku dalszych dowodów przedstawionych przez CNBM i w oparciu o publicznie dostępne dowody Komisja postanowiła wyróżnić kolejne zwiększenia kapitału przedsiębiorstwa Jushi Egypt w formie zastrzyków kapitału własnego wspieranych przez państwo, które miały na celu utworzenie i rozbudowę zakładów produkcyjnych CNBM w Egipcie. Wsparcie takie wchodziłoby również w zakres pozycji uzgodnionych między Chinami i Egipcem w ramach umowy o współpracy mającej na celu ustanowienie strefy SETC, przyznane Egiptowi z tych samych powodów, o których mowa w motywie 91 powyżej, i tym samym mogłoby zostać przyznane na produkty wywożone z Egiptu.

3.3.3.4. Korzyść

- (216) Następnie Komisja przeanalizowała, czy wkład finansowy przekazany przez rząd ChRL za pośrednictwem SASAC lub SRF stanowił korzyść dla przedsiębiorstwa Jushi Egypt. Także w tym przypadku ze względu na brak współpracy ze strony przedsiębiorstwa Jushi Egypt Komisja musiała oprzeć swoje ustalenia na dostępnych faktach zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego.
- (217) Dowody przedstawione w podsekcji powyżej świadczą o tym, że zadaniem i celem SASAC i SRF jest realizacja polityki i planów rządu, w tym w drodze zapewnienia wsparcia finansowego i finansowania dla wspieranych sektorów – w tym dla sektora GFR – celem wprowadzenia w życie strategii pozyskiwania nowych rynków. SASAC i SRF nie stosują się do zasad i zachowań rynkowych przy udzielaniu finansowania – działają w celu wdrożenia odpowiednich polityk rządowych. Znamienny przykład ich odbiegającej od rynku działalności stwierdzono w sprawie dotyczącej

⁽⁸¹⁾ <http://cnbm.wsfg.hk/index.php?SectionID=FinancialReports&PageID=2019&Language=eng> (ostatnie wyświetlenie w dniu 20 listopada 2019 r.).

⁽⁸²⁾ Zob. m.in. dokument roboczy służb Komisji na temat znaczących zakłóceń w gospodarce Chińskiej Republiki Ludowej do celów dochodzeń w sprawie ochrony handlu, SWD(2017) 483 final/2 z 20.12.2017, dostępny na stronie: https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2017/december/tradoc_156474.pdf

⁽⁸³⁾ Dowody potwierdzające wniosek na temat statusu SASAC jako organu publicznego znajdują się między innymi w sekcji 5 dokumentu roboczego służb Komisji SWD(2017) 483, zob. poprzedni przypis.

⁽⁸⁴⁾ Dowody potwierdzające wniosek na temat statusu SRF jako organu publicznego znajdują się między innymi w sprawie dotyczącej opon, rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/1690, w szczególności w sekcji 3.7, motywy 341–360 przedmiotowego rozporządzenia.

⁽⁸⁵⁾ Zob. również motyw 358 rozporządzenia w sprawie opon.

opon, w której SRF udzielił spółce dominującej grupy dotacji na nabycie spółki zależnej w UE. Ponadto w sprawie dotyczącej opon Komisja ustaliła, że takie projekty przebiegały według podobnego schematu ⁽⁸⁶⁾. W związku z tym uzasadnione jest założenie, że CNBM, będąc jednym z głównych przedsiębiorstw państwowych, stosowałby ten sam schemat i korzystałby z podobnych subsydiów.

- (218) Komisja zauważyła ponadto, że kwota kolejnych równoległych podwyżek kapitału przedsiębiorstwa Jushi Egypt otrzymanych za pośrednictwem spółki China Jushi odpowiadała w przybliżeniu kwocie niedopasowania poziomu płynności projektu inwestycyjnego w Egipcie pozostałej po finansowaniu w ramach finansowania preferencyjnego. Jak wyjaśniono w motywach 171–174 powyżej, sukcesywny wymiar i skala zwiększania kapitału CNBM w grupie Jushi i spółce China Jushi w dużej mierze odzwierciedlały zwiększenia kapitału w przedsiębiorstwie Jushi Egypt właśnie w celu wyrównania wspomnianego niedopasowania poziomu płynności. Było to w pełni spójne z celem funkcjonowania i finansowania SASAC i SRF.
- (219) Na podstawie zgromadzonych dowodów w tej sprawie oraz zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego Komisja stwierdziła, że wkład finansowy wniesiony przez SASAC lub SRF stanowił korzyść w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego.

3.3.3.5. Obliczanie kwoty subsydiów

- (220) Jak wyjaśniono w sekcji 3.3.3.2 powyżej, przedsiębiorstwo Jushi Egypt nie udzieliło pełnej odpowiedzi na wniosek o udzielenie informacji. W związku z tym niemożliwe było zweryfikowanie otrzymanych subsydiów na poziomie spółki dominującej w odniesieniu do inwestycji zagranicznych grupy związanych z produktem objętym postępowaniem i ustalenie dokładnej kwoty korzyści.
- (221) W związku z tym w celu określenia kwoty subsydium przyznanej przez SASAC lub SRF w formie dotacji Komisja skorzystała z dostępnych faktów wynikających z zastosowania art. 28 rozporządzenia podstawowego. Jak wyjaśniono powyżej, Komisja stwierdziła równoległe zwiększenia kapitału w szeregu przedsiębiorstw grupy w Chinach, które ostatecznie skierowano do przedsiębiorstwa Jushi Egypt w tym samym wymiarze i w tym samym okresie. CNBM otrzymał te środki pieniężne od SASAC lub SRF z przeznaczeniem na inwestycje w Egipcie w ramach koncepcji „Jeden pas i jeden szlak” oraz polityki pozyskiwania nowych rynków, dlatego też wykorzystał je do skierowania tych funduszy aż do przedsiębiorstwa Jushi Egypt bez zachowania żadnych korzyści dla siebie – byłoby to niezgodne z przeznaczeniem. Potwierdza to również fakt, że wielkość niedopasowania poziomu płynności w egipskich inwestycjach realizowanych przez przedsiębiorstwo Jushi Egypt w dużej mierze odpowiadała kwocie zwiększenia kapitału.
- (222) W celu określenia kwoty środków pieniężnych skierowanych przez CNBM do przedsiębiorstwa Jushi Egypt jako zastrzyki kapitału własnego Komisja przeanalizowała i przeszledziła kolejne zwiększenia kapitału własnego w przedmiotowych przedsiębiorstwach, tj. w Jushi Egypt, grupie Jushi i China Jushi, których CNBM jest głównym akcjonariuszem.
- (223) Śledząc drogę środków pieniężnych, Komisja zbadała nie tylko zwiększenia kapitału wpłaconego, ale również przyrosty w zakresie innych instrumentów kapitałowych. W szczególności odkryto znaczne kwoty środków pieniężnych w postaci nadwyżek kapitałowych w spółkach pośredniczących China Jushi i grupa Jushi. Odnosząc się w szczególności do tych spółek pośredniczących, Komisja zauważyła, że w przypadku niektórych sytuacji zwiększenia kapitału własnego kwota środków pieniężnych przeniesionych do tych spółek była większa niż kwoty, które spółka rejestrowała później jako kapitał wpłacony. Przedsiębiorstwo miało zatem dostęp do tych środków pieniężnych bez oczekiwanej zmiany w udziale własnościowym przedsiębiorstwa. Biorąc pod uwagę zastrzyki kapitału własnego zrealizowane za pośrednictwem kapitału wpłaconego oraz kwoty stwierdzone w ramach innego rodzaju rachunków kapitałowych, takich jak nadwyżka kapitałowa, Komisja była w stanie ustalić, że ponad 87 % kapitału własnego przedsiębiorstwa Jushi Egypt można było przypisać CNBM. Całkowita kwota korzyści uzyskanej przez beneficjenta przy zastosowaniu tego podejścia wynosiłaby zatem (142,8 mln USD).
- (224) Ze względu na ograniczony dostęp do szczegółowych informacji Komisja nie była jednak w stanie określić dokładnego pochodzenia wszystkich tych środków pieniężnych, w związku z czym nie mogła również ustalić z zachowaniem wystarczającego standardu prawdopodobieństwa, czy wszystkie kwoty znajdujące się na innych rachunkach kapitałowych przedsiębiorstwa Jushi Egypt zostały skierowane i przekazane przez CNBM.
- (225) W związku z tym Komisja przyjęła bardziej ostrożne podejście, koncentrując się wyłącznie na zmianach kwot kapitału wpłaconego, dane na temat których spełniały standard prawdopodobieństwa z uwagi na ich źródło, tj. CNBM. Uściślając, Komisja po prostu wzięła pod uwagę zwiększenie kapitału wpłaconego CNBM w spółce China Jushi od 2011 r. oraz równoległe zmiany w zakresie wzrostu kapitału w przedsiębiorstwie Jushi Egypt od 2012 r. W rezultacie Komisja uznała, że 51 % kapitału własnego w przedsiębiorstwie Jushi Egypt (lub 81,8 mln USD) zostało wniesione przez CNBM za pośrednictwem wkładu finansowego udzielonego przez SASAC lub SRF.

⁽⁸⁶⁾ Zob. rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/1690.

- (226) Po ustaleniu pełnej kwoty dotacji Komisja przystąpiła do obliczenia korzyści przyznanych przedsiębiorstwu Jushi Egypt w okresie objętym dochodzeniem zgodnie z art. 6 i 7 rozporządzenia podstawowego. Korzyść wynikająca z dotacji polegających na zwiększeniu kapitału własnego powinna zostać przypisana do okresu objętego dochodzeniem, biorąc pod uwagę okres amortyzacji kapitału własnego, który nie jest środkiem trwałym, w związku z czym normalnie podlegałyby przepisom dotyczącym alokacji określonym w art. 7 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (227) Ze względu na brak współpracy ze strony Jushi Egypt w formie odpowiedzi na wniosek o udzielenie informacji, Komisja nie dysponowała żadnymi dalszymi informacjami na temat jakiegokolwiek konkretnej umowy z SASAC lub SRF, która dotyczyłaby wykorzystania dotacji w związku z inwestycjami kapitałowymi. W sprawie dotyczącej opon Komisja amortyzowała kwotę dotacji przez okres siedmiu lat, ponieważ było to zgodne ze średnim czasem trwania inwestycji SRF oraz z inną równoległą pożyczką zaciągniętą na tę transakcję⁽⁸⁷⁾. Wobec braku współpracy i szczególnego porozumienia akcjonariuszy w tej sprawie Komisja postanowiła jednak zastosować konserwatywne podejście i postanowiła zastosować średni okres użytkowania aktywów przedsiębiorstwa Jushi Egypt przy założeniu, że finansowanie wykorzystano do wypełnienia luki w projekcie inwestycyjnym zgodnie z art. 7 ust. 3 w związku z art. 7 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, który stanowi, że można zastosować inny okres amortyzacji, jeżeli uzasadniają to okoliczności. Na tej podstawie Komisja zastosowała okres amortyzacji wynoszący dwanaście lat.
- (228) Wszystkie stwierdzone subsydia zostały ustalone w odniesieniu do całkowitego obrotu przedsiębiorstwa. Wspomnianą kwotę subsydium przydzielono następnie do kwoty obrotu produktu objętego postępowaniem sprzedawanego do Unii Europejskiej.
- (229) W związku z tym kwota subsydiowania wyniosła 2,01 %.

3.3.3.6. Uwagi dotyczące wsparcia inwestycji kapitałowej

- (230) W następstwie ostatecznego ujawnienia producent eksportujący stwierdził, że Komisja nie wykazała, że kapitał własny może być przypisany CNBM, a konkretniej – że nie pochodził on z zysków China Jushi lub grupy Jushi. Przedsiębiorstwo stwierdziło również, że Komisja nie wyjaśniła, dlaczego przedsiębiorstwo CNBM co roku począwszy od 2010 r. przekazywało fundusze na rzecz China Jushi, ale tylko w niektórych z tych lat fundusze te były przekazywane grupie Jushi i przedsiębiorstwu Jushi Egypt. Podobnie stwierdziło również, że Komisja nie ustaliła, że wsparcie inwestycji kapitałowej można przypisać jakemukolwiek organowi publicznemu oraz że – w rezultacie – nie może ono stanowić subsydium. Ponadto producent eksportujący zażądał, aby w przypadku gdy Komisja utrzyma swoje podejście, była ona zobowiązana do ujawnienia, w jaki sposób jej zdaniem istnieje jakikolwiek wzrost łączący wsparcie kapitałowe udzielone China Jushi przez CNBM z takim wsparciem między grupą Jushi a Jushi Egypt.
- (231) Po pierwsze, w odniesieniu do pochodzenia funduszy Komisja zauważyła, że przedsiębiorstwo nie przedstawiło żadnych dodatkowych dowodów potwierdzających ten argument. Komisja dokonała jednak dalszej analizy rachunków przedsiębiorstw objętych postępowaniem w celu ustalenia, czy wzrosty kapitału własnego wynikały z ich zysków. Komisja zauważyła, że żadne z tych wzrostów kapitału własnego nie pochodziły z rachunków zysków lub zysków zatrzymanych. Komisja określiła jednak, że niektóre wzrosty kapitału własnego China Jushi w latach 2012 i 2016 można było przypisać rezerwom kapitałowemu. Przedsiębiorstwo nie przedstawiło jednak informacji na temat pochodzenia funduszy z rachunków rezerw kapitałowych. W związku z tym Komisja stwierdziła, że zyski niepodzielone lub zyski zatrzymane nie były możliwym do przypisania źródłem funduszy wykorzystywanych do zwiększenia kapitału własnego w przedsiębiorstwie Jushi Egypt od 2012 r.
- (232) Po drugie, w odniesieniu do momentu, w którym fundusze przekazano grupie Jushi i przedsiębiorstwu Jushi Egypt, Komisja zauważyła, że producent eksportujący nie dostarczył żadnych dalszych dowodów uzasadniających lub wyjaśniających harmonogram zwiększania kapitału własnego CNBM. Podobnie Komisja zauważyła, że oprócz opóźnień w przekazywaniu kapitału własnego między przedsiębiorstwami wzrosty kapitału odpowiadały również poszczególnym wymogom kapitałowemu w Jushi Egypt związanym z inwestycjami w analizowanym okresie.
- (233) Po trzecie, w kwestii tego, czy środki finansowe przeznaczone na zwiększenie kapitału można przypisać organowi publicznemu, Komisja zauważyła w motywie 215, nawet gdyby nie stanowiły one organów publicznych, SASAC i SRF byłyby uznane za podmioty, którym rząd powierzył lub wyznaczył realizację polityki i funkcji rządowych zgodnie z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego.

⁽⁸⁷⁾ Zob. sprawa dotycząca opon, motyw 418.

- (234) Ponadto, jeżeli chodzi o ujawnienie informacji dotyczących ustalenia wzorca wsparcia kapitałowego udzielonego China Jushi przez CNBM oraz między grupą Jushi a Jushi Egypt, Komisja zauważyła, że informacje te zostały przekazane. W motywach 186–231 powyżej szczegółowo wyjaśniono ustalenia i metody wykorzystane do obliczenia kwoty subsydiów. Podobnie w ujawnieniach dotyczących danego producenta eksportującego przekazano mu kompletne informacje na temat dowodów, którymi dysponuje Komisja, oraz przeprowadzonej przez nią analizy dotyczącej wsparcia kapitałowego udzielonego China Jushi przez CNBM oraz Jushi Egypt przez grupę Jushi.
- (235) W związku ze wszystkimi powyższymi argumentami Komisja odrzuciła te twierdzenia.
- (236) Producent eksportujący twierdził również, że Komisja nie ustaliła kwoty korzyści i musi wykazać, dlaczego poszczególne przypadki dostarczenia kapitału własnego nie są zgodne ze zwykłą praktyką inwestycyjną.
- (237) Komisja przypomniała, że podczas dochodzenia zespół zajmujący się tą sprawą starał się uzyskać dostęp do odpowiednich informacji w CNBM. Jak wyjaśniono w sekcji 3.3.3.2, ani CNBM ani grupa Jushi nie współpracowały jednak w pełni w ramach dochodzenia i Komisja w celu dokonania ustaleń musiała opierać się na dostępnych faktach. Ponadto w motywach 218–221 opisano, jak ustalono korzyść. Zasadniczo wyjaśnia to, że przy udzielaniu finansowania SASAC i SRF nie stosowały się do zasad rynkowych, lecz działały w celu wdrożenia odpowiednich polityk rządowych. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.
- (238) Producent eksportujący twierdził ponadto, że nie można uznać, iż wszystkie środki dostarczone przez CNBM pochodziły od organów publicznych, ponieważ CNBM jest spółką giełdową i korzysta z kilku innych sposobów pozyskiwania funduszy. W rezultacie Komisja nie może stwierdzić, że całe domniemane wsparcie kapitałowe udzielone China Jushi przez CNBM stanowi subsydium. W związku z tym przedsiębiorstwo twierdziło, że korzyść nie może być wyższa niż stopa subsydiowania ustalona dla CNBM w Chinach w ramach dochodzenia dotyczącego rozporządzenia w sprawie materiałów z włókna szklanego⁽⁸⁸⁾, pomnożona przez kwotę wsparcia kapitałowego. Producent eksportujący twierdził również, że Komisja nie obliczyła korzyści, ponieważ nie uznała, że wsparcie inwestycji kapitałowej udzielone przez CNBM uzyskano w zamian za udziały, a tym samym dywidendy.
- (239) Po pierwsze Komisja zauważyła, że przedsiębiorstwo nie przedstawiło żadnych dodatkowych dowodów potwierdzających ten argument. Komisja przypomniała również, że ani CNBM ani grupa Jushi nie współpracowały jednak w pełni w ramach dochodzenia i Komisja w celu dokonania ustaleń musiała opierać się na dostępnych faktach. W tym względzie Komisja przypomniała, że stopa subsydiowania ustalona dla CNBM w sekcjach 3.4 i 3.8 rozporządzenia w sprawie materiałów z włókna szklanego opierała się na pożyczkach i dotacjach wymienionych w publicznie dostępnym sprawozdaniu z audytu CNBM, a zatem ograniczyła swoje ustalenia w bardzo ostrożny sposób tylko do niektórych subsydiów w ramach konkretnych programów subsydiów, które można było łatwo zidentyfikować i które nie są związane z przedmiotowym programem subsydiów w ramach niniejszego dochodzenia. W związku z tym Komisja zachowała wręcz szczególną ostrożność.
- (240) Ponadto Komisja zauważyła, że nie przeanalizowano tego, czy środki z CNBM przekazano w zamian za udziały. Nie przedstawiono bowiem dowodów na to, że CNBM otrzymała w zamian udziały. Wręcz przeciwnie, w toku dochodzenia ustalono, że CNBM otrzymała od rządu wkłady finansowe w celu wdrożenia swojej polityki oraz że te otrzymane wkłady finansowe miały postać dotacji, które wykorzystano jako wkłady kapitałowe na sfinansowanie działalności Jushi Egypt.
- (241) W związku ze wszystkimi powyższymi argumentami Komisja odrzuciła to twierdzenie.

⁽⁸⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/776 z dnia 12 czerwca 2020 r. nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu i zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/492 nakładające ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu (Dz.U. L 189 z 15.6.2020, s. 1).

3.4. Dostarczenie towarów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia

3.4.1. Dostarczenie energii za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia

- (242) Nie ustalono korzyści w przypadku dostarczania energii elektrycznej za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia, ponieważ stawki energii elektrycznej są określone w Egipcie na szczeblu krajowym, a producent eksportujący płaci zwykłą stawkę dla użytkowników przemysłowych w danym zakresie napięcia.
- (243) Nie ustalono korzyści w przypadku dostarczania gazu za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia. Stawki za gaz określa się dla poszczególnych sektorów przemysłowych, jednak producent eksportujący jest zaliczany do kategorii pozostałych użytkowników przemysłowych, która nie korzysta z najniższych stawek. Dlatego też nie występuje szczególność ani korzyść.

3.4.2. Przyznawanie gruntów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia

3.4.2.1. Zakup gruntów przez przedsiębiorstwo Jushi Egypt

a) Podstawa prawna

- (244) Podstawę prawną tego programu stanowią:
- ustawa nr 83/2002 o strefach ekonomicznych o szczególnym charakterze („ustawa nr 83/2002”),
  - dekret Prezydenta Arabskiej Republiki Egiptu dotyczący ustawy nr 27/2015 zmieniającej niektóre przepisy ustawy o strefach ekonomicznych o szczególnym charakterze na mocy ustawy nr 83/2002 („ustawa nr 27/2015”),
  - ustawa nr 8/1997 w sprawie gwarancji i zachęt inwestycyjnych („ustawa nr 8/1997”),
  - prawo inwestycyjne ustanowione na mocy ustawy nr 72/2017,
  - projekt uchwały Prezesa Rady Ministrów nr 2310 z 2017 r. w sprawie ustanowienia przepisów wykonawczych Prawa inwestycyjnego ustanowionego na mocy ustawy nr 72/2017;
- b) Częściowy brak współpracy i wykorzystanie dostępnych faktów w odniesieniu do TEDA Investment Co. Ltd. – zastosowanie przepisów art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do rządu Egiptu
- (245) Komisja wysłała do rządu Egiptu wniosek o udzielenie informacji przeznaczonych dla przedsiębiorstwa Tianjin TEDA i zwróciła się o informacje niezbędne do oceny udziału rządu Egiptu lub rządu ChRL w procesie kontroli tego przedsiębiorstwa. Komisja uznała wniosek o udzielenie informacji za niezbędny w świetle roli, jaką przedsiębiorstwo odegrało w rozwoju i budowie strefy SETC, jak wyjaśniono w motywie 34 powyżej.
- (246) W odpowiedzi na wniosek o udzielenie informacji przedsiębiorstwo TEDA dostarczyło jedynie dane dotyczące Egypt TEDA Investment Co., Ltd., które zostały już przedstawione w odpowiedzi na pytania zawarte we wstępnym kwestionariuszu.
- (247) Komisja stwierdziła jednak, że dostarczone informacje dotyczące przedsiębiorstwa Tianjin TEDA były bardzo ograniczone.
- (248) W tych okolicznościach Komisja uznała, że nie otrzymała kluczowych informacji mających istotne znaczenie na tym etapie dochodzenia.
- (249) W związku z tym Komisja powiadomiła rząd Egiptu, że może być zmuszona do wykorzystania dostępnych faktów, zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego, przy ocenie istnienia i zakresu domniemanych subsydiów przyznawanych przedsiębiorstwom zlokalizowanym w strefie SETC. Rząd Egiptu wyraził sprzeciw i podkreślił, że w pełni współpracował z Komisją i że nie może dostarczyć informacji o przedsiębiorstwie niepodlegającym jego jurysdykcji.
- (250) Komisja uznała jednak, że dostarczone informacje na temat przedsiębiorstwa Tianjin TEDA nie były wystarczające oraz że rząd Egiptu, jak wyjaśniono w motywie 16 powyżej, był w stanie dostarczyć te informacje.
- (251) W związku z tym Komisja zastosowała art. 28 rozporządzenia podstawowego i wykorzystała dostępne fakty w odniesieniu do tego punktu.

c) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (252) Zgodnie z art. 5 ustawy nr 83/2002 ze zmianami z 2015 r. w Strefie Ekonomicznej Kanału Sueskiego „tytuł własności gruntów nadaje się Urzędowi tej strefy”. Od 2015 r. nie jest już możliwy zakup gruntów na wyłączną własność od Głównego Urzędu. Aktualnie Główny Urząd przyznaje jedynie prawa użytkowania gruntów egipskiemu deweloperowi Main Development Company („MDC”). Następnie MDC ogłasza przetarg na użytkowanie gruntów skierowany do deweloperów zależnych, m.in. TEDA. Owi deweloperzy zależni dzierżawią następnie grunty przedsiębiorstwom zlokalizowanym w strefie.
- (253) Kiedy jednak przedsiębiorstwo Jushi Egypt zaczęło budować swoją fabrykę w 2011 r., nadal możliwe było nabycie gruntów na wyłączną własność od władz egipskich. Przedsiębiorstwo Jushi Egypt kupiło wtedy działkę od Egypt TEDA. Z kolei TEDA kupiła tę działkę w 1998 r. za pośrednictwem swojego poprzednika, egipsko-chińskiej spółki *joint venture*, od gubernatorstwa Suez po wyjątkowo niskiej cenie (poniżej 1 USD/m²) z pominięciem przetargu. Po pierwotnym zakupie w 1998 r. TEDA zainwestowała w podstawową infrastrukturę umożliwiającą przekształcenie niezagospodarowanych pustynnych gruntów w obszary rentowne dla projektów przemysłowych.
- (254) W tym kontekście Komisja sprawdziła, czy ECJV i TEDA były organami publicznymi w rozumieniu art. 3 i art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego. Ze względu na brak współpracy ze strony rządu Egiptu Komisja musiała polegać na dostępnych faktach. Dlatego też Komisja dążyła do uzyskania informacji na temat struktury własności państwa, a także na temat formalnych znamion kontroli rządu w odniesieniu do tych podmiotów. Komisja zbadała również, czy kontrolę sprawowano w znaczący sposób.
- (255) Po pierwsze, Komisja stwierdziła, że ECJV i TEDA są podmiotami powiązanymi i oba te podmioty są w pełni własnością państwa. Jak wspomniano w motywie 33 powyżej, Tianjin TEDA jest przedsiębiorstwem państwowym kontrolowanym przez władze samorządowe Tiencinu, które utworzyło spółkę *joint venture* wraz z egipską administracją Kanału Sueskiego, Narodowym Bankiem Egiptu i czterema innymi egipskimi przedsiębiorstwami państwowym z myślą o utworzeniu ECJV w celu rozwijania i budowania strefy ekonomicznej. Strona chińska była w posiadaniu 10 % udziałów w ECJV, a strona egipska – 90 %⁽⁸⁹⁾. Co więcej, jak wspomniano już w motywie 36 powyżej, w październiku 2008 r. przedsiębiorstwo Tianjin TEDA ustanowiło spółkę *joint venture* z chińsko-afrykańskim funduszem rozwoju – spółką zależną Chińskiego Banku Rozwoju – utworzyło China-Africa TEDA Investment Co., Ltd. („przedsiębiorstwo China-Africa TEDA”) jako główną chińską jednostkę inwestycyjną w strefie współpracy. Przedsiębiorstwo China-Africa TEDA połączyło się z ECJV w celu utworzenia nowego przedsiębiorstwa, TEDA, by było ono motorem rozwoju strefy SETC w Egipcie. Tym razem strona chińska była w posiadaniu 80 % udziałów w ECJV, a strona egipska (reprezentowana przez ECJV) – 20 %.
- (256) Komisja stwierdziła ponadto istnienie formalnych znamion kontroli państwa nad tymi inwestorami. Z uwagi na fakt, że oba podmioty są w pełni własnością państwa, rządy Chin i Egiptu formalnie sprawują nad nimi pełną kontrolę. W szczególności wobec braku konkretnych informacji wskazujących inaczej Komisja uznała, że należy przyjąć, iż osoby sprawujące funkcje kierownicze i nadzorcze w przedmiotowych podmiotach zostały wyznaczone przez państwo i odpowiadają przed nim, jak ma to miejsce w przedsiębiorstwach państwowych będących własnością państwa w tych krajach.
- (257) W związku z tym pierwotne przypisanie gruntów ECJV za cenę zakupu niższą niż 1 USD/m² zgodnie z obowiązującymi ramami prawnymi z pewnością wiązało się z wkładem finansowym ze strony rządu Egiptu⁽⁹⁰⁾. Późniejsze przeniesienie gruntów między ECJV a przedsiębiorstwem TEDA było w rzeczywistości transakcją między powiązаныmi przedsiębiorstwami, opartą na cenie transferowej obejmującej te same podmioty po obu stronach transakcji.
- (258) Ponadto w odniesieniu do sprzedaży gruntów przez przedsiębiorstwo Egypt TEDA na rzecz przedsiębiorstwa Jushi Egypt Komisja zauważyła, że większościowym akcjonariuszem przedsiębiorstwa Egypt TEDA, będącym właścicielem 75 % udziałów, jest przedsiębiorstwo China Africa TEDA Investment Company, które również posiada większość miejsc w zarządzie przedsiębiorstwa TEDA. Ostatecznym organem kontrolującym przedsiębiorstwo China Africa TEDA Investment Company jest Chiński Bank Rozwoju, który został już wskazany jako organ publiczny. Ponadto samo przedsiębiorstwo TEDA opisuje swoją wizję i misję w następujący sposób: „Wizja: stać się inwestycyjnym i operacyjnym uczestnikiem międzynarodowego parku przemysłowego wspierającego Chiny, poczynsz od Egiptu, a skończywszy na Afryce, być może nawet na całym świecie. Misja: realizacja działań na rzecz chińskich przedsiębiorstw pozyskujących nowe rynki, a następnie realizacja procesu internalizacji chińskich przedsiębiorstw”⁽⁹¹⁾. W swoich publikacjach przedsiębiorstwo TEDA szczegółowo nawiązuje również do uwagi, motywacji i wsparcia ze strony MOFCOM i władz samorządowych Tiencinu w zakresie prowadzonej przez to przedsiębiorstwo działalności.

⁽⁸⁹⁾ Sprawozdanie Centrum Rozwoju i Badań Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej pt.: „Doświadczenia w zakresie zrównoważonego rozwoju w chińsko-egipskiej sueskiej strefie współpracy gospodarczej i handlowej”, 6 sierpnia 2019 r. („Sprawozdanie Rady Państwa”).

⁽⁹⁰⁾ Art. 38(bis A) ustawy nr 83/2002 ze zmianami z 2015 r.; art. 20(bis) i art. 28 ustawy nr 8/1997.

⁽⁹¹⁾ Dziesięcioletnie Sprawozdanie Podsumowujące TEDA (2008–2018), s. 4.

- (259) W związku z powyższymi rozważaniami Komisja ustaliła, że podmioty kontrolowane przez państwo, które zapewniły grunt przedsiębiorstwu Jushi Egypt, są organami publicznymi w rozumieniu art. 2 lit. b) w związku z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego. Działania podjęte przez przedsiębiorstwo TEDA pod bezpośrednią kontrolą rządu ChRL oraz w kontekście ścisłej współpracy między rządem Egiptu a rządem ChRL rzeczywiście można przypisać rządowi Egiptu, co wyjaśniono wcześniej w sekcji 3.2.3 w ramach pakietu preferencyjnego wsparcia dla producentów GFR w Egipcie.
- (260) Co więcej, Komisja ustaliła, że nawet gdyby podmioty kontrolowane przez państwo nie zostały uznane za organy publiczne – na podstawie dowodów przedstawionych w motywach 219–224, jak również dowodów odnoszących się do ścisłej współpracy między rządem ChRL a rządem Egiptu – uznano by, że rząd ChRL i rząd Egiptu powierzył i wyznaczył tym podmiotom wykonywanie funkcji, które zazwyczaj są przyznane władzy publicznej, w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego. W każdym przypadku zachowanie tych instytucji zostanie zatem przypisane rządowi Egiptu.
- (261) W następstwie ostatecznego ujawnienia zarówno rząd Egiptu, jak i producenci eksportujący stwierdzili, że Komisja nie może uznać działań chińskich organów publicznych lub podmiotów prywatnych, którym rząd ChRL powierzył lub wyznaczył pewne funkcje, za subsydia w rozumieniu rozporządzenia podstawowego, ponieważ działań tych nie można przypisać rządowi kraju pochodzenia lub wywozu.
- (262) Jak wspomniano już w motywach 258–262 powyżej, Komisja uznała jednak, że przedsiębiorstwo TEDA nie jest wyłącznie chińskim organem publicznym, ale również organem publicznym wspólnie kontrolowanym przez rząd ChRL i rząd Egiptu, oraz że działania prowadzone pod bezpośrednią kontrolą rządu ChRL – z uwagi na ścisłą współpracę między rządem ChRL a rządem Egiptu – można również przypisać rządowi Egiptu. W tym względzie Komisja zauważyła, że wśród akcjonariuszy przedsiębiorstwa TEDA znajdują się również państwowe egipskie organy publiczne, takie jak egipska administracja Kanału Sueskiego oraz Narodowy Bank Egiptu, które są reprezentowane w zarządzie przedsiębiorstwa TEDA. Pokazuje to, że rząd Egiptu był w stanie uznać i przyjąć działania przedsiębiorstwa TEDA. Ponadto, jak wspomniano w motywie 263 powyżej, nawet jeżeli przedsiębiorstwa TEDA nie uznano by za organ publiczny, Komisja uznała, że byłby to podmiot, któremu rząd ChRL i rząd Egiptu powierzyły lub wyznaczyły pewne funkcje.
- (263) Co więcej, oprócz zapewnienia gruntu w 2011 r., przedsiębiorstwo Jushi Egypt zakupiło sąsiednią działkę od egipskiego przedsiębiorstwa deweloperskiego w 2016 r. Z kolei ten egipski deweloper również kupił te grunty położone na tej samej działce, którą przyznano egipsko-chińskiej spółce joint venture w 1998 r. Komisja sprawdziła, czy rząd Egiptu powierzył lub wyznaczył egipskiemu deweloperowi zadanie polegające na przyznaniu gruntów przedsiębiorstwu Jushi Egypt na warunkach preferencyjnych w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego.
- (264) W tym kontekście Komisja zauważyła, że istniało wyraźne zaangażowanie władz Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego w transakcję sprzedaży na rzecz przedsiębiorstwa Jushi Egypt. W rzeczywistości egipski deweloper musiał sprzedać swoją działkę, ponieważ nie dysponował wystarczającymi środkami, aby zagospodarować te grunty zgodnie z klauzulami o zagospodarowaniu przemysłowym uwzględnionymi w pierwotnej umowie dotyczącej zakupu zawartej z rządem Egiptu. W tym kontekście w art. 3 umowy dotyczącej kupna przewidziano, że jeżeli „Główny Urząd ds. Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego o szczególnym charakterze nie zatwierdzi [umowy] w terminie sześciu miesięcy, Strona B (przedsiębiorstwo Jushi Egypt) będzie miała prawo uznać to za naruszenie umowy przez Stronę A (dewelопера), co automatycznie doprowadzi do rozwiązania przedmiotowej Umowy”. Ponadto art. 7 stanowi, że „Strona B składa do Głównego Urzędu ds. Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego o szczególnym charakterze pisemny wniosek o ustanowienie projektu przemysłowego przez Stronę B w imieniu Strony A i uzyskuje zgody [...] Główny Urząd ds. Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego o szczególnym charakterze wyraża zgodę na zarejestrowanie gruntów w imieniu Strony B, przeanalizowanie i zatwierdzenie ostatecznej umowy sprzedaży gruntu oraz złożenie w imieniu Strony B wniosku o zaświadczenie o prawie do użytkowania gruntów w biurze notarialnym”.
- (265) Rząd Egiptu wykorzystał zatem podmiot prywatny jako narzędzie do dokonania wkładu finansowego, w wyniku czego przedmiotowy podmiot prywatny nie miał możliwości wyboru i musiał sprzedać grunty przedsiębiorstwu Jushi Egypt po cenie i na innych warunkach określonych przez rząd Egiptu. Na podstawie powyższego Komisja stwierdziła, że państwo powierzyło lub wyznaczyło w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego przedmiotowemu egipskiemu deweloperowi zadanie polegające na realizowaniu polityki rządu również zapisanej w umowie o współpracy i przekazaniu gruntów przedsiębiorstwu Jushi Egypt po cenie preferencyjnej.

- (266) Komisja wezwała rząd Egiptu do przekazania danych statystycznych dotyczących cen gruntów w Strefie Ekonomicznej Kanału Sueskiego oraz informacji na temat procedur przetargowych dotyczących transakcji zakupu przez deweloperów. Rząd Egiptu nie mógł jednak przekazać żadnych danych statystycznych ani informacji na temat procedur przetargowych dotyczących omawianego okresu czy przedmiotowych transakcji. Rząd Egiptu był jedynie w stanie przekazać informacje dotyczące procedur przetargowych dotyczących przyznania TEDA prawa do użytkowania innej działki w 2016 r.
- (267) W następstwie ostatecznego ujawnienia rząd Egiptu i producenci eksportujący twierdzili, że Komisja opiera się na nieprawidłowych faktach, stwierdzając, że przedsiębiorstwo Wadi Degla jest podmiotem, któremu rząd Egiptu powierzył lub wyznaczył pewne funkcje. Uściślając, twierdzili oni, że:
- 1) przedsiębiorstwo Wadi Degla nie jest deweloperem, lecz producentem rur i łączników polietylenowych; oraz
  - 2) Główny Urząd ds. Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego nie brał udziału w negocjacjach między przedsiębiorstwem Jushi Egypt a przedsiębiorstwem Wadi Degla, lecz jedynie zatwierdził sprzedaż gruntu i złożył swoją pieczęć.
- (268) W odniesieniu do punktu pierwszego według informacji dostępnych dla Komisji na stronie internetowej przedsiębiorstwa ⁽⁹²⁾ Wadi Degla jest deweloperem nieruchomości realizującym projekty w różnych miejscach, w tym w Ajn Suchna, a nie producentem rur i łączników.
- (269) W odniesieniu do punktu drugiego Komisja przyznała, że przedsiębiorstwo Wadi Degla chciało sprzedać grunt między innymi dlatego, że nie zagospodarowało go zgodnie z zobowiązaniami prawnymi. Przedsiębiorstwo mogło jednak również sprzedać grunt na wolnym rynku za lepszą cenę. W toku dochodzenia ujawniono, że kierownictwo przedsiębiorstwa Jushi nie tylko wyjaśniło powody, dla których przedsiębiorstwo Wadi Degla chciało sprzedać grunt, lecz również wyraźnie wskazało, że w negocjacje dotyczące transakcji sprzedaży zaangażowany był Główny Urząd ds. Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego, ponieważ umowa została zatwierdzona przez przewodniczącego Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego.
- a) Wniosek
- (270) Ustalenia dokonane w ramach niniejszego dochodzenia pokazują, że ceny za przekazanie i nabycie gruntów w Strefie Ekonomicznej Kanału Sueskiego są wyznaczane przez egipskie władze, a sposób wyceny stosowany w Strefie Ekonomicznej Kanału Sueskiego nie jest przejrzysty. Grunty przyznano na warunkach preferencyjnych przez organy publiczne lub przez podmioty prywatne, którym państwo powierzyło lub wyznaczyło takie zadania.
- (271) Przyznawanie gruntów przez rząd Egiptu za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia należy zatem uznać za subsyduum w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iii) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego w formie dostarczenia towarów, co stanowi korzyść dla przedsiębiorstw będących odbiorcami.
- (272) Program jest szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ przekazywanie gruntów przedsiębiorstwom w strefie SETC za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia jest zastrzeżone dla niektórych przedsiębiorstw na konkretnym obszarze geograficznym.
- b) Obliczanie kwoty subsydiów
- (273) Kwotę subsydiu stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w okresie objętym dochodzeniem. Korzyść przyznaną odbiorcom oblicza się, uwzględniając różnicę między kwotą faktycznie zapłaconą przez producenta eksportującego za grunty oraz kwotą, którą należałoby zapłacić w zwykłej sytuacji na podstawie rynkowego poziomu referencyjnego. Korzyść płynącą z zakupu gruntów przez przedsiębiorstwo Jushi Egypt obliczono w sposób opisany w kolejnym motywie.
- (274) Rząd Egiptu nie był w stanie przekazać żadnych informacji ani danych statystycznych dotyczących cen zakupu gruntów. Rząd Egiptu dostarczył jedynie informacje na temat transakcji dotyczących użytkowania gruntów. W rzeczywistości w 2016 r. komitet ekspertów przeprowadził wycenę nieruchomości w celu opracowania mapy cenowej użytkowania gruntów w Strefie Ekonomicznej Kanału Sueskiego. Na podstawie tego badania określono średnią roczną wartość użytkowania gruntów w rozszerzonej Strefie Ekonomicznej Kanału Sueskiego. Z drugiej strony w 2016 r.

⁽⁹²⁾ <http://www.wadidegla.com/Wadi-Degla-Holding/en/spage/page/223> (ostatni dostęp 15.5.2020).

TEDA podpisała z MDC umowę dotyczącą użytkowania gruntów, aby jeszcze bardziej powiększyć istniejącą strefę SETC o 6 km². Komisja przemnożyła średnią roczną wartość użytkowania gruntów w Strefie Ekonomicznej Kanału Sueskiego przez okres umowy dotyczącej użytkowania gruntów zawartej z TEDA na zwiększenie strefy o 6 km². Komisja uznała, że kwota uzyskana w wyniku tego obliczenia stanowi całkowitą wartość zakupu niezagospodarowanych gruntów dla dewelopera.

- (275) Aby uwzględnić koszt poniesiony przez dewelopera, związany z zagospodarowaniem gruntów, na podstawie publicznie dostępnych informacji obliczono następnie koszt inwestycji TEDA na m². Zgodnie z tymi informacjami ⁽⁹³⁾ na poszerzonym obszarze 6 km² przewidywano inwestycje rzędu 230 mln USD. Dodano również zysk dewelopera.
- (276) Otrzymaną cenę za m² zagospodarowanego gruntu zastosowano do obszaru kupionego przez przedsiębiorstwo Jushi Egypt oraz porównano z faktycznie zapłaconą przez nie ceną zakupu. Cenę zakupu działki nabytej w 2011 r. obliczono poprzez uwzględnienie inflacji i zmian PKB w cenie z 2016 r. Zmiany te obliczono na podstawie poziomu inflacji i zmian PKB na mieszkańca według bieżących cen w USD dla Egiptu opublikowanych przez MFW dla 2016 r. Dla działki zakupionej w 2016 r. wprowadzono marżę zysku uwzględniającą dogodne dla nabywcy położenie geograficzne działki (obok istniejących zakładów Jushi Egypt).
- (277) Zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego dotyczącym przypisywania kwot subsydiów w odniesieniu do aktywów niepodlegających amortyzacji kwotę subsydiów przypisano do okresu objętego dochodzeniem poprzez zastosowanie w okresie objętym dochodzeniem dostępnego właściwego egipskiego oprocentowania kredytu i pożyczki, opublikowanego przez Bank Światowy ⁽⁹⁴⁾, do nieoprocentowanej pożyczki.
- (278) W następstwie ostatecznego ujawnienia przedsiębiorstwo Jushi Egypt twierdziło, że Komisja popełniła kilka błędów przy określaniu poziomu referencyjnego w odniesieniu do sprzedaży gruntu, a mianowicie:
- 1) wartość użytkowania w okresie trwania użytkowania nie jest porównywalna z wyłączną własnością gruntu, ponieważ użytkowanie z natury różni się od wyłącznej własności;
  - 2) hipotetyczna wycena gruntu zlecona przez Główny Urząd ds. Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego nie jest porównywalna z poziomem referencyjnym, ponieważ jest to cena hipotetyczna, po której Głównemu Urzędowi ds. Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego nie udało się sprzedać żadnej działki;
  - 3) pełna wartość prawa użytkowania działki gruntu nie jest roczną ceną użytkowania pomnożoną przez całkowity czas trwania użytkowania, lecz roczną ceną użytkowania podzieloną przez średni zwrot z inwestycji. Wynika to z tego, że początkowa roczna kwota użytkowania co roku straci na wartości z powodu inflacji. W związku z tym Komisja musi podzielić roczną cenę za metr kwadratowy w USD przez średni zysk oczekiwany przez przedsiębiorstwo TEDA za dany grunt;
  - 4) wynoszący 230 mln USD koszt inwestycji ogłoszony przez przedsiębiorstwo TEDA Egypt składa się z ceny użytkowania gruntu oraz inwestycji związanych z budową terenów mieszkalnych, usługowych i fabryk. Na działkach zakupionych przez przedsiębiorstwo Jushi Egypt nic takiego się nie znajdowało, ponieważ przedsiębiorstwo Jushi Egypt zakupiło pusty grunt;
  - 5) do przeliczenia poziomu referencyjnego z USD na EGP Komisja musi zastosować kursy walutowe obowiązujące w momencie sprzedaży.
- (279) W odniesieniu do punktu pierwszego Komisja przyznała, że wyłączna własność różni się od użytkowania, ale ponieważ rząd Egiptu nie był w stanie przekazać żadnych informacji ani danych statystycznych dotyczących cen zakupu gruntów, Komisja uznała, że są to najlepsze dostępne informacje umożliwiające określenie poziomu referencyjnego.
- (280) W odniesieniu do punktu drugiego Komisja przypomniała, że przedmiotową wycenę uzyskano na podstawie niezależnego badania zleconego przez rząd Egiptu, w którym podano wartość rzeczywistą gruntu, tj. cenę, po jakiej powinien być sprzedany w normalnych warunkach. To, że rząd Egiptu nie sprzedał działek po tej cenie, nie wpływa na ich wartość rzeczywistą.

⁽⁹³⁾ Public Go-Global Service of the Department of Commerce of Guangdong Province, <http://go.gdcom.gov.cn/article.php?typeid=31&contentid=13961> (ostatni dostęp 2.1.2020), a także „China-Egypt TEDA Suez Economic and Trade Cooperation Zone”, prezentacja dostępna pod adresem <http://www.bern-cci.ch/export/fr1/marche.html> (ostatni dostęp 2.1.2020).

⁽⁹⁴⁾ Sprawozdanie Banku Światowego „Doing Business in Egypt 2020” [„Prowadzenie działalności gospodarczej w Egipcie”].

- (281) W odniesieniu do punktu trzeciego Komisja uznała, że wartość użytkowania zazwyczaj określa się jako procent wartości rynkowej aktywów bazowych (tj. wartości wyłącznej własności) w zależności od czasu trwania użytkowania, tj. im dłuższe jest użytkowanie, tym wartość użytkowania jest bliższa wartości wyłącznej własności. Ponieważ wyłączna własność gruntu jest z definicji nieokreślona w czasie, poziom referencyjny obliczony przez Komisję poprzez pomnożenie rocznej stawki za użytkowanie przez 50 lat zawsze będzie niższy niż rzeczywista wartość wyłącznej własności. Ponadto Komisja zauważyła, że w konkretnym przypadku umowy dotyczącej użytkowania gruntów podpisanej przez przedsiębiorstwo TEDA w 2016 r. pełną kwotę za użytkowanie należy zapłacić w formie ryczałtu w dniu nabycia prawa użytkowania. Ponieważ w praktyce nie było rocznej dzierżawy jako takiej, twierdzenie to staje się nieważne.
- (282) W odniesieniu do punktu czwartego Komisja zauważyła, że przedsiębiorstwo Jushi Egypt faktycznie zakupiło grunt, na którym nie znajdowały się żadne budynki. Grunt ten był już jednak podłączony do wszystkich niezbędnych mediów, dróg, kanalizacji, oświetlenia publicznego, był objęty ochroną, a także znajdowały się na nim inne obiekty infrastruktury usługowej zapewnione przez przedsiębiorstwo TEDA. Ceny za działkę w dobrze połączonej i zagospodarowanej strefie nie można porównywać z ceną pustego kawałka pustyni. Ponadto dochody deweloperów nieruchomości, takich jak przedsiębiorstwo TEDA, pochodzą zwykle ze sprzedaży gruntu i wynajmu budynków i infrastruktury udostępnianych w strefie. Jeżeli do ceny rynkowej gruntu nie wliczano by kosztu jego zagospodarowania, nie byłoby żadnej zachęty do inwestycji dla deweloperów.
- (283) W odniesieniu do ostatniego punktu Komisja zwróciła uwagę, że dostosowała ceny z 2016 r. w oparciu o rzeczywiste zmiany PKB Egiptu od 2011 r. Oznacza to, że inflację spowodowaną dewaluacją EGP w stosunku do USD uwzględniono już w korekcie PKB. Dalsze korekty związane ze zmianami kursu walutowego skutkowałyby zatem podwójnym liczeniem.
- (284) W oparciu o powyższe argumenty twierdzenia przedsiębiorstwa zostały odrzucone.
- (285) Wszystkie stwierdzone subsydia zostały ustalone w odniesieniu do całkowitego obrotu przedsiębiorstwa. Wspomnianą kwotę subsydium przydzielono następnie do kwoty obrotu produktu objętego postępowaniem sprzedawanego do Unii Europejskiej.
- (286) Kwota subsydium określona w odniesieniu do przyznawania gruntów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia wyniosła 2,02 %.

3.5. Dochody utracone

3.5.1. Dochody utracone w związku z programami zwolnień z podatków bezpośrednich i ulg w zakresie podatków

- (287) W następstwie ujawnienia tymczasowych ustaleń oraz ostatecznego ujawnienia rząd Egiptu i producent eksportujący zauważyli, że szczególnie zasada podatkowa z 2016 r. dotycząca traktowania strat z tytułu różnic kursowych jako uszczuplenia dochodów podatkowych nie może stanowić subsydium, ponieważ nie stanowi ona przyznania korzyści i nie jest szczególnie. Po pierwsze, z uwagi na fakt, że tę zasadę podatkową przyjęto, aby skompensować stratę spowodowaną przez rząd, nie przyznaje się żadnych korzyści. Po drugie – ponieważ wszystkie podmioty, które również w podobnym stopniu poniosły tę stratę spowodowaną przez rząd, mogły skorzystać z takiego traktowania podatkowego – programu tego nie można uznać za szczególnie.
- (288) Komisja przyznała w swoich wstępnych ustaleniach, że zasadniczo prawodawstwo to miało zastosowanie do wszystkich przedsiębiorstw w Egipcie i miało skompensować negatywne skutki dewaluacji egipskiej waluty. Komisja stwierdziła jednak, że przedsiębiorstwa ukierunkowane głównie na wywóz i prowadzące działalność niemal wyłącznie w zagranicznych walutach, takich jak dolar amerykański czy euro, odniosły również nieproporcjonalne korzyści z tych przepisów. Przedsiębiorstwa te rzeczywiście nie poniosły żadnych znaczących faktycznych strat w wyniku dewaluacji EGP, ponieważ straty z tytułu różnic kursowych w USD poniesione na zakupach/zobowiązaniach można było skompensować zyskami z tytułu różnic kursowych w przypadku sprzedaży w USD. W rezultacie – zamiast kompensowania straty spowodowanej przez rząd – w ramach tych przepisów powstała korzyść podatkowa w szczególności dla tego rodzaju przedsiębiorstw. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.
- (289) Wobec powyższego potwierdza się niniejszym motywy 93–102 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

3.5.2. Dochody utracone w związku z programami w zakresie podatków pośrednich i należności celnych przywozowych

3.5.2.1. Zwolnienia z podatku VAT oraz obniżki przywozowych taryf celnych za stosowanie urzędzeń pochodzących z przywozu

a) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (290) W następstwie ujawnienia tymczasowych ustaleń rząd Egiptu i producenci eksportujący podnieśli różne kwestie. Po pierwsze, powodem, dla którego istnieją obecnie utracone dochody w odniesieniu do traktowania podatkowego stosowanego wobec przedsiębiorstwa Jushi Egypt w ramach Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego, nie jest to, że w przeszłości nie zawsze otrzymywały one pełne i terminowe zwroty podatku VAT od rządu Egiptu (gdy przedsiębiorstwa te nie znajdowały się w Strefie Ekonomicznej Kanału Sueskiego).
- (291) Po drugie, zamiast porównywać zakwestionowane traktowanie podatkowe z egipskimi przepisami dotyczącymi VAT w odniesieniu do przywozu sprzętu i surowców Komisja porównała zakwestionowane traktowanie podatkowe z hipotetycznym traktowaniem podatkowym ekstrapolowanym na podstawie sytuacji przedsiębiorstwa Jushi Egypt przed przystąpieniem do Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego.
- (292) Po trzecie, podczas wizyty weryfikacyjnej Komisja nie zadała rządowi Egiptu żadnych pytań dotyczących administrowania systemem VAT w Egipcie ani nie omówiła z nim tej kwestii.
- (293) Po czwarte, rząd Egiptu przypomniał, że w art. 27 porozumienia SCM wzywa się do specjalnego i zróżnicowanego traktowania krajów rozwijających się będących członkami WTO. Komisja nie powinna zatem karać za to, że rząd Egiptu nie zawsze dysponował środkami umożliwiającymi terminową spłatę należnej nadwyżki VAT.
- (294) Po piąte, rząd Egiptu przypomniał, iż ustalonym przez Komisję poziomem referencyjnym dla subsydiów jest sytuacja przedsiębiorstw przed przystąpieniem do Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego. Przedsiębiorstwa, które nie znajdują się w Strefie Ekonomicznej Kanału Sueskiego, otrzymują ostatecznie od rządu Egiptu część zapłaconego VAT, choć nie w terminie i nie w całości. Dlatego pełna kwota VAT zazwyczaj należna nie mogła stanowić korzyści, ponieważ przedsiębiorstwo Jushi Egypt powinno otrzymać część tego należnego VAT z powrotem od rządu Egiptu. Ponadto ponieważ saldo nadwyżek VAT przedsiębiorstwa Jushi Egypt obecnie zmniejsza się z uwagi na fakt, że przedsiębiorstwo Jushi Egypt otrzymuje więcej należności z tytułu VAT, pełna kwota VAT zazwyczaj należna zostałaby częściowo skompensowana z należności z tytułu VAT. Co więcej, na początku 2020 r. rząd Egiptu rozliczył i potrącił z nadwyżek VAT kwoty należne z tytułu VAT od przywozu za lata 2017–2018 od przedsiębiorstwa Jushi Egypt. W rezultacie nie ma już korzyści.
- (295) Ponadto – ponieważ Komisja słusznie uznała, że nie należało uiszczać żadnych należności celnych przywozowych w odniesieniu do materiałów do produkcji produktów wywożonych – Komisja powinna była zastosować tę samą argumentację w odniesieniu do VAT od materiałów do produkcji produktów wywożonych. Wynika z tego, że – aby obliczyć korzyści – Komisja musi przypisać kwotę VAT należną w okresie objętym dochodzeniem do ilości materiałów wykorzystanych do produkcji towarów sprzedawanych wyłącznie na rynku krajowym.
- (296) W odpowiedzi na te twierdzenia Komisja chciałaby wyjaśnić, że jej celem nie jest ukaranie rządu Egiptu za brak środków ani krytykowanie systemu VAT w Egipcie. Jednocześnie Komisja zauważyła, że w tym kontekście art. 27 porozumienia SCM nie odgrywa żadnej roli w twierdzeniu rządu Egiptu. Najistotniejszym przepisem mającym zastosowanie w postępowaniu w sprawie cła wyrównawczego jest art. 27 ust. 10 dotyczący jedynie niektórych progów *de minimis*, podczas gdy pozostałe przepisy art. 27 dotyczą głównie subsydiów wywozowych krajów rozwijających się. W tym przypadku rząd Egiptu opiera się na art. 27, aby uzasadnić brak wypłaty nadwyżki VAT podatnikom, w odniesieniu do czego przepis ten jest nieistotny.
- (297) Jeśli chodzi o twierdzenie dotyczące wniosków o udzielenie informacji na temat systemu VAT, Komisja zwracała się o udzielenie informacji na temat funkcjonowania systemu VAT w Egipcie od początku dochodzenia za pośrednictwem kwestionariusza. Ponadto podczas wizyty weryfikacyjnej zadano również ogólne pytania dotyczące kwoty podatków pobranych od producentów eksportujących. W związku z tym Komisja uznała, że otrzymała wystarczające informacje podczas dochodzenia w sprawie ram VAT jako takich.

- (298) Komisja zauważyła jednak, że traktowanie w zakresie VAT jest inne w przypadku przedsiębiorstw w Strefie Ekonomicznej Kanału Sueskiego. Przedsiębiorstwa w Strefie Ekonomicznej Kanału Sueskiego faktycznie nie muszą płacić VAT z góry („scenariusz 1”). Z kolei porównywalnie usytuowani podatnicy, a mianowicie spółki spoza Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego, muszą płacić VAT z góry („scenariusz 2”). To, czy VAT ten jest ostatecznie należny lub czy ma zostać zwrócony, jest w tym momencie nieistotne. Istotne jest, że w scenariuszu 1 rząd Egiptu nie uzyska początkowo żadnych dochodów, natomiast uzyska początkowo takie dochody we wszystkich przypadkach w scenariuszu 2.
- (299) Zgodnie z odpowiednimi ramami normatywnymi w Egipcie w dniu rozliczenia ostateczna kwota rozliczenia byłaby należna przedsiębiorstwom w scenariuszu 1, podczas gdy część dochodu pobranego przez rząd Egiptu wróciłaby do przedsiębiorstw w scenariuszu 2 (w przypadku konieczności zwrotu VAT). Jeżeli ten proces rozliczania działałby sprawnie i niezawodnie, korzyść wynikająca z braku konieczności płacenia z góry w scenariuszu 1 byłaby równa korzyści w zakresie przepływów pieniężnych przez cały okres potrzebny na spłatę. W tej kwestii Komisja zauważyła, że ustawy termin takiego rozliczenia wynosi 6 miesięcy od powstania nadwyżki.
- (300) Komisja ustaliła jednak, że w praktyce rozliczenie i odpowiadający jej zwrot dla przedsiębiorstw działających w Egipcie w ramach scenariusza 2 odbywały się w najlepszym przypadku z bardzo dużymi opóźnieniami, a kryteria uzyskania zwrotu były niejasne. Komisja zauważyła w tym kontekście, że rząd Egiptu nie kwestionował tego faktu jako takiego. Korzyść w zakresie przepływów pieniężnych dla przedsiębiorstw w Strefie Ekonomicznej Kanału Sueskiego wynika zatem z tego, że rząd Egiptu nie pobiera od przedsiębiorstw w Strefie Ekonomicznej Kanału Sueskiego żadnego dochodu z tytułu VAT do czasu ostatecznego rozliczenia, którego data jest niepewna (scenariusz 1), w przeciwieństwie do przedsiębiorstw poza Strefą Ekonomiczną Kanału Sueskiego, gdzie dochody są pobierane natychmiast i zwracane w znacznie późniejszym, niepewnym terminie (scenariusz 2). W rezultacie w porównaniu z przedsiębiorstwami poza Strefą Ekonomiczną Kanału Sueskiego przedsiębiorstwa w Strefie Ekonomicznej Kanału Sueskiego korzystają z preferencyjnego traktowania w zakresie VAT. Kwota niepobrana przez rząd Egiptu od przedsiębiorstw w Strefie Ekonomicznej Kanału Sueskiego stanowi dochód utracony lub niepobraną w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego.
- (301) Aby dodatkowo zobrazować tę sytuację, Komisja – oprócz odpowiednich ram VAT w Egipcie – przeanalizowała również sytuację producentów eksportujących przed przystąpieniem i po przystąpieniu do Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego. Przed przystąpieniem do Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego ich sytuacja była porównywalna do sytuacji przedsiębiorstw spoza Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego podczas okresu objętego dochodzeniem, zgodnie ze scenariuszem 2. W tym względzie rząd Egiptu nie zakwestionował tego, że zanim przedsiębiorstwo Jushi Egypt przystąpiło do Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego, zgromadziło ono bardzo dużą nadwyżkę VAT oraz że rząd Egiptu nie był w stanie zwrócić tej kwoty. Zaistniała przed przystąpieniem do Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego sytuacja przedsiębiorstwa Jushi Egypt w zakresie nadwyżki VAT wskazuje zatem, że opisana w poprzednim motywie sytuacja jest zgodna z rzeczywistością w przypadku przedsiębiorstw poza Strefą Ekonomiczną Kanału Sueskiego w okresie objętym dochodzeniem.
- (302) W odniesieniu do piątej kwestii podniesionej przez rząd Egiptu i producentów eksportujących ostateczne miejsce przeznaczenia towarów, na które nakłada się VAT, oraz to, że przedsiębiorstwo Jushi Egypt mogło z czasem skompensować niektóre należności z tytułu podatku VAT swoją pierwotną nadwyżką VAT, nie zmieniają ustaleń Komisji, ponieważ nie mają one wpływu na początkowe różnice w traktowaniu przedsiębiorstw w strefie i poza nią, a w każdym razie kompensaty te nie są związane z aktywnym zwrotem przez rząd Egiptu, ale raczej z zobowiązaniem z tytułu podatku VAT zaciągniętym przez dane przedsiębiorstwo.
- (303) Komisja przyjęła do wiadomości, że nowe przepisy w sprawie VAT w Egipcie uchwalono na krótko przed okresem objętym dochodzeniem oraz że przepisy wykonawcze w okresie objętym dochodzeniem jeszcze w pełni nie obowiązywały. W świetle tego etapu przejściowego Komisja zrozumiała argument rządu Egiptu, że okres rozliczeniowy dotyczący zwrotów VAT może być znacznie wydłużony, biorąc pod uwagę to, że Egipt jest krajem rozwijającym się o niedostatecznej liczbie pracowników administracyjnych odpowiedzialnych za nowy system oraz doświadczającym możliwych braków budżetowych, które utrudniają dokonywanie zwrotów VAT w określonym terminie. Dlatego, uwzględniając te wyjątkowe i – miejmy nadzieję – przejściowe okoliczności panujące w Egipcie, przy obliczaniu korzyści w zakresie zwolnień z VAT Komisja postanowiła uwzględnić jedynie korzyści w zakresie przepływów pieniężnych dla producenta eksportującego. Metodę obliczeń korzyści opisaną w motywie 258 odpowiednio dostosowano.

- (304) W następstwie ostatecznego ujawnienia skarżący stwierdził, że zgodnie z ustaleniami Komisji przedsiębiorstwa spoza Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego otrzymały zwroty VAT i podatku „w najlepszym przypadku z bardzo dużymi opóźnieniami” oraz zgodnie z niejasnymi kryteriami, czego rząd Egiptu nie zakwestionował. W ich rozumieniu w odniesieniu do każdego wniosku o zwrot złożonego do władz egipskich ocenę przeprowadza i decyzję podejmuje komisja rządowa ustanowiona specjalnie w celu rozpatrywania wniosków o zwrot. W takich okolicznościach i w związku z tym, że rząd Egiptu podkreśla, iż Egipt jest krajem rozwijającym się i jego systemy są dalekie od ideału, należy uznać, że proces zwrotu ma charakter wysoce biurokratyczny i arbitralny oraz że tylko przedsiębiorstwa mające niezbędne powiązania polityczne otrzymują zwrot w rozsądnym terminie lub w ogóle go otrzymują. Zdaniem skarżącego w dokumentacji udostępnionej do wglądu nie ma dowodów na to, że „normalne” przedsiębiorstwa, tj. bez powiązań politycznych, w ogóle otrzymują zwrot VAT lub należności celnych przywozowych (lub otrzymują je w jakimkolwiek rozsądnym terminie). Fakt, że w 2020 r. przedsiębiorstwo Jushi Egipt w końcu otrzymało zwrot należności celnych przywozowych i VAT zapłaconych przed włączeniem do Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego, nie stanowi takiego dowodu, ale raczej potwierdza wniosek, że tylko powiązania polityczne umożliwiają przedsiębiorstwom uzyskanie zwrotów. Innymi słowy, Komisja powinna traktować zarówno zwolnienie obowiązujące w Strefie Ekonomicznej Kanału Sueskiego, jak i zwrot, który przedsiębiorstwo Jushi Egipt otrzymało za okresy, w których nie należało jeszcze do Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego, jako subsydia w formie dochodów utraconych.
- (305) W tej kwestii Komisja przypomniała, że przy obliczaniu korzyści w zakresie zwolnień z VAT postanowiła uwzględnić jedynie korzyści w zakresie przepływów pieniężnych dla producentów eksportujących, ponieważ nowe przepisy w sprawie VAT w Egipcie uchwalono na krótko przed okresem objętym dochodzeniem, a przepisy wykonawcze w okresie objętym dochodzeniem jeszcze w pełni nie obowiązywały. W świetle tego etapu przejściowego Komisja zrozumiała argument rządu Egiptu, że okres rozliczeniowy dotyczący zwrotów VAT może być znacznie wydłużony, biorąc pod uwagę to, że Egipt jest krajem rozwijającym się o niedostatecznej liczbie pracowników administracyjnych odpowiedzialnych za nowy system oraz doświadczającym możliwych braków budżetowych, które utrudniają dokonywanie zwrotów VAT w określonym terminie. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (306) W związku z powyższym i wobec braku innych uwag Komisja potwierdziła swoje ustalenia przedstawione w motywach 53–66 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- b) Obliczanie kwoty subsydiów
- (307) Biorąc pod uwagę dochód utracony w formie faktycznego zwolnienia z VAT, korzyść obliczono początkowo według pełnej kwoty VAT zazwyczaj należnej, jednak nieuiszczonej w okresie objętym dochodzeniem z tytułu zakupów urzędów pochodzących z przywozu (w okresie objętym dochodzeniem). Jak wspomniano w motywie 256 powyżej, w następstwie uwagi dotyczącej ujawnienia tymczasowych ustaleń przy obliczaniu korzyści w zakresie zwolnień z VAT Komisja postanowiła jednak uwzględnić jedynie korzyści w zakresie przepływów pieniężnych dla producentów eksportujących. Metodę obliczeń korzyści odpowiednio dostosowano. W rezultacie korzyść w zakresie przepływów pieniężnych wynikającą z potrącenia VAT u źródła uznano za równoważną średniemu oprocentowaniu depozytów w Egipcie w okresie objętym dochodzeniem (12,03 %) zastosowanemu w stosunku do kwot VAT, które potrącono u źródła w odniesieniu do towarów zakupionych od 2017 r.
- (308) Zmieniona kwota subsydium ustalona w odniesieniu do tego rodzaju subsydiów dotyczących maszyn przyznanych w okresie objętym dochodzeniem na rzecz producentów eksportujących wyniosła 0,02 % w odniesieniu do zwolnień z VAT i 0,17 % w odniesieniu do zwolnień z przywozowych taryf celnych.

3.5.2.2. Zwolnienia z VAT oraz zwolnienia z przywozowych taryf celnych za stosowanie materiałów wsadowych w wywożonych wyrobach gotowych

a) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (309) W następstwie ujawnienia tymczasowych ustaleń rząd Egiptu i producent eksportujący twierdzili, że przedsiębiorstwo Jushi Egipt złożyło depozyt na poczet należności celnych na początku 2019 r. Przedstawili również dodatkowe dowody, zgodnie z którymi rozliczono i zapłacono wszystkie należności celne za lata 2017 i 2018. Ponadto twierdzili, że nawet gdyby w 2020 r. nie rozliczono kwot należnych z tytułu ceł, Komisja nie może oczekiwać idealnej administracji podatkowej od kraju rozwijającego się, jakim jest Egipt. W tym względzie rząd Egiptu wykazał szczególną staranność przy ustanawianiu systemu zwrotu ceł przywozowych dla przedsiębiorstwa Jushi Egipt, ponieważ sporządził i monitorował sprawozdania dotyczące konsumpcji już w ciągu kilku miesięcy po przystąpieniu przedsiębiorstwa Jushi Egipt do Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego. Trzy lata później rząd Egiptu odzyskał wszystkie należności celne i VAT od przedsiębiorstw Jushi Egipt. W rezultacie rząd Egiptu stwierdził, że stosował właściwy system zwrotu ceł przywozowych, aby nie dochodziło do nadmiernych umorzeń.

- (310) Ponadto według rządu Egiptu, zgodnie z art. 377 egipskiego Kodeksu cywilnego oraz orzeczeniem sądu monetarnego nr 915/43, rząd Egiptu ma 5 lat na odzyskanie należności celnych przywózowych. W związku z tym przed upływem tego okresu nie mogło być mowy o utraconych dochodach od rządu Egiptu, ponieważ rząd Egiptu nadal był uprawniony do terminowego odzyskania należnych cel i dokonał takiego odzyskania.
- (311) Co więcej, przedsiębiorstwo Jushi Egypt twierdziło, że na podstawie egipskiego prawa sprzedaż na rzecz Hengshi Egypt, przedsiębiorstwa dokonującego zakupu GFR od Jushi Egypt i również mającego siedzibę w Strefie Ekonomicznej Kanału Sueskiego, pod względem należności celnych przywózowych od surowców traktuje się tak samo jak sprzedaż eksportową, ponieważ przedsiębiorstwo Hengshi Egypt znajduje się w Strefie Ekonomicznej Kanału Sueskiego. Ponadto przedsiębiorstwo Hengshi Egypt nie prowadziło żadnej sprzedaży krajowej, ponieważ wywoziło całą swoją produkcję. W rezultacie, gdyby przedsiębiorstwo Jushi Egypt nie zostało zwolnione z należności celnych przywózowych od surowców, wciąż nie poniosłoby ono należności celnych przywózowych od surowców w przypadku sprzedaży na rzecz Hengshi Egypt.
- (312) Komisja dokonała przeglądu przedstawionych dowodów dotyczących zapłaty należności celnych i stwierdziła, że rząd Egiptu rozpoczął weryfikację w pomieszczeniach producenta eksportującego pod koniec 2019 r. z uwagi na dochodzenie Komisji. W wyniku tej weryfikacji rząd Egiptu odzyskał od przedsiębiorstwa pewną kwotę należności celnych od przywożonych materiałów za lata 2017, 2018 i 2019. Na podstawie przedstawionych dowodów i z uwagi na brak możliwości zweryfikowania tych nowych dowodów na miejscu z powodu ograniczeń w zakresie podróży związanych z pandemią COVID-19 Komisja przyjęła ten argument i zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego odjęła zapłaconą kwotę należności celnych od przywożonych materiałów dotyczącą okresu objętego dochodzeniem.
- (313) Komisja nie uznała jednak, aby te rozliczenia podważały ustalenia dotyczące programu subsydiów jako takie. W tej kwestii Komisja zauważyła, że odzyskiwanie należności celnych rozpoczęło się ze względu na działania Komisji związane z dochodzeniem, a nie w wyniku stosowania własnych ram rządu Egiptu dotyczących monitorowania i weryfikacji poboru należności celnych. Rząd Egiptu nie kwestionował również tego, że w okresie objętym dochodzeniem takie ramy nie obowiązywały. Odnośnie do tymczasowego charakteru braku monitorowania i weryfikacji Komisja zauważyła, że chociaż przedsiębiorstwo Jushi Egypt przystąpiło do Strefy Ekonomicznej Kanału Sueskiego dopiero w 2017 r., ostatniej zmiany legislacyjnej ram poboru należności celnych dokonano już w 2015 r., kiedy to odpowiedzialność za pobieranie należności celnych przekazano Głównemu Urzędowi ds. Strefy Ekonomicznej. Ponadto w szczegółowym sprawozdaniu organu celnego, przekazanym przez rząd Egiptu jako załącznik I do jego uwag dotyczących ujawnienia tymczasowych ustaleń, potwierdzono, że ogólne przepisy dotyczące poboru należności celnych obowiązują już od 2006 r. W związku z tym rząd Egiptu miał wystarczająco dużo czasu, aby wdrożyć prawidłowo funkcjonujący system poboru należności celnych.
- (314) Jeżeli chodzi o sprzedaż prowadzoną przez Jushi Egypt na rzecz Hengshi Egypt, Komisja zauważyła, że sprzedaż materiałów do produkcji między przedsiębiorstwami znajdującymi się w specjalnej strefie nigdy nie podlega żadnemu opodatkowaniu, co pokazuje, że Strefa Ekonomiczna Kanału Sueskiego jest strefą specjalną charakteryzującą się szeregiem cech, które odróżniają ją od innych stref.
- (315) W związku z tym fakt, że przedsiębiorstwo Hengshi Egypt prowadzi jedynie sprzedaż eksportową, jest w tym sensie nieistotny i nie zmienia wniosków Komisji. Dlatego odrzucono argumenty rządu Egiptu i producenta eksportującego dotyczące ogólnej ważności ustaleń Komisji oraz w szczególności sprzedaży na rzecz przedsiębiorstwa Hengshi Egypt.
- (316) W następstwie ostatecznego ujawnienia skarżący stwierdził, że nie jest to przypadek, w którym rząd kończy określony program subsydiów w wyniku dochodzenia antysubsydyjnego i w związku z tym program ten nie jest już dostępny. Zdaniem skarżącego rząd Egiptu po prostu pobrał środki pieniężne od Jushi Egypt w celu zapewnienia temu przedsiębiorstwu korzyści w unijnym dochodzeniu, ale bez wprowadzania odpowiednich ram poboru. Ponieważ nie istnieją ramy prawne, nie można zapewnić, aby rząd Egiptu pobierał przyszłe należności celne i VAT od Jushi Egypt *suo moto*, ani nawet aby rząd Egiptu nie zwrócił pobranych środków pieniężnych przedsiębiorstwu Jushi Egypt od razu po zakończeniu dochodzenia Komisji. Innymi słowy, w kontekście umowy o współpracy między Chinami a Egiptem działania rządu Egiptu po prostu odzwierciedlają ustalony i trwający wzorzec korzyści *ad hoc* przyznanych przedsiębiorstwu Jushi Egypt i w żaden sposób nie usprawiedliwiają innej wyceny korzyści otrzymanej przez Jushi Egypt.
- (317) W tej kwestii Komisja przypomniała, że dokonała przeglądu przedstawionych dowodów dotyczących zapłaty należności celnych, a na podstawie przedstawionych dowodów i z uwagi na brak możliwości zweryfikowania tych nowych dowodów na miejscu z powodu ograniczeń w zakresie podróży związanych z pandemią COVID-19 Komisja przyjęła ten argument i zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego odjęła zapłaconą kwotę należności celnych od przywożonych materiałów dotyczącą okresu objętego dochodzeniem. Ponadto nie jest

prawdą, że nie istnieją żadne ramy prawne, o czym świadczy podstawa prawna opisana w motywie 70 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Co więcej, jak wyjaśniono w motywach 78–82 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, ustawodawstwo jest obecnie wdrażane. Ponadto argumentów, że rząd Egiptu zwróci pobrane środki pieniężne przedsiębiorstwu Jushi Egypt, nie poparto żadnymi dowodami. Dlatego też powyższe argumenty zostały odrzucone.

- (318) W następstwie ostatecznego ujawnienia przedsiębiorstwo Jushi Egypt powtórzyło te same uwagi w odniesieniu do obliczania zwolnień z VAT i należności celnych przywózowych, ignorując faktyczne informacje i wyjaśnienia ujawnione przez Komisję. Ponieważ do przedstawionych uwag już się odniesiono, nie było potrzebne dalsze wyjaśnienie.
- (319) W związku z powyższym i wobec braku innych uwag Komisja potwierdziła swoje ustalenia przedstawione w motywach 69–86 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

b) Obliczanie kwoty subsydiów

- (320) W następstwie ujawnienia tymczasowych ustaleń Komisja dostosowała metodę obliczeń korzyści wynikającej z faktycznego zwolnienia z VAT, jak wspomniano w motywie 256 powyżej. W rezultacie korzyść w zakresie przepływów pieniężnych wynikająca z potrącenia VAT u źródła uznano za równoważną średniemu oprocentowaniu depozytów w Egipcie w okresie objętym dochodzeniem (12,03 %) zastosowanemu w stosunku do kwot VAT, które potrącono u źródła w odniesieniu do materiałów zakupionych od 2017 r., oraz obliczonemu *pro rata* dla kwot VAT, które potrącono u źródła w okresie objętym dochodzeniem. Ponieważ żadne informacje dotyczące ilości materiałów zakupionych przed okresem objętym dochodzeniem nie były dostępne, Komisja uznała, że ilość ta była równa ilości ustalonej w okresie objętym dochodzeniem skorygowanej o różnicę kosztów sprzedanych w tych dwóch okresach towarów.
- (321) Kwota subsydium ustalona w odniesieniu do tego rodzaju subsydiów dotyczących materiałów przyznanych w okresie objętym dochodzeniem na rzecz producentów eksportujących wyniosła 1,08 % w odniesieniu do zwolnień z VAT i 0,24 % w odniesieniu do zwolnienia z przywózowych taryf celnych.

3.6. Wniosek dotyczący subsydiowania

- (322) Ostateczne stopy subsydiowania dotyczące zestawu środków opisanych powyżej, wyrażone jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Tabela 1

Ostateczne stopy subsydiowania

Przedsiębiorstwo	Ostateczna stopa subsydiowania
Jushi Egypt for Fiberglass Industry S.A.E.	13,1 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	13,1 %

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu Unii i produkcji unijnej

- (323) Wobec braku uwag dotyczących definicji przemysłu Unii i unijnej produkcji, Komisja potwierdziła swoje wnioski zawarte w motywach 106–109 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.2. Konsumpcja w Unii

- (324) Wobec braku uwag w odniesieniu do konsumpcji w Unii Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywach 110–112 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.3. Przywóz z Egiptu i podcięcie cenowe

- (325) Komisja otrzymała uwagi od egipskiego producenta eksportującego Jushi Egypt w odniesieniu do podcięcia cenowego po ujawnieniu tymczasowych ustaleń.

- (326) Przedsiębiorstwo Jushi Egypt zauważyło, że gdy Komisja obliczała podcięcie cenowe, usunęła koszty sprzedaży i uzasadnioną kwotę zysku z ceny sprzedaży jego powiązanych przedsiębiorstw handlowych niezależnemu klientowi w Unii.
- (327) Przedsiębiorstwo Jushi Egypt stwierdziło, że uznało tę metodykę za niezgodną z wyrokiem Sądu w sprawie T-301/16, Jindal Saw Ltd i Jindal Saw Italia SpA przeciwko Komisji Europejskiej, pkt 187 („Jindal Saw”) ⁽⁹⁵⁾.
- (328) Komisja nie zgodziła się ze znaczeniem, jakie przedsiębiorstwo Jushi Egypt nadało w przedmiotowej sprawie wyrokowi w sprawie Jindal Saw. W sprawie Jindal Saw Sąd Unii Europejskiej uznał, że Komisja popełniła błąd polegający na tym, że odjęła koszty sprzedaży powiązanych importerów Jindal w Unii od sprzedaży pierwszym niezależnym nabywcom, natomiast koszty sprzedaży powiązanych podmiotów handlowych przemysłu Unii nie zostały odjęte od cen sprzedaży przemysłu Unii pierwszym niezależnym klientom.
- (329) W związku z tym Sąd stwierdził, że obie ceny nie zostały porównane symetrycznie na tym samym poziomie handlu w sytuacji, w której obaj producenci eksportujący w większości prowadzili sprzedaż do Unii poprzez powiązane podmioty zajmujące się sprzedażą, w porównaniu z sytuacją, w której producenci unijni sprzedawali produkt objęty postępowaniem.
- (330) Komisja zauważyła, że porównanie przedmiotowej sprawy ze sprawą Jindal nie jest właściwe, ponieważ odpowiednia konfiguracja sprzedaży eksportowej jest odmienna. Podczas gdy sprzedaż grupy Jushi to przede wszystkim sprzedaż bezpośrednia z Egiptu do pierwszego niezależnego klienta w Unii, w sprawie Jindal prawie cała sprzedaż eksportowa tego producenta eksportującego była dokonywana za pośrednictwem powiązanych podmiotów mających siedzibę w UE.
- (331) W przedmiotowej sprawie dwóch z trzech objętych próbą producentów unijnych nie ma powiązanych przedsiębiorstw handlowych, natomiast trzeci producent ma scentralizowany system sprzedaży i fakturowania, a produkty wysyłane są bezpośrednio z zakładów produkcyjnych. W związku z tym Komisja uznała, że w przedmiotowej sprawie nie istnieje asymetria z kanałami sprzedaży producenta eksportującego, a zatem sprawa Jindal nie ma zastosowania. Ponadto wykorzystanie cen powiązanych podmiotów zajmujących się sprzedażą grupy Jushi nie miałyby istotnego wpływu na analizę skutków cen ⁽⁹⁶⁾.
- (332) Ponadto Komisja odnosi się również do motywu 157 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych, który dotyczył wniosku, zgodnie z którym w okresie objętym dochodzeniem wystąpił wyraźny spadek cen. W związku z tym w każdym razie argument ten jest nieistotny, ponieważ ustalenie spadku cen samo w sobie byłoby już wystarczające do wykazania negatywnych skutków cenowych przywozu towarów po cenach subsydiowanych zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (333) Komisja potwierdziła zatem swoje wnioski zawarte w motywach 122 i 123 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych, zgodnie z którymi przywóz z Egiptu w okresie objętym dochodzeniem spowodował znaczne podcięcie cenowe sprzedaży przemysłu Unii, oraz zauważyła, że w każdym razie ustalenie dotyczące spadku cen zawarte w motywie 157 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych sprawia, że argument ten jest nieistotny.
- (334) W następstwie ostatecznego ujawnienia przedsiębiorstwo Jushi Egypt powtórzyło te same uwagi w odniesieniu do obliczania podjęcia cenowego, ignorując faktyczne informacje i wyjaśnienia ujawnione przez Komisję. Ponieważ do przedstawionych uwag już się odniesiono, nie było potrzebne dalsze wyjaśnienie.

4.4. Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii

4.4.1. Uwagi ogólne

- (335) Wobec braku uwag Komisja potwierdziła motywy 124–129 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych.

⁽⁹⁵⁾ Sprawa T-301/16, Jindal Saw Ltd i Jindal Saw Italia SpA przeciwko Komisji Europejskiej, ECLI:EU:T:2019:234, pkt 187.

⁽⁹⁶⁾ Z porównania cen przemysłu Unii z cenami sprzedaży producenta eksportującego – zarówno bezpośredniej, jak i za pośrednictwem podmiotów powiązanych – do niezależnych klientów w Unii wynika, że ceny sprzedaży producenta eksportującego są znacznie niższe niż ceny przemysłu Unii (14,89 %). W związku z tym niezależnie od sposobu porównania cen ceny przywozu towarów po cenach subsydiowanych pozostają znacznie niższe niż ceny przemysłu Unii, co świadczy o tym, że oprócz braku jakiegokolwiek znaczenia prawnego argument przedstawiony przez tę stronę nie ma również żadnego praktycznego wpływu na przedmiotową sprawę.

4.4.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.4.2.1. Moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (336) Wobec braku jakichkolwiek uwag w odniesieniu do produkcji, mocy produkcyjnych i wykorzystania mocy produkcyjnych Komisja potwierdziła wnioski przedstawione w motywach 131–132 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.4.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (337) Wobec braku jakichkolwiek uwag w odniesieniu do wielkości sprzedaży i udziału w rynku, Komisja potwierdziła wszystkie pozostałe wnioski przedstawione w motywie 134 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.4.2.3. Zatrudnienie i wydajność

- (338) Wobec braku uwag w odniesieniu do zatrudnienia i wydajności Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywie 136 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.4.2.4. Wielkość kwoty subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych i poprawa sytuacji po wcześniejszym subsydiowaniu lub dumpingu

- (339) Wobec braku uwag Komisja potwierdziła swoje wnioski zawarte w motywach 138 i 139 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.4.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

- (340) W następstwie ostatecznego ujawnienia przedsiębiorstwo Jushi Egypt przedstawiło uwagę dotyczącą obliczania wskaźników mikroekonomicznych, które ustanowiono w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych, i zażądało większej ilości informacji na temat sposobu obliczania tych wskaźników.

- (341) Komisja odesłała Jushi Egypt do motywu 126 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, w którym wyjaśniono, że wskaźniki mikroekonomiczne opierały się na danych pochodzących od producentów unijnych objętych próbą – zweryfikowanych, a następnie razem poddanych agregacji.

- (342) Celem agregacji było zapewnienie, aby próba była traktowana jako jedno źródło danych, a nie jako trzy oddzielne źródła danych z tendencjami charakterystycznymi dla danego przedsiębiorstwa, które to tendencje należy wyjaśnić. Agregacja umożliwiła Komisji uznanie całej próby za reprezentatywną dla przemysłu Unii oraz wykorzystanie tych danych jako wskazówek dotyczących wyników wszystkich producentów.

4.4.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (343) Wobec braku uwag Komisja potwierdziła swoje wnioski zawarte w motywach 141–142 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.4.3.2. Koszty pracy

- (344) Wobec braku uwag Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywie 144 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.4.3.3. Zapasy

- (345) Wobec braku uwag Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywie 146 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.4.3.4. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (346) W świetle braku uwag dotyczących rentowności, przepływów środków pieniężnych, inwestycji, zwrotu z inwestycji i zdolności do pozyskania kapitału Komisja potwierdziła swoje wnioski określone w motywach 149–153 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.4.4. Wnioski dotyczące szkody

- (347) Wobec braku uwag Komisja potwierdziła swoje wnioski dotyczące szkody zawarte w motywach 154–161 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

5.1. Skutki przywozu towarów po cenach subsydiowanych z Egiptu

- (348) W rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych Komisja uznała zatem tymczasowo, że przywóz towarów po cenach subsydiowanych z Egiptu stanowił istotną szkodę dla przemysłu Unii.
- (349) Komisja stwierdziła, że wzrost przywozu w okresie objętym dochodzeniem oraz podcięcie cenowe i spadek cen przemysłu Unii spowodowane przywozem towarów po cenach subsydiowanych spowodowały stratę udziału w rynku i rentowności przez przemysł Unii.
- (350) Wobec braku uwag Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywie 164 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.2. Pozostałe znane czynniki

5.2.1. Przywóz z państw trzecich

- (351) Wobec braku uwag Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywach 167–171 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.2.2. Wyniki wywozu przemysłu Unii

- (352) Komisja nie otrzymała żadnych uwag w związku z wywozem dokonywanym przez przemysł Unii.
- (353) Wobec braku uwag Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywie 174 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (354) Komisja potwierdziła swoje wnioski w sprawie związku przyczynowego zawarte w motywach 175–176 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

6. INTERES UNII

6.1. Interes przemysłu Unii

- (355) Wobec braku uwag Komisja potwierdza swoje wnioski przedstawione w motywach 185–186 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

6.2. Interes importerów niepowiązanych

- (356) Wobec braku jakichkolwiek dalszych uwag Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywie 192 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

6.3. Interes użytkowników

- (357) Wobec braku jakichkolwiek dalszych uwag Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywie 207 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

6.4. Skutki subsydiów powodujące zakłócenia w handlu i przywracanie skutecznej konkurencji

- (358) Wobec braku jakichkolwiek dalszych uwag Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywie 209 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

6.5. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (359) Wobec braku jakichkolwiek dalszych uwag Komisja potwierdziła swoje wnioski zawarte w motywach 210–213 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

7. POBRANIE Z MOCĄ WSTECZNĄ CEŁ WYRÓWNAWCZYCH Z TYTUŁU ZAREJESTROWANEGO PRZYWOZU

- (360) Jak wspomniano w motywie 220 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, Komisja objęła przywóz GFR rejestracją przez okres wcześniejszego informowania zgodnie z wymogami zawartymi w art. 24 ust. 5a rozporządzenia podstawowego poprzez opublikowanie rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/199 ⁽⁹⁷⁾ („rozporządzenie rejestracyjne”).
- (361) Jak określono w motywie 222 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, Komisja musi podjąć decyzję co do tego, czy należy pobrać środki antysubsydyjne z mocą wsteczną od przywozu w ciągu trzytygodniowego okresu rejestracji, biorąc pod uwagę, że istnieje przywóz GFR z Egiptu, który został zarejestrowany.
- (362) Kryteria dotyczące możliwości poboru ceł za trzytygodniowy okres wcześniejszego informowania określono w art. 16 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Artykuł stanowi, że cła mogą zostać pobrane jedynie, gdy:
- przywóz został zarejestrowany zgodnie z art. 24 ust. 5;
  - Komisja umożliwiła importerom przedstawienie swoich uwag;
  - występują krytyczne okoliczności, w których w przypadku subsydiowanego produktu szkoda, która jest trudna do naprawienia, jest spowodowana masowym przywozem w stosunkowo krótkim okresie produktu korzystającego z subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych zgodnie z warunkami niniejszego rozporządzenia; oraz
  - uważa się za niezbędne, w celu wykluczenia ponownego wystąpienia takiej szkody, dokonanie wstecznej oceny ceł wyrównawczych nałożonych na ten przywóz.
- (363) Komisja jest zdania, że rozporządzenie rejestracyjne spełnia kryterium a), mianowicie że przywóz GFR pochodzącego z Egiptu został zarejestrowany zgodnie z art. 24 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (364) Zdaniem Komisji importerom umożliwiono przedstawienie uwag pod kryterium b) wraz z publikacją rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych oraz wraz z publikacją rozporządzenia rejestracyjnego.
- (365) W następstwie ostatecznego ujawnienia Komisja otrzymała uwagi od europejskich użytkowników i dystrybutorów GFR, w których stwierdzili oni, że ich zdaniem taka możliwość przedstawienia uwag nie wynikała z decyzji Komisji o rejestracji, lecz z propozycji Komisji dotyczącej poboru ceł.
- (366) Podczas gdy Komisja zgadza się, że kryterium b) zawarte w art. 16 ust. 4 należy interpretować jako umożliwiający stronom przedstawianie uwag na temat poboru z mocą wsteczną ceł od przywozu zarejestrowanego w okresie wcześniejszego informowania na tym etapie, Komisja zauważa, że ujawniła pełną analizę uzasadniającą pobór z mocą wsteczną, zawierającą wszystkie najnowsze dostępne dane, w sekcji 7 ujawnienia ostatecznych ustaleń. Poprzez te działania Komisja dała zatem wszystkim stronom, w tym użytkownikom i dystrybutorom, o których mowa, możliwość przedstawienia uwag, jak przewidziano w tym przepisie, o czym świadczą również argumenty i kontrargumenty opisane szczegółowo w motywach 322–326. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.
- (367) Co do celów testu w kryterium c) zawartym w art. 16 ust. 4 rozporządzenia podstawowego Komisja zaczęła od analizy danych statystycznych dotyczących przywozu GFR z Egiptu pozyskanych z bazy danych systemu Surveillance 2. Celem tej analizy było sprawdzenie, czy w odniesieniu do okresu rejestracji określono „masowy przywóz” na podstawie warunków kryterium c). Najnowsze dostępne dane przedstawiono w tabeli 2 poniżej.

⁽⁹⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/199 z dnia 13 lutego 2020 r. poddające rejestracji przywóz produktów z włókien ciągłych szklanych pochodzących z Egiptu (Dz.U. L 42 z 14.2.2020, s. 10).

Tabela 2

Przywóz GFR z Egiptu

	Tony w przeliczeniu na tydzień	Tony w przeliczeniu na miesiąc	Cena importowa w EUR/tonę
Okres objęty dochodzeniem (od kwietnia 2018 r. do marca 2019 r.)	2 805	12 156	904
Okres po okresie objętym dochodzeniem (od kwietnia 2019 r. do stycznia 2020 r.)	2 598	11 358	882
Okres rejestracji (od 14 lutego do 6 marca 2020 r.)	3 858	15 432	813

Źródło: Baza danych systemu Surveillance 2, pozyskano w dniu 26 marca 2020 r.

- (368) W trzytygodniowym okresie wcześniejszego informowania dokonano przywozu 11 574 ton GFR z Egiptu. Biorąc pod uwagę, że nie jest to okres standardowy i sam w sobie nie jest porównywalny z innymi okresami, porównania dokonano pod względem tygodni (czyli 21 dni podzielonych przez 3) oraz miesięcy (biorąc pod uwagę, że miesiąc ma średnio 4 tygodnie). Należy zauważyć, że chociaż okres wcześniejszego informowania wynosi 21 dni kalendarzowych, baza danych systemu Surveillance 2 zawiera tylko 15 punktów danych, co sprawia, że codzienne obliczenia są niepraktyczne.
- (369) W tabeli 2 wykazano, że jeśli chodzi o ilość, przywóz produktu objętego postępowaniem miał charakter masowy. Okres trzech tygodni przed nałożeniem środków tymczasowych ukazuje silną tendencję wzrostową w porównaniu z tym przywozem w okresie objętym dochodzeniem oraz w okresie od kwietnia 2019 r. do stycznia 2020 r., czyli po okresie objętym dochodzeniem aż do rejestracji.
- (370) W związku z tym Komisja stwierdziła, że przywóz w trzytygodniowym okresie wcześniejszego informowania był średnio znacznie wyższy niż przywóz w okresie objętym dochodzeniem. Ustalenie to potwierdza wniosek, że przywóz w trzytygodniowym okresie wcześniejszego informowania można uznać za masowy zgodnie z kryterium c).
- (371) Z tabeli 2 powyżej wynika również, że po zakończeniu okresu objętego dochodzeniem przywóz nadal miał miejsce i to w masowych ilościach.
- (372) Komisja wzięła również pod uwagę codzienne dane dotyczące przywozu z bazy danych systemu Surveillance 2.
- (373) Z danych wynika, że w jednym dniu trzytygodniowego okresu wcześniejszego informowania dokonano przywozu nieco ponad 3 000 ton GFR z Egiptu, co stanowi znacznie więcej niż średni tygodniowy przywóz w okresie objętym dochodzeniem.
- (374) Stanowiło to dalsze potwierdzenie dla wniosku, że przywóz w trakcie trzytygodniowego okresu wcześniejszego informowania można uznać za masowy zgodnie z kryterium c) powyżej.
- (375) Kolejnym etapem testu w ramach kryterium c) jest to, czy przywóz ten, uznawany obecnie za masowy, mógł spowodować „szkodę, która jest trudna do naprawienia”.
- (376) Komisja w pierwszej kolejności zauważyła, że przywóz w okresie objętym dochodzeniem spowodował podcięcie i spadek cen przemysłu Unii. Wielkość i ceny przywozu produktu objętego postępowaniem miały negatywny wpływ na sprzedawane ilości, na poziom cen stosowanych na rynku unijnym i na udział przemysłu Unii w rynku. Wywarło to znaczący niekorzystny wpływ na ogólne wyniki i sytuację finansową przemysłu Unii. Ustalono zatem, że przywóz produktu objętego postępowaniem powoduje szkodę, której doświadczył przemysł Unii w okresie objętym dochodzeniem.
- (377) Jak przedstawiono w tabeli 2 powyżej, cena importowa GFR z Egiptu w dalszym ciągu spadała po zakończeniu okresu objętego dochodzeniem, a w szczególności w trzytygodniowym okresie wcześniejszego informowania. Komisja uznała zatem, że przywozu w okresie wcześniejszego informowania dokonywano w zwiększonych ilościach, a nawet po niższych cenach niż w okresie objętym dochodzeniem, powodując tym samym dalszą szkodę dla przemysłu Unii, która będzie trudna do naprawienia bez pobrania tych ceł.

- (378) Komisja ustaliła również, że ze względu na ilości GFR z Egiptu przywożone do Unii w okresie trzech tygodni przed nałożeniem ceł tymczasowych można również uznać, że importerzy gromadzili zapasy egipskiego GFR, wiedząc w dniu 14 lutego, że w dniu 6 marca mają zostać nałożone środki tymczasowe.
- (379) Komisja uznała zatem, że przywóz w trzytygodniowym okresie wcześniejszego informowania spowodował trudną do naprawienia szkodę dla przemysłu Unii, zarówno w zakresie ilości, jak i w zakresie ceny.
- (380) Komisja stwierdziła zatem, że spełniono kryterium c) oraz że w celu zapobieżenia ponownemu wystąpieniu szkody przywóz ten powinien podlegać cłu pobieranemu z mocą wsteczną zgodnie z kryterium d).
- (381) W następstwie ostatecznego ujawnienia Komisja otrzymała uwagi od importerów i dystrybutorów GFR, w których zakwestionowano kilka aspektów powyższej oceny Komisji.
- (382) Po pierwsze, ci importerzy i dystrybutorzy kwestionowali to, że przywóz w trzytygodniowym okresie wcześniejszego informowania można było uznać za masowy. W swojej uwadze zasugerowali oni, że Komisja powinna uznać, że „masowy przywóz” oznacza, że „powinien nastąpić nagły i drastyczny wzrost przywozu”, oraz ustalać go poprzez porównywanie różnych danych z trzytygodniowym okresem wcześniejszego informowania, w tym porównywanie miesięcznych szczytowych przywozów z innymi szczytowymi przywozami. Na tej podstawie w uwadze tej zasugerowano, że nie miał miejsca żaden taki wzrost.
- (383) Po drugie, twierdzili oni również, że Komisja nie zdefiniowała „szkody, która jest trudna do naprawienia”, i zasugerowali swoją własną definicję: „trwała i nieodwracalna szkoda dla przemysłu Unii”.
- (384) Po trzecie, importerzy i dystrybutorzy zauważyli, że wzrost przywozu w trzytygodniowym okresie wcześniejszego informowania wynosi 0,4 % rocznej konsumpcji w Unii. Ze względu na to, że okres rejestracji jest tak krótki, należy się tego spodziewać, dlatego też kwestii tej nie bierze się pod uwagę w analizie tego, czy szkoda została spowodowana, czy też nie.
- (385) Po czwarte, podmioty te utrzymywały ponadto, że powodem spadku cen importowych po zakończeniu okresu objętego dochodzeniem była obniżka cen dokonana przez przemysł Unii w celu utrzymania udziału w rynku.
- (386) Po piąte, wspomniani importerzy i dystrybutorzy nie zgodzili się z ustaleniem Komisji, że ze względu na ilości GFR z Egiptu przywożone do Unii w okresie trzech tygodni przed nałożeniem ceł tymczasowych wydawało się, że importerzy gromadzili zapasy egipskiego GFR po tym, jak w dniu 14 lutego poinformowano ich, że w dniu 6 marca mają zostać nałożone środki tymczasowe.
- (387) Stwierdzili oni, że nie miało to miejsca, ponieważ przywóz w grudniu i styczniu był znacznie niższy, a zatem przywóz tuż przed nałożeniem ceł tymczasowych miał uzupełniać wcześniejszy niższy przywóz.
- (388) Zgodnie z ich argumentami określonymi powyżej Komisja powinna rozważyć, czy konieczne jest pobieranie ceł od zarejestrowanego przywozu, jak ustanowiono w art. 16 ust. 4 lit. d).
- (389) Zwrócili się oni do Komisji o uwzględnienie tego, że ze względu na fakt, iż rejestracja w okresie wcześniejszego informowania jest w rzeczywistości obowiązkowa, przedmiotowe pobieranie ceł od tego zarejestrowanego przywozu nie powinno być również w rzeczywistości obowiązkowe – w przeciwnym razie korzyść dla importerów i dystrybutorów związana z okresem wcześniejszego informowania zostałyby utracone.
- (390) Do uwag tych odniesiono się poniżej.
- (391) W odniesieniu do pierwszego argumentu Komisja nie zgadza się z przedstawioną przez te strony interpretacją terminu „masowy przywóz”, która nie ma podstawy prawnej. W rozporządzeniu podstawowym nie odniesiono się do zwiększenia przywozu, nie mówiąc już o ustanowieniu wobec „masowego przywozu” warunku, zgodnie z którym musi on być „nagły i drastyczny”. Jak przedstawiono w tabeli 2 powyżej, Komisja porównała już na bardzo szczegółowym poziomie średnie ilości importowane z Egiptu miesięcznie i tygodniowo w celu ustalenia, czy przywóz miał charakter masowy.

- (392) Wszystkie dane potwierdzają, że przywóz ten miał charakter masowy i wykazywał tendencję wzrostową, co jasno wytłumaczono w motywach 315–317. Komisja nie widzi powodu, aby opierać swoją metodykę na porównaniu wartości szczytowych z innymi wartościami szczytowymi. W każdym razie fakt, że mogły istnieć pewne wartości szczytowe i wartości minimalne wybiórczo wyróżnione przez te strony w żaden sposób nie wpływa na wniosek, że wymagany standard „masowego przywozu” został w tych okolicznościach spełniony.
- (393) Ponadto nie ma znaczenia, czy masowy przywóz w trzytygodniowym okresie wcześniejszego informowania miał „zrekompensować” niższy przywóz w grudniu 2019 r. i styczniu 2020 r., jak również twierdzą te strony, ponieważ w rozporządzeniu podstawowym nie uwzględniono żadnego rozróżnienia pod względem motywu takiego masowego przywozu.
- (394) Komisja utrzymała zatem swój wniosek, że przywóz w trzytygodniowym okresie wcześniejszego informowania miał charakter masowy zgodnie z art. 16 ust. 4 lit. c) rozporządzenia podstawowego. Ustalenie to potwierdzają dodatkowo uzasadnienia opisane w motywach 402–405 poniżej.
- (395) W odniesieniu do drugiego argumentu strony te ponownie zasugerowały definicję, która nie odpowiada treści rozporządzenia podstawowego. Następnie zbudowały swoje argumenty na podstawie tej nieprawidłowej normy. Mówiąc konkretniej, zgodnie z rozporządzeniem podstawowym szkoda, która jest trudna do naprawienia, nie może być arbitralnie interpretowana jako „trwała i nieodwracalna szkoda”. W związku z powyższym argument ten nie ma podstawy prawnej. W każdym razie Komisja wyjaśniła w motywie 376 w związku z analizą różnych elementów w ocenie szkody, w jaki sposób uznano, że wymóg ten został spełniony w niniejszej sprawie.
- (396) Ponadto trzeci argument dotyczący udziału przywozu w rynku oraz kwestionujący jego potencjał w zakresie powodowania szkody dla przemysłu Unii w tak krótkim okresie jest zwodniczy.
- (397) Po pierwsze, 0,4 % przedstawione przez te strony jako udział przywozu w rynku w okresie rejestracji ma charakter całkowicie spekulacyjny, ponieważ w aktach nie są dostępne informacje na temat konsumpcji w UE po okresie objętym dochodzeniem. Na potrzeby argumentacji, nawet biorąc pod uwagę, że konsumpcja w UE nie zmieniła się po okresie objętym dochodzeniem, jak proponowały te strony, co znów ma charakter spekulacyjny, przywóz w trzytygodniowym okresie wcześniejszego informowania wyniósłby 1,12 % konsumpcji w UE w samym trzytygodniowym okresie. Zwykle uznaje się, że taki poziom udziału w rynku nie jest nieistotny i może powodować szkodę w ciągu całego roku. W każdym razie już sam bezwzględny poziom przywozu określony w tabeli 2 powyżej, który jest liczbą zweryfikowaną, z pewnością nie jest nieistotny.
- (398) W związku z tym stwierdzenie, że wielkość przywozu odpowiadająca 1,12 % udziału w rynku w okresie zaledwie trzech tygodni nie mogła być uznana za posiadającą charakter masowy i byłaby niewystarczająca do spowodowania szkody dla przemysłu Unii, jest w oczywistej sprzeczności z rozporządzeniem podstawowym i z konsekwentną praktyką Komisji w odniesieniu do nieistotnego przywozu.
- (399) Po drugie, Komisja ponownie przytacza swoje ustalenia z motywu 376 powyżej i odnosi się do wszystkich elementów udowadniających, w jaki sposób ten masowy przywóz z Egiptu spowodował szkodę trudną do naprawienia. Jest to analiza całościowa na podstawie oceny wszystkich właściwych dowodów.
- (400) Na podstawie tej oceny Komisja stwierdziła, że przywożone ilości, w szczególności z uwzględnieniem istotnych ilości przywożonych w tym krótkim okresie, były na tyle znaczące w ujęciu bezwzględnym i względnym, że można je było uznać za mające charakter masowy w rozumieniu art. 16 ust. 4 lit. c) rozporządzenia podstawowego, a tym samym za zdolne do spowodowania szkody, która jest trudna do naprawienia.
- (401) W odniesieniu do czwartego argumentu dotyczącego obniżki cen dokonanej przez przemysł Unii w celu utrzymania udziału w rynku Komisja ustaliła, że szkodę dla przemysłu Unii spowodował przywóz z Egiptu odbierający przemysłowi Unii udział w rynku i zmuszający go do obniżania cen, aby móc konkurować, nawet kosztem rentowności. W związku z tym Komisja nie może przyjąć uzasadnienia, zgodnie z którym ceny importowe zmniejszyły się w odpowiedzi na zmniejszenie ceny przez producentów unijnych, gdy ustaliła, że w rzeczywistości przyczyną spadku cen na rynku unijnym był przywóz towarów po cenach subsydiowanych. Na tej podstawie twierdzenie to musiało zostać odrzucone.

- (402) Ponadto w odniesieniu do piątego argumentu Komisja nie ma potrzeby uwzględniania masowego przywozu w okresie wcześniejszego informowania w kontekście, a w związku z tym fakt, że ilości przywozu tuż przed nałożeniem ceł tymczasowych miały uzupełniać mniejsze ilości przywozu w grudniu i styczniu, jest nieistotny.
- (403) Komisja nie zgadza się również z założeniem tych stron, że rejestracja w okresie wcześniejszego informowania jest w rzeczywistości obowiązkowa oraz że przedmiotowe pobieranie ceł od tego zarejestrowanego przywozu nie powinno być również w rzeczywistości obowiązkowe, a także z ich kolejnym wnioskiem, zgodnie z którym oznacza to, że korzyść dla importerów i dystrybutorów związana z okresem wcześniejszego informowania zostałyby utracone. Po pierwsze, rejestracja w okresie wcześniejszego informowania nie jest „w rzeczywistości” obowiązkowa, ale podlega rygorystycznym wymogom wymienionym w art. 16 ust. 4 na podstawie wszystkich danych i dowodów dostępnych w czasie wcześniejszego informowania. Zostało to potwierdzone w praktyce, kiedy nie miała miejsca rejestracja w okresie wcześniejszego informowania, gdy warunki te nie były spełnione ⁽⁹⁸⁾.
- (404) Po drugie, Komisja jest w pełni świadoma tego, że pobieranie z mocą wsteczną ceł zarejestrowanych w okresie wcześniejszego informowania również nie jest obowiązkowe, ale ściśle podlega spełnieniu wszystkich właściwych warunków określonych w art. 16 ust. 4 rozporządzenia podstawowego na podstawie najnowszych danych dostępnych na etapie ostatecznym. To również można potwierdzić w praktyce ⁽⁹⁹⁾.
- (405) Po trzecie, Komisja odnosi się do motywu 4 rozporządzenia modernizacyjnego ⁽¹⁰⁰⁾ – najnowszego rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie podstawowe – w którym podaje się przyczyny zarówno w odniesieniu do okresu wcześniejszego informowania, jak i do rejestracji przywozu. Motyw ten stanowi bezpośrednio, że „[a]by ograniczyć ryzyko znacznego wzrostu przywozu w okresie wcześniejszego informowania, Komisja powinna dokonywać rejestracji przywozu, jeśli jest to możliwe” z uwzględnieniem „analizy prospektywnej powiązanego ryzyka oraz analizy prawdopodobieństwa, że to ryzyko osłabi skutki naprawcze środków”.
- (406) Nawet w przypadku gdy rejestracja w tym okresie wcześniejszego informowania nie jest możliwa, na przykład ze względu na niespełnienie właściwych warunków prawnych, Komisja powinna następnie uwzględnić dodatkową szkodę wyrządzoną przemysłowi Unii przez dalszy znaczny wzrost przywozu w tym okresie zgodnie z tym samym motywem oraz z art. 15 ust. 1 akapit piąty rozporządzenia podstawowego.
- (407) W związku z tym pobieranie z mocą wsteczną ceł w takich sytuacjach, które nie jest automatyczne, jest uzależnione od masowego przywozu w okresie wcześniejszego informowania lub od dodatkowej szkody spowodowanej takim wzrostem w przypadku braku rejestracji, a także od pozostałych warunków wymienionych w art. 16 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (408) Wbrew temu, co twierdziły te strony, uzasadnienie i korzyści dla importerów i dystrybutorów wynikające z wcześniejszego informowania wprowadzonego rozporządzeniem modernizacyjnym miały „zwiększyć przejrzystość i przewidywalność” dla stron, których dotyczy dochodzenie, „a w szczególności importerów” ⁽¹⁰¹⁾. Uzasadnienie wcześniejszego informowania z pewnością nie miało zatem zapewniać im instrumentu do masowego zwiększania przywozu w okresie wcześniejszego informowania w celu skorzystania z ostatniego okna przed nałożeniem ceł, jak sugerowały te strony. Argument ten został zatem również odrzucony.
- (409) Na podstawie wszystkich powyższych informacji Komisja nie widzi żadnych dowodów, które mogłyby zmienić wniosek, że należy pobrać cła z tytułu zarejestrowanego przywozu.

⁽⁹⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1693 z dnia 9 października 2019 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz felg stalowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 259 z 10.10.2019, s. 15), motyw 4.

⁽⁹⁹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1688 z dnia 8 października 2019 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz mieszanin mocznika i azotanu amonu pochodzących z Rosji, Trynidadu i Tobago oraz Stanów Zjednoczonych Ameryki (Dz.U. L 258 z 9.10.2019, s. 21), motywy 285–288.

⁽¹⁰⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/825 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2016/1036 w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej oraz rozporządzenie (UE) 2016/1037 w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 143 z 7.6.2018, s. 1).

⁽¹⁰¹⁾ Rozporządzenie (UE) 2018/825, motyw 4.

- (410) Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia podstawowego poziom cła, które ma zostać pobrane z mocą wsteczną, należy ustalić na poziomie ceł tymczasowych nałożonych rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2020/379, ponieważ ostateczne cło wyrównawcze nałożone tym rozporządzeniem jest wyższe niż cło tymczasowe.

8. OSTATECZNE ŚRODKI WYRÓWNAWCZE

- (411) Biorąc pod uwagę wnioski dotyczące subsydiowania, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii, należy wprowadzić ostateczne cła wyrównawcze, aby usunąć poważną szkodę wyrządzoną przemysłowi Unii przez przywóz towarów po cenach subsydiowanych z Egiptu.

8.1. Poziom środków wyrównawczych

- (412) Art. 15 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia podstawowego stanowi, że kwota cła wyrównawczego nie przekracza ustalonej kwoty subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych.
- (413) Art. 15 ust. 1 akapit czwarty stanowi następnie, że „[j]eżeli Komisja, na podstawie dostarczonych informacji, może wyraźnie stwierdzić, że w interesie Unii nie leży, aby określać kwotę środków zgodnie z akapitem trzecim, kwota cła wyrównawczego jest niższa, jeżeli takie niższe cło byłoby odpowiednie do usunięcia szkody dla przemysłu Unii”.
- (414) Komisja nie otrzymała żadnych informacji tego rodzaju i w związku z tym poziom środków wyrównawczych zostanie określony w odniesieniu do art. 15 ust. 1 akapit trzeci.
- (415) Biorąc pod uwagę, że ostateczne środki antydumpingowe w tym przypadku będą oparte na ustalonej kwocie subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, margines szkody nie został ustalony.

8.2. Środki ostateczne

- (416) Na przywóz GFR pochodzących z Egiptu należy nałożyć ostateczne środki wyrównawcze zgodnie z zasadami określonymi w art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, który stanowi, że ostateczne cło odpowiada łącznej kwocie subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych.
- (417) W związku z powyższym stawki ostatecznego cła wyrównawczego, wyrażone w cenach CIF na granicy Unii przed ocenieniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Cło wyrównawcze
Jushi Egypt for Fiberglass Industry S.A.E.	13,1 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	13,1 %

- (418) Stawki cła wyrównawczego określone w niniejszym rozporządzeniu ustalono dla poszczególnych przedsiębiorstw na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem ustaloną podczas dochodzenia sytuację dotyczącą tych przedsiębiorstw. Wspomniane stawki celne (w odróżnieniu od ogólnokrajowego cła stosowanego wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”) mają wyłączone zastosowanie do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Egiptu i wyprodukowanego przez te przedsiębiorstwa. Przywożone produkty objęte postępowaniem wytwarzane przez jakiegokolwiek inne przedsiębiorstwo niewymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym przez podmioty powiązane z konkretnie wymienionymi przedsiębiorstwami, nie mogą korzystać z tych stawek i stosowane są wobec nich stawki mające zastosowanie do „wszystkich innych przedsiębiorstw”.
- (419) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o dalsze stosowanie tych indywidualnych stawek cła pomimo późniejszej zmiany nazwy, swojej lub jednego z jego podmiotów. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji. Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą przedsiębiorstwu wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania z indywidualnej stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie. Jeśli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na jego prawo do korzystania ze stawki należności celnej, która ma do niego zastosowanie, zawiadomienie informujące o zmianie nazwy zostanie opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

- (420) Jeżeli rozwój sytuacji po okresie objętym dochodzeniem doprowadzi do trwałej zmiany okoliczności, można podjąć odpowiednie działania zgodnie z art. 19 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego.
- (421) Zgodnie z art. 109 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ⁽¹⁰²⁾, gdy kwotę należy zwrócić w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, do wypłaty należnych odsetek stosuje się stopę oprocentowania stosowaną przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego podstawowych operacji refinansujących, opublikowaną w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, obowiązującą pierwszego dnia kalendarzowego każdego miesiąca.

8.3. Ostateczne pobranie cła tymczasowego

- (422) Art. 16 ust. 2 rozporządzenia podstawowego stanowi, że to Komisja decyduje, jaką część tymczasowego cła należy ostatecznie pobierać.
- (423) Zważywszy na ustalenia w niniejszej sprawie, należy dokonać ostatecznego poboru kwot zabezpieczonych w formie tymczasowego cła wyrównawczego nałożonego rozporządzeniem w sprawie ceł tymczasowych.
- (424) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu utworzonego na podstawie art. 15 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 ⁽¹⁰³⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się ostateczne cło wyrównawcze na przywóz nici ciętych z włókien szklanych, o długości nieprzekraczającej 50 mm; niedoprzędów z włókien szklanych, z wyłączeniem niedoprzędów z włókien szklanych, które są impregnowane i powlekane i których straty podczas prażenia wynoszą więcej niż 3 % (zgodnie z normą ISO 1887); i mat z włókien szklanych z wyłączeniem mat z waty szklanej, obecnie objętych kodami CN 7019 11 00, ex 7019 12 00, 7019 31 00 (kody TARIC 7019 12 00 22, 7019 12 00 25, 7019 12 00 26 i 7019 12 00 39) i pochodzących z Egiptu.

2. Stawka ostatecznego cła wyrównawczego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, dla produktów opisanych w ust. 1 i wytwarzanych przez wymienione przedsiębiorstwa, wynosi:

Przedsiębiorstwo	Stawka ostatecznego cła wyrównawczego (w %)	Dodatkowy kod TARIC
Jushi Egypt for Fiberglass Industry S.A.E.	13,1 %	C540
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	13,1 %	C999

3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. Pobiera się ostateczne cło wyrównawcze z tytułu przywozu nici ciętych z włókien szklanych, o długości nieprzekraczającej 50 mm; niedoprzędów z włókien szklanych, z wyłączeniem niedoprzędów z włókien szklanych, które są impregnowane i powlekane i których straty podczas prażenia wynoszą więcej niż 3 % (zgodnie z normą ISO 1887); i mat z włókien szklanych z wyłączeniem mat z waty szklanej, obecnie objętych kodami CN 7019 11 00, ex 7019 12 00, 7019 31 00 (kody TARIC 7019 12 00 22, 7019 12 00 25, 7019 12 00 26 i 7019 12 00 39) i pochodzących z Egiptu, który został zarejestrowany na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2020/199.

⁽¹⁰²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

⁽¹⁰³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21),

2. Stawki ostatecznego cła wyrównawczego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, dla produktu opisanego w ust. 1 i wytwarzanego przez wymienione przedsiębiorstwa, wynoszą:

Przedsiębiorstwo	Stawka cła ostatecznego (w %) mająca zastosowanie do zarejestrowanego przywozu	Dodatkowy kod TARIC
Jushi Egypt for Fiberglass Industry S.A.E.	8,7 %	C540
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	8,7 %	C999

Artykuł 3

Kwoty zabezpieczone w postaci tymczasowych ceł wyrównawczych na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2020/379 zostają ostatecznie pobrane.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 czerwca 2020 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN